

รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

โทรศัพท์ ๐ ๗๖๓๕ ๔๐๓๕

โทรสาร ๐ ๗๖๓๕ ๔๐๓๖

<http://phuket.mol.go.th>

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้จัดทำรายงานสถานการณ์แรงงานรายไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลความเคลื่อนไหวด้านแรงงานในจังหวัด และเพื่อเผยแพร่สถิติการวิเคราะห์สถานการณ์แรงงาน จากข้อมูลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและหน่วยงานอื่นๆ ในจังหวัดภูเก็ต เพื่อความสะดวกในการศึกษาและนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สำหรับหน่วยงาน องค์กร ตลอดจนผู้ที่สนใจ โดยเนื้อหาประกอบด้วยสภาพเศรษฐกิจ และสถานการณ์ด้านแรงงาน ได้แก่

- ๑) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- ๒) การจัดหางานและการส่งเสริมการมีงานทำ
- ๓) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- ๔) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน
- ๕) การประกันสังคม

ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์แรงงานฉบับนี้ ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการสนับสนุนข้อมูลจากส่วนราชการต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดภูเก็ต สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต ทำให้การดำเนินงานจัดทำรายงานสถานการณ์แรงงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ณ โอกาสนี้ สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ตฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป ทั้งนี้ สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งหากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์เพื่อจะได้ดำเนินการปรับปรุงต่อไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๑. บทสรุปผู้บริหาร	๑
๑.๑ สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๑
๑.๒ สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด	๑
๒. สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๔
๒.๑ ข้อมูลทั่วไป	๔
๒.๒ จำนวนประชากร	๕
๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP)	๖
๒.๔ สรุปภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๑๐
๒.๕ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต	๑๑
๒.๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ตเดือนมีนาคม ๒๕๖๗	๑๒
๒.๖.๑ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนมีนาคม ๒๕๖๗	๑๒
๒.๖.๒ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ตเดือนมีนาคม ๒๕๖๗	๑๒
๓. ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน	๑๗
๓.๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๑๗
๓.๒ อัตราการมีงานทำ	๑๘
๓.๓ อัตราการว่างงาน	๑๙
๓.๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓)	๒๐
๓.๕ อัตราการบรรจุนาน	๒๒
๓.๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	๒๓
๓.๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดควบคุมครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ	๒๔
๓.๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ	๒๕
๓.๙ อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน	๒๖
๔. สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต	๒๘
๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน	๒๘
๔.๑.๑ กำลังแรงงาน	๒๘
๔.๑.๒ การมีงานทำ	๒๙
๔.๑.๓ การว่างงาน	๓๕
๔.๑.๔ แรงงานนอกระบบ	๓๖

๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ	๔๐
๔.๒.๑ การจัดหางานในจังหวัดภูเก็ต	๔๐
๔.๒.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ	๔๗
๔.๒.๓ แรงงานต่างด้าว	๔๘
๔.๒.๔ การจัดหางานในต่างประเทศ	๕๐
๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	๕๓
๔.๓.๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน	๕๓
๔.๓.๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน	๕๔
๔.๓.๓ การฝึกอาชีพเสริม	๕๕
๔.๓.๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	๕๖
๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน	๕๗
๔.๔.๑ การตรวจคุ้มครองแรงงาน	๕๗
๔.๔.๒ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	๕๙
๔.๔.๓ การแรงงานสัมพันธ์	๖๑
๔.๔.๔ การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน	๖๓
๔.๕ การประกันสังคม	๖๓
๔.๕.๑ สถานประกอบการในระบบประกันสังคม	๖๓
๔.๕.๒ กองทุนประกันสังคม	๖๙
๔.๕.๓ กองทุนเงินทดแทน	๗๑
๔.๕.๔ การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน	๗๔
๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ	๗๕
๔.๗ ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/กระทรวงแรงงาน	๗๗
๔.๘ แผนบริหารจัดการแรงงานในจังหวัดภูเก็ต ของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต	๗๘
สารบัญตารางภาคผนวก	๘๐
ภาคผนวก	๑๐๘

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ ๒-๑	สัดส่วนของประชากรชายและหญิงในจังหวัดภูเก็ต ๕
แผนภูมิที่ ๒-๒	สัดส่วนการกระจายตัวของประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดภูเก็ต ๖
แผนภูมิที่ ๒-๓	สาขาการผลิตที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ตสูงสุด ๕ อันดับ ปี ๒๕๖๔ และปี ๒๕๖๕ ๑๐
แผนภูมิที่ ๒-๔	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๕ ๑๑
แผนภูมิที่ ๓-๑	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต ๑๘
แผนภูมิที่ ๓-๒	อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตร จังหวัดภูเก็ต ๑๙
แผนภูมิที่ ๓-๓	อัตราการว่างงานจังหวัดภูเก็ต ๒๐
แผนภูมิที่ ๓-๔	อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต ๒๑
แผนภูมิที่ ๓-๕	อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๒๓
แผนภูมิที่ ๓-๖	อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๒๔
แผนภูมิที่ ๓-๗	อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ ๒๕
แผนภูมิที่ ๓-๘	อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต ๒๖
แผนภูมิที่ ๓-๙	อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต ๒๗
แผนภูมิที่ ๔-๑	โครงสร้างประชากรจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๒๘
แผนภูมิที่ ๔-๒	เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ - ปี ๒๕๖๗ ๓๑
แผนภูมิที่ ๔-๓	อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ - ปี ๒๕๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต ๓๑
แผนภูมิที่ ๔-๔	สัดส่วนของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๓๓
แผนภูมิที่ ๔-๕	เปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงานของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗ ๓๔
แผนภูมิที่ ๔-๖	เปรียบเทียบอัตราการว่างงานไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต ๓๕
แผนภูมิที่ ๔-๗	อุตสาหกรรมที่มีแรงงานนอกระบบทำงานตามลำดับอันดับ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต ๓๖
แผนภูมิที่ ๔-๘	จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต ๓๗
แผนภูมิที่ ๔-๙	สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต ๓๘
แผนภูมิที่ ๔-๑๐	สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต ๓๙
แผนภูมิที่ ๔-๑๑	เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗ ๔๐
แผนภูมิที่ ๔-๑๒	ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดภูเก็ต แยกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๔๑
แผนภูมิที่ ๔-๑๓	ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/และการบรรจุงานในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๔๑
แผนภูมิที่ ๔-๑๔	ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจุงาน ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๔๓
แผนภูมิที่ ๔-๑๕	ตำแหน่งงานว่างจำแนกตามอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ๔๔

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ ๔-๑๖	๔๖
แผนภูมิที่ ๔-๑๗	๔๗
แผนภูมิที่ ๔-๑๘	๔๘
แผนภูมิที่ ๔-๑๙	๔๙
แผนภูมิที่ ๔-๒๐	๕๐
แผนภูมิที่ ๔-๒๑	๕๑
แผนภูมิที่ ๔-๒๒	๕๒
แผนภูมิที่ ๔-๒๓	๕๓
แผนภูมิที่ ๔-๒๔	๕๔
แผนภูมิที่ ๔-๒๕	๕๕
แผนภูมิที่ ๔-๒๖	๕๗
แผนภูมิที่ ๔-๒๗	๕๘
แผนภูมิที่ ๔-๒๘	๖๐
แผนภูมิที่ ๔-๒๙	๖๒
แผนภูมิที่ ๔-๓๐	๖๓
แผนภูมิที่ ๔-๓๑	๖๗
แผนภูมิที่ ๔-๓๒	๖๘

แผนภูมิที่ ๔-๓๓	เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต	๖๙
แผนภูมิที่ ๔-๓๔	เปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ในจังหวัดภูเก็ต	๗๐
แผนภูมิที่ ๔-๓๕	เปรียบเทียบการใช้บริการของกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต	๗๑
แผนภูมิที่ ๔-๓๖	เปรียบเทียบจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต	๗๒
แผนภูมิที่ ๔-๓๗	เปรียบเทียบจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรงไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต	๗๓
แผนภูมิที่ ๔-๓๘	จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗	๗๓
แผนภูมิที่ ๔-๓๙	เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต	๗๔

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๒-๑	ข้อมูลการปกครอง	๕
ตารางที่ ๒-๒	จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามอำเภอและเพศ	๕
ตารางที่ ๒-๓	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ.๒๕๖๕	๖
ตารางที่ ๒-๔	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๔ และปี ๒๕๖๕	๗
ตารางที่ ๒-๕	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ อัตราการขยายตัวและโครงสร้างการผลิตจำแนกตามสาขาการผลิต	๙
ตารางที่ ๒-๖	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕	๑๑
ตารางที่ ๒-๗	ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)	๑๔
ตารางที่ ๒-๘	การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)	๑๕
ตารางที่ ๒-๙	การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)	๑๕
ตารางที่ ๒-๑๐	การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)	๑๖
ตารางที่ ๒-๑๑	การเลิกกิจการจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)	๑๖
ตารางที่ ๓-๑	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต	๑๗
ตารางที่ ๓-๒	อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๘
ตารางที่ ๓-๓	อัตราการว่างงานจังหวัดภูเก็ต	๑๙
ตารางที่ ๓-๔	อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง ในจังหวัดภูเก็ต	๒๑
ตารางที่ ๓-๕	อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดภูเก็ต	๒๒
ตารางที่ ๓-๖	อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต	๒๓
ตารางที่ ๓-๗	อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ	๒๕
ตารางที่ ๓-๘	อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต	๒๖
ตารางที่ ๓-๙	อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต	๒๗
ตารางที่ ๔-๑	ประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗	๒๙
ตารางที่ ๔-๒	ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและรายอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗	๓๐
ตารางที่ ๔-๓	เปรียบเทียบผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗	๓๒
ตารางที่ ๔-๔	ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗	๓๒
ตารางที่ ๔-๕	ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและสถานภาพการทำงาน ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗	๓๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๔-๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗	๓๕
ตารางที่ ๔-๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๖
ตารางที่ ๔-๘ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๗
ตารางที่ ๔-๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๘
ตารางที่ ๔-๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๙
ตารางที่ ๔-๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนานของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)	๔๐
ตารางที่ ๔-๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ของจังหวัด	๔๒
ตารางที่ ๔-๑๓ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตาม อาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)	๔๓
ตารางที่ ๔-๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)	๔๕
ตารางที่ ๔-๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗	๔๖
ตารางที่ ๔-๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗	๔๗
ตารางที่ ๔-๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะ การเข้าเมืองของจังหวัดภูเก็ต	๔๙
ตารางที่ ๔-๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม) ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต	๕๐
ตารางที่ ๔-๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต	๕๑
ตารางที่ ๔-๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่ เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต	๕๒
ตารางที่ ๔-๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)	๕๓
ตารางที่ ๔-๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗	๕๔
ตารางที่ ๔-๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗	๕๕
ตารางที่ ๔-๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)	๕๖
ตารางที่ ๔-๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)	๕๘
ตารางที่ ๔-๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการการ ทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)	๕๙

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๔-๒๗	การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๔-๒๘	จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๔-๒๙	จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การจังหวัด
ตารางที่ ๔-๓๐	จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนจำแนกตามอุตสาหกรรมไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗
ตารางที่ ๔-๓๑	จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)
ตารางที่ ๔-๓๒	จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๔-๓๓	การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๔-๓๔	การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๔-๓๕	การประสบบันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต
ตารางที่ ๔-๓๖	เปรียบเทียบจำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗
ตารางที่ ๔-๓๗	จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ในจังหวัดภูเก็ต

ประชากร

ข้อมูลจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ที่ 1/2567
(มกราคม - มีนาคม)

ประชากร
615,961 คน

0-14 ปี จำนวน 119,179 คน

หญิง 59,263 คน ชาย 59,916 คน

15 ปีขึ้นไป จำนวน 496,782 คน

ชาย 239,656 คน หญิง 257,126 คน

ชาย 299,572 คน

หญิง 316,389 คน

ข้อมูลสถิติ ไตรมาส 4 ปี 2566

ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 343,417 คน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 153,365 คน

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 343,417 คน

ชาย 181,900 คน

หญิง 161,517 คน

ผู้มีงานทำ 340,399 คน

ผู้ว่างงาน 3,018 คน

ผู้รอฤดูกาล 0 คน

ข้อมูลสถิติ ไตรมาส 4 ปี 2566 (ตุลาคม - ธันวาคม)

ผู้ประกันตน

ผู้ประกันตนมาตรา 33 จำนวน 166,536 ราย
ผู้ประกันตนมาตรา 39 จำนวน 30,725 ราย
ผู้ประกันตนมาตรา 40 จำนวน 45,578 ราย

สถานประกอบกิจการ

10,010 แห่ง

ข้อมูลจากสำนักงาน
สวัสดิการและคุ้มครอง
แรงงาน ณ มีนาคม 2567

ข้อมูลจาก
สนง.ประกันสังคมภูเก็ต ณ 31 มี.ค. 67

แรงงานต่างด้าว รวมทั้งสิ้น 103,892 คน

คนต่างด้าว (wp) 14,703 คน

แรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ
(89,189 คน)

มาตรา 59
ชั่วคราว 14,039 คน

มาตรา 62
(ส่งเสริมการลงทุน)
489 คน

มาตรา 63/1
(ชนกลุ่มน้อย)
175 คน

นำเข้า MOU (รวม 2,233 คน)
เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม

การอนุญาตตามมติคณะรัฐมนตรี

- มติครม. 5 ก.ค. 65 = 56,852 คน
- มติครม. 3 ต.ค. 66 = 30,104 คน

ข้อมูลจากสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ณ 31 มีนาคม 2567

ข้อมูลสถิติ ไตรมาส 4 ปี 2566 (ตุลาคม - ธันวาคม)

๑. บทสรุปผู้บริหาร

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและแรงงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ มีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

๑.๑ สภาพเศรษฐกิจ

“เครื่องชี้เศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตในเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ บ่งชี้ว่า ภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดภูเก็ต เดือนมีนาคม ๒๕๖๗ ชะลอตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามผลผลิตภาคบริการที่ชะลอตัว เนื่องจากงานเทศกาลต่างๆ รวมถึงปัจจัยกระตุ้นการใช้จ่ายที่สิ้นสุดลง ส่งผลให้การอุปโภคบริโภคลดลง ประกอบกับกำลังซื้อของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกรยังคงเปราะบาง ด้านการใช้จ่ายภาครัฐหดตัว อย่างไรก็ตาม ด้านการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวตามพื้นที่ที่ขออนุญาตก่อสร้าง สอดคล้องกับผลผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัว จากการเพิ่มทุนจดทะเบียนของโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับอัตราเงินเฟ้อลดลงจากการปรับลดราคามหาอุปโภคบริโภค การขนส่ง การสื่อสาร และหมวดอาหารสด ด้านการจ้างงานขยายตัวตามการจ้างงานในภาคบริการ สะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมมาตรา ๓๓ ที่เพิ่มขึ้น”

๑.๒ สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

ประชากรและกำลังแรงงาน

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ที่ได้ดำเนินการสำรวจสถานะการทำงานของประชากรในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) พบว่าจังหวัดภูเก็ต มีประชากรทั้งสิ้น ๖๑๕,๙๖๑ คน เป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๔๙๖,๗๘๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๖๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด) ขณะที่ผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๑๑๙,๑๗๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด) เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน ๓๔๓,๔๑๗ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ ๓๔๐,๓๙๙ คน (ร้อยละ ๙๙.๑๒ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) และผู้ว่างงาน จำนวน ๓,๐๑๘ คน (ร้อยละ ๐.๘๘) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

การมีงานทำ ผู้มีงานทำจำนวน ๓๔๐,๓๙๙ คน จำแนกเป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๕,๓๔๗ คน (ร้อยละ ๑.๕๗) และ ผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๓๓๕,๐๕๒ คน (ร้อยละ ๙๘.๔๓) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อยพบว่าสาขานอกภาคเกษตร กลุ่มผู้ทำงานในสาขากิจกรรมที่พักแรมและการบริการด้านอาหารมากที่สุด จำนวน ๑๑๑,๘๘๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๓๙) รองลงมาคือ สาขากิจกรรมการขายส่ง การขายปลีก จำนวน ๖๕,๖๓๖ คน (ร้อยละ ๑๙.๒๘) สาขากิจกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน ๒๖,๑๒๖ (ร้อยละ ๗.๘๐) สาขากิจกรรมการก่อสร้าง จำนวน ๒๒,๒๖๒ (ร้อยละ ๖.๕๔) และสาขา กิจกรรมการบริหารฯ จำนวน ๒๐,๓๗๗ คน (ร้อยละ ๕.๙๙) ตามลำดับ (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

การว่างงาน จังหวัดภูเก็ต มีผู้ว่างงานจำนวน ๓,๐๑๘ คน หรืออัตราว่างงาน ร้อยละ ๐.๘๘ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน เป็นเพศชายจำนวน ๗๑๐ คน และเพศหญิงจำนวน ๒,๓๐๘ คน (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

แรงงานนอกระบบ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ในปี ๒๕๖๖ จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานนอกระบบจำนวน ๑๑๗,๓๘๙ คน เป็นแรงงานในภาคเกษตรมีจำนวน ๔,๗๕๖ คน (ร้อยละ ๔.๐๕ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) เมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจพบว่าแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมภาคการบริการและการค้า จำนวน ๘๘,๔๗๔ คน (ร้อยละ ๗๕.๓๗ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) และอุตสาหกรรมภาคการผลิต จำนวน ๒๔,๑๕๙ คน (ร้อยละ ๒๐.๕๘) ตามลำดับ

การบริการจัดหางานในจังหวัดภูเก็ต ในไตรมาสที่ ๑ (มกราคม - มีนาคม) นายจ้าง/สถานประกอบการได้แจ้งตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๔,๕๙๓ อัตรา มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๘๔๘ คน และบรรจุนาน จำนวน ๗๐๙ คน โดยตำแหน่งงานว่างในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน ๑,๑๘๓ คน (ร้อยละ ๒๕.๗๖) สำหรับผู้สมัครงานมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน ๓๔๐ คน (ร้อยละ ๔๐.๐๙) ส่วนผู้ที่ได้รับการบรรจุนานส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน ๒๙๙ คน (ร้อยละ ๔๒.๑๗) ตำแหน่งงานว่าง ส่วนใหญ่เป็นอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน ๑,๓๗๖ อัตรา (ร้อยละ ๒๙.๙๖) การสมัครงานส่วนใหญ่ เป็นอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๒๔๘ อัตรา (ร้อยละ ๒๙.๒๕) และการบรรจุนานอาชีพที่มีผู้บรรจุนานมากที่สุดคือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๒๒๙ อัตรา (ร้อยละ ๓๒.๓๐)

แรงงานต่างด้าว ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั้งสิ้น จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๓,๘๘๒ คน กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงาน คงเหลือ จำนวน ๑๖,๗๖๑ (ร้อยละ ๑๖.๑๓) จำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาตทำงาน พบว่า ประเภทนำเข้าชั่วคราวทั่วไป มากที่สุด จำนวน ๑๔,๐๓๙ คน (ร้อยละ ๘๓.๗๖ ของแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) รองลงมา เป็นนำเข้า (MOU) จำนวน ๒,๒๓๓ คน (ร้อยละ ๑๓.๓๒) และส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน ๔๘๙ คน (ร้อยละ ๒.๙๒) แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว มีจำนวน ๘๗,๑๓๑ คน (ร้อยละ ๘๓.๘๗ ของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) เป็นแรงงานต่างด้าวที่ตามมาติ ครม. ๔ สัญชาติ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๕๖,๘๕๒ คน (ร้อยละ ๖๕.๒๕) มาติ ครม. ๔ สัญชาติ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๓๐,๑๐๔ คน (ร้อยละ ๓๔.๕๕) และแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย จำนวน ๑๗๕ คน (ร้อยละ ๐.๒๐) ตามลำดับ

แรงงานไทยในต่างประเทศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ตแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศจำนวน ๔๗ คน เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๐ คน (ร้อยละ ๒๑.๒๘) เพศชาย จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๗๘.๗๒) เมื่อพิจารณาจำแนกตามการศึกษา พบว่าจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน ๑๘ คน (ร้อยละ ๓๘.๓๐) รองลงมาระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๓) และระดับ ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา จำนวน ๑๐ คน (ร้อยละ ๒๑.๒๘)

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน การดำเนินการฝึกพัฒนาฝีมือแรงงานในไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ตไม่พบผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำนวน ๕๘๐ คน ผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๕๕๓ คน (ร้อยละ ๙๕.๓๔) พบว่ากลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้ผ่านการฝึกมากที่สุด จำนวน ๒๙๘ คน (ร้อยละ ๕๓.๘๙) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๑๓๐ คน (ร้อยละ ๒๓.๕๑) และกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๕๘ คน (ร้อยละ ๑๐.๔๙) และการฝึกอาชีพเสริมมี จำนวน ๑๗๘ คน มีผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด จำนวน ๑๗๘ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ มีผู้ผ่านการฝึกมากที่สุด จำนวน ๙๐ คน (ร้อยละ ๕๐.๕๖) รองลงมาเป็น กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน ๖๘ คน (ร้อยละ ๓๘.๒๐) และกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๑๑.๒๔)

การตรวจคุ้มครองแรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการตรวจสถานประกอบการจำนวนทั้งสิ้น ๘๗ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ ๓,๕๗๓ คน ผลการตรวจปฏิบัติถูกต้อง ๘๗ แห่ง (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) สถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายแรงงาน ส่วนใหญ่เป็นขนาด ๕๐ - ๙๙ คน จำนวน ๓๑ แห่ง (ร้อยละ ๓๕.๖๓ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด)

การตรวจความปลอดภัยฯ ไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีการตรวจความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบการทั้งสิ้น ๗๑ แห่ง ผลการตรวจปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๗๑ แห่ง (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) และไม่พบสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง มีลูกจ้างผ่านการตรวจจำนวน ๕,๔๑๕ คน สถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นประเภทอุตสาหกรรมโรงแรมและ ภัตตาคาร จำนวน ๒๘ แห่ง (ร้อยละ ๓๙.๔๔ ของสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องทั้งหมด)

ข้อพิพาทและความขัดแย้ง ไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต ไม่พบพบการแจ้งข้อเรียกร้อง และไม่พบการเกิดข้อพิพาทแรงงาน

การเลิกจ้างแรงงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว จำนวนทั้งสิ้น ๓๓๙ แห่ง มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน ๙๖๕ คน เป็นสถานประกอบการขนาด ๑-๙ คน จำนวน ๓๒๖ แห่ง (ร้อยละ ๙๖.๑๗) และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไป จำนวน ๑๓ แห่ง (ร้อยละ ๓.๘๓) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน ๒๕๙ คน (ร้อยละ ๒๖.๘๔)

การประกันสังคม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน ๑๓,๔๒๐ แห่ง และมีผู้ประกันตนทั้งสิ้น ๑๖๖,๕๓๖ พบว่าเป็นประเภทอุตสาหกรรมกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์มากที่สุด มีจำนวน ๒,๐๐๙ แห่ง (ร้อยละ ๑.๔๗ ของสถานประกอบการทั้งหมด)

กองทุนประกันสังคม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) มีผู้ประกันตนมาใช้บริการประกันสังคม (ไม่เนื่องจากการทำงาน) จำนวน ๘๖,๕๔๖ คน จำนวนเงินที่ใช้บริการทั้งสิ้น ๑๗๔,๕๙๕,๔๔๔.๙๓ บาท ประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการมากที่สุดคือ กรณีสงเคราะห์บุตร มีจำนวน ๔๘,๐๕๓ คน (ร้อยละ ๕๕.๕๒) จำนวนเงิน ๑๔,๕๒๐,๒๐๐.๐๐ บาท

กองทุนเงินทดแทน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีผู้ใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำนวน ๓๙๙ ราย จำนวนเงินที่จ่าย ๑,๘๒๕,๖๔๓.๐๗ บาท โดยประเภทความร้ายแรงที่ลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการสูงสุด เป็นกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๒๗๓ คน (ร้อยละ ๖๘.๔๒ ของผู้บริการเนื่องจากการทำงานทั้งหมด) และกรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๒๖ คน (ร้อยละ ๓๑.๕๘) สถานประกอบการขนาด ๒๐๑-๕๐๐ คน มีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานมากที่สุด จำนวน ๙๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๗๐)

๒. สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

๒.๑ ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดา ถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด ๕๗๐.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๕๖,๒๗๑.๒๕ ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตรทางอากาศ

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระจังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสิน และสะพานเทพกระษัตรี
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

คำขวัญจังหวัดภูเก็ต

“ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม”

ดอกไม้ประจำจังหวัดภูเก็ต

ดอกเฟื่องฟ้า ชื่อทางวิทยาศาสตร์ *Bougainvillea spp.* เป็นไม้ยืนต้นประเภทพุ่มกึ่งเลื้อย ขนาดตั้งแต่พุ่มเล็กถึงพุ่มใหญ่ มี รูปร่างรีแหลมยาว ๓-๖ ซม. กว้าง ๒-๓ ซม. ใบประดับลักษณะคล้ายรูปหัวใจหรือรูปไข่มี ๓-๕ ใบ มีหลายสี เช่น ม่วง แดง ชมพู ส้ม ฟ้า เหลืองและอื่น ๆ มี ออกเป็นช่อ ตามซอก ใบหรือปลายกิ่ง แต่ละช่อมี ๓ ดอก เป็นหลอดยาว ๑-๒ ซม.

การปกครอง จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น ๓ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล ๑๗ ตำบล และ ๙๖ หมู่บ้าน ๕๘ ชุมชน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๙ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๖ แห่ง (ตารางที่ ๒-๑)

ตารางที่ ๒-๑ ข้อมูลการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจาก จังหวัด (กม.)	จำนวน		
			ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๑	๘	๔๔	๓๒
กะทู้	๖๗.๐๓๔	๑๐	๓	๖	๒๖
ถลาง	๒๕๒.๐๐๐	๑๙	๖	๔๖	-
รวม	๕๔๓.๐๓๔	-	๑๗	๙๖	๕๘

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗

๒.๒ จำนวนประชากร

จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น ๔๒๕,๓๔๕ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๒๐๐,๑๓๓ คน และเพศหญิง จำนวน ๒๒๕,๒๑๒ คน ความหนาแน่นของประชากร ๗๘๓.๒๘ คนต่อตารางกิโลเมตร เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรรายอำเภอ พบว่า อำเภอเมืองภูเก็ต มีจำนวนประชากรมากที่สุดเท่ากับ ๒๕๐,๙๑๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙๙ ของประชากรทั้งจังหวัด) รองลงมาอำเภอถลาง มีจำนวนประชากรเท่ากับ ๑๑๕,๕๗๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๓) และ อำเภอกะทู้ มีจำนวนประชากรเท่ากับ ๕๘,๘๕๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๘) ตามลำดับ (ตาราง ๒-๒)

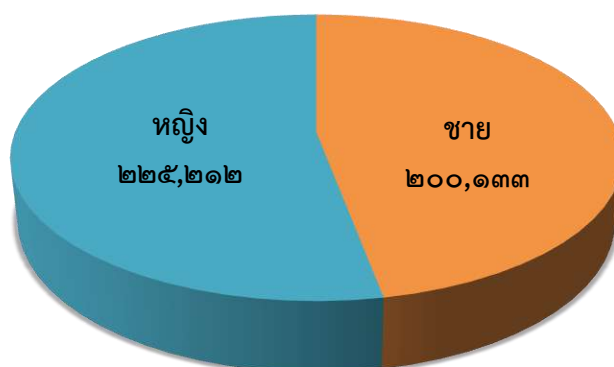
ตารางที่ ๒-๒ จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามอำเภอและเพศ

ลำดับที่	อำเภอ /กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	เมือง	๑๑๖,๘๒๒	๑๓๔,๐๙๓	๒๕๐,๙๑๕	๕๖.๕๖	๕๙.๔๔	๑๐๐.๐๐
๒	กะทู้	๒๗,๕๗๐	๓๑,๒๘๗	๕๘,๘๕๗	๕๖.๘๔	๕๓.๑๖	๑๐๐.๐๐
๓	ถลาง	๕๕,๗๔๑	๕๙,๘๓๒	๑๑๕,๕๗๓	๔๘.๒๓	๕๑.๗๗	๑๐๐.๐๐
รวม		๒๐๐,๑๓๓	๒๒๕,๒๑๒	๔๒๕,๓๔๕	๔๗.๐๕	๕๒.๙๕	๑๐๐.๐๐

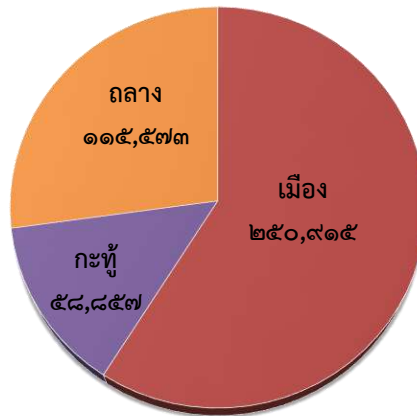
ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิที่ ๒-๑ สัดส่วนของประชากรชายและหญิงในจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๒ สัดส่วนการกระจายตัวของประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดภูเก็ต

๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP)

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial product : GPP) เท่ากับ ๑๕๓,๔๗๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๓ ของ GRP_SOUTHERN และร้อยละ ๐.๘๘ ของ GDP และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP per capita) รายได้ต่อคนต่อปี เท่ากับ ๒๕๒,๒๗๙ บาท สูงเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้และเป็นอันดับ ๑๒ ของประเทศ เป็นผลมาจากการผลิตในภาคเกษตร ๖,๘๓๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๔๕ และภาคนอกเกษตร ๑๔๖,๖๔๑ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๕๕

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ๕ อันดับแรก ได้แก่ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารคิด เป็นร้อยละ ๓๗.๙๘ รองลงมาคือสาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๕ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๐ การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๓ การขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๓ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒-๓ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ.๒๕๖๕

จังหวัด	บาทต่อปี
๑. ระยอง	๑,๐๐๓,๔๙๗
๒. กรุงเทพมหานคร	๖๓๔,๑๐๙
๓. ชลบุรี	๕๙๘,๔๔๘
๔. ฉะเชิงเทรา	๔๙๔,๕๔๕
๕. พระนครศรีอยุธยา	๔๕๖,๒๘๖
๖. ปราจีนบุรี	๔๔๕,๑๒๓
๗. สมุทรสาคร	๔๐๕,๑๘๗
๘. สระบุรี	๓๔๒,๓๗๐
๙. สมุทรปราการ	๓๑๑,๒๕๑
๑๐. นครปฐม	๒๙๕,๔๐๔
๑๑. จันทบุรี	๒๗๐,๘๖๓
๑๒. ภูเก็ต	๒๕๒,๒๗๙
๑๓.ราชบุรี	๒๔๗,๕๖๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณฐาน๒๕๖๓๙กซ์ ฉบับ พ.ศ.๒๕๖๕

ตารางที่ ๒-๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๔ และปี ๒๕๖๕
(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๖๔			๒๕๖๕		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย
เกษตรกรรม	๗,๑๑๖	๑๐๑,๔๗๙	๑,๔๐๗,๐๙๗	๖,๘๓๗	๑๑๐,๕๒๔	๑,๕๑๖,๑๖๙
ภาคเกษตรกรรม	๗,๑๑๖	๑๐๑,๔๗๙	๑,๔๐๗,๐๙๗	๖,๘๓๗	๑๑๐,๕๒๔	๑,๕๑๖,๑๖๙
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการประมง	๗๑๑๖	๑๐๑,๔๗๙	๑,๔๐๗,๐๙๗	๖,๘๓๗	๑๑๐,๕๒๔	๑,๕๑๖,๑๖๙
นอกภาคเกษตร	๙๓,๐๐๐	๒๕๐,๐๕๘	๑๔,๗๘๑,๕๑๔	๑๔๖,๖๔๑	๓๑๗,๘๓๕	๑๕,๘๖๑,๘๔๘
ภาคอุตสาหกรรม	๕,๙๓๖	๓๔,๙๐๘	๕,๒๓๖,๓๘๕	๖,๖๓๑	๓๘,๗๒๑	๕,๖๗๐,๑๙๐
- การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๑,๘๙๖	๓๕๗,๕๗๗	๐	๑,๗๗๓	๓๘๘,๕๑๑
- การผลิต	๓๕๖๓	๒๖,๔๙๔	๔,๓๘๘,๐๕๗	๓,๘๘๘	๓๐,๐๖๕	๔,๗๐๑,๐๑๒
- การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๒๐๓๔	๕,๕๑๘	๔๐๘,๐๓๐	๒,๗๔๓	๕,๗๙๙	๕๐๔,๓๐๙
- การจัดหา น้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๓๘	๑,๐๖๑	๗๒,๗๒๑	๓๕๔	๑,๐๘๓	๗๖,๓๕๘
ภาคบริการ	๘๗,๓๖๕	๒๑๕,๑๕๐	๙,๕๕๕,๑๒๙	๑๔๐,๐๑๐	๒๗๙,๑๑๔	๑๐,๑๙๑,๖๕๘
- การก่อสร้าง	๔๒๐๙	๑๓,๑๓๘	๔๓๗,๖๖๖	๔,๐๓๐	๑๒,๙๕๑	๔๓๘,๕๕๖
- การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ และจักรยานยนต์	๗๖๓๕	๓๙,๙๒๑	๒,๖๒๙,๐๖๑	๘,๑๗๔	๔๒,๑๕๐	๒,๙๗๙,๒๘๓
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๑๙๓๕๑	๓๘,๑๔๐	๗๔๔,๓๐๘	๒๔,๙๓๓	๔๑,๔๘๙	๘๑๙,๓๗๒
- ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๗๐๕๘	๒๕,๑๐๑	๕๑๕,๓๐๔	๕๘,๒๘๕	๗๔,๖๘๐	๗๔๐,๗๓๓
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๐๑๑	๕๗๕๗	๕๕๘,๓๙๑	๒,๙๘๓	๕,๕๑๕	๔๘๙,๓๐๔
- กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๙๗๓๘	๒๒,๒๓๗	๑,๓๔๗,๔๐๙	๑๑,๓๖๔	๒๖,๐๐๕	๑,๔๕๖,๔๓๗
- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๕๙๐๐	๑๔,๐๖๑	๔๓๖,๔๓๔	๖,๔๖๖	๑๔,๕๙๐	๔๔๘,๗๙๙
- กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๕๗๓	๗๓๐	๒๗๔,๒๑๕	๖๕๖	๗๙๗	๒๙๓,๒๑๔
- กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๙๑๔	๑,๔๑๖	๒๐๑,๗๐๓	๓,๒๘๕	๔,๔๒๒	๒๑๘,๗๑๐
- การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๘๙๓๔	๒๐,๒๔๒	๑,๐๕๓,๙๖๐	๘,๗๙๙	๒๐,๐๒๒	๑,๐๗๖,๔๑๕
- การศึกษา	๒๓๕๘	๑๖,๕๕๐	๗๐๕,๙๗๑	๒,๔๓๕	๑๗,๐๑๕	๗๓๕,๕๙๙
- กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕๕๐๙	๑๓,๙๗๕	๔๑๐,๑๖๒	๕,๗๗๒	๑๔,๗๐๕	๔๔๔,๖๔๗
- ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๕๔๔	๑,๑๒๙	๑๐๘,๔๘๙	๖๘๖	๑,๓๓๒	๑๑๒,๖๕๙
- กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๑๖๓๑	๒,๗๕๔	๒๒๒,๐๕๖	๒,๑๔๓	๓,๔๔๐	๒๓๗,๙๔๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	๑๐๐,๔๑๖	๓๕๑,๕๓๗	๑๖,๑๘๘,๖๑๑	๑๕๓,๔๗๘	๔๒๘,๓๕๙	๑๗,๗๗๗,๐๑๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี : บาท	๑๖๖,๗๙๐	๑๔๑,๑๑๓	๒๓๒,๓๐๒	๒๕๒,๒๗๙	๑๗๐,๘๘๘	๒๘๘,๗๘๙

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พ.ศ.๒๕๖๕

จังหวัดภูเก็ตมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial product : GPP) มีมูลค่าเพิ่มรวม ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๑๕๓,๔๗๘ ล้านบาท ประกอบด้วย ภาคเกษตร ๖,๘๓๗ ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ ๔.๕ และภาคนอกเกษตร ๑๔๖,๖๔๑ ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ ๙๕.๕ เมื่อพิจารณาข้อมูลตามโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ๕ อันดับแรก ได้แก่ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย คิดเป็นร้อยละ ๗.๔ สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗ สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ และกิจกรรมสาขาอื่น ๆ

คิดเป็นร้อยละ 27.4 ตามลำดับ และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว (GPP per capita) ในปี 2565 เท่ากับ 252,279 บาท เพิ่มขึ้นจาก 166,790 บาท ในปี 2564 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 51.3

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต (Gross Provincial product : GPP) ในปี 2565 ขยายตัวร้อยละ 46.9 จากที่ลดลงร้อยละ 27.4 ในปี 2564 เป็นผลจากการผลิตภาคนอกเกษตรขยายตัวจากปีก่อนหน้า ในขณะที่การผลิต ภาคการเกษตร ลดลงร้อยละ 11.4 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 25.4 ในปีก่อนหน้า จากปริมาณและราคากุ้งทะเลปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่การผลิต ภาคนอกเกษตร ขยายตัวร้อยละ 51.4 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 27.6 ในปีก่อนหน้า เป็นผลจากการผลิตในสาขาที่สำคัญขยายตัว ได้แก่ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 215.4 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 53.5 ในปีก่อนหน้า หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 คลี่คลายภาครัฐได้ผ่อนคลายมาตรการเดินทางระหว่างประเทศโดยยกเลิกการลงทะเบียนในระบบ Thailand Pass ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2565 และได้ขยายระยะเวลาพำนักรในไทยให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติจากประเทศที่ได้รับการยกเว้นวีซ่า รวมทั้งขยายเวลาให้กับผู้มาขอวีซ่าหน้าด่าน (Visa on Arrival : VOA) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวต่างชาติทยอยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อีกทั้งภาครัฐได้ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง อาทิ โครงการเราเที่ยวด้วยกันเฟส 4 ส่วนขยาย ที่จะสนับสนุนกิจกรรมด้านท่องเที่ยวโดยการเพิ่มวันหยุดต่อเนื่องพิเศษ การออกมาตรการลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคล สำหรับบริษัทเอกชนที่ นำพนักงานไปท่องเที่ยวในเมืองรองและเมืองหลัก สาขากิจการกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน ขยายตัวร้อยละ 238.0 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 75.3 ในปีก่อนหน้า สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวร้อยละ 33.2 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 32.8 ในปีก่อนหน้า จากกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวขยายตัว เช่น การให้บริการตัวแทนการท่องเที่ยว และการจองที่พักเริ่มมีแนวโน้มที่ดีขึ้น จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและประชาชนชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการใช้จ่ายของภาครัฐ สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ ขยายตัวร้อยละ 28.2 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 16.0 ในปีก่อนหน้า เป็นผลจากความต้องการใช้กระแสไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น สาขาการขายส่งและการขายปลีก ขยายตัวร้อยละ 10.0 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 17.3 ในปีก่อนหน้า เป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการใช้จ่ายของภาครัฐ การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 สาขาส่งออกสินค้า ขยายตัวร้อยละ 5.5 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 8.0 ในปีก่อนหน้า สาขาการประปาและการกำจัดของเสีย ขยายตัวร้อยละ 7.0 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 7.0 ในปีก่อนหน้า สาขากิจการกรรมการเงินและการประกันภัย ขยายตัวร้อยละ 5.3 จากที่ลดลงร้อยละ 6.1 ในปีก่อนหน้า สาขากิจการกรรมการวิชาชีพ ขยายตัวร้อยละ 9.1 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 19.7 ในปีก่อนหน้า สาขาศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ ขยายตัวร้อยละ 27.3 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 26.6 ในปีก่อนหน้า สาขากิจการบริการด้านอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 26.9 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 18.6 ในปีก่อนหน้า สาขาส่งเสริมการค้า ขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 9.0 จากที่ขยายตัวร้อยละ 0.9 ในปีก่อนหน้า สาขาการผลิตที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ได้แก่ สาขาการศึกษา ขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 1.8 ในปีก่อนหน้า และสาขาการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 2.9 สาขาการผลิตที่ลดลงได้แก่ สาขาข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสาร ลดลงร้อยละ 2.4 จากที่ขยายตัวร้อยละ 17.7 ในปีก่อนหน้า สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ ลดลงร้อยละ 4.6

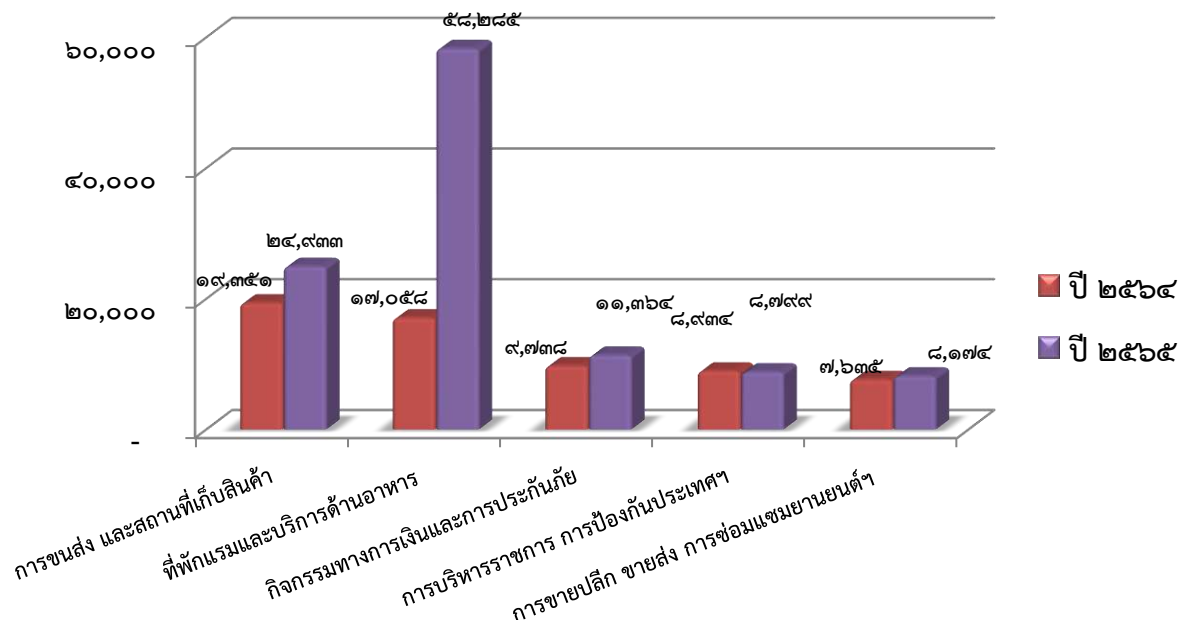
จากที่ขยายตัวร้อยละ 10.6 ในปีก่อนหน้า และ สาขาการก่อสร้าง ลดลงต่อเนื่องร้อยละ 6.6 จากที่ลดลง ร้อยละ 4.6 ในปีก่อนหน้า

ตารางที่ ๒-๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวและโครงสร้างการผลิตจำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัว (ณ ราคาคงที่)		โครงสร้าง (ณ ราคาประจำปี)	
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคเกษตร	-๒๕.๔	-๑๑.๔	๗.๑	๔.๕
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการประมง	-๒๕.๔	-๑๑.๔	๗.๑	๔.๕
ภาคนอกเกษตร	-๗.๖	๕๑.๔	๙๒.๙	๙๕.๕
ภาคอุตสาหกรรม	-๑๐.๗	๑๓.๔	๕.๙	๔.๓
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐
การผลิต	-๘.๐	๕.๕	๓.๕	๒.๕
การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	-๑๖.๐	๒๘.๒	๒.๐	๑.๖
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	-๗.๐	๗.๐	๐.๓	๐.๒
ภาคบริการ	-๒๘.๕	๕๔.๐	๘๗.๐	๙๑.๒
การก่อสร้าง	-๔.๖	-๖.๖	๔.๒	๒.๖
ขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	-๑๗.๓	๑๐.๐	๗.๖	๕.๓
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	-๓๒.๘	๓๓.๒	๑๙.๓	๑๖.๒
ที่พักและบริการด้านอาหาร	-๕๓.๕	๒๑๕.๔	๑๗.๐	๓๘.๐
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๗.๗	-๒.๔	๓.๐	๑.๙
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-๖.๑	๕.๓	๙.๗	๗.๔
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๐.๙	๙.๐	๕.๙	๔.๒
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	-๑๙.๗	๙.๑	๐.๖	๐.๔
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	-๗๕.๓	๒๓๘.๐	๐.๙	๒.๑
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๐.๖	-๔.๖	๘.๙	๕.๗
การศึกษา	๑.๘	๐.๕	๒.๓	๑.๖
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒.๙	๑.๘	๕.๕	๓.๘
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	-๒๖.๖	๒๗.๓	๐.๕	๐.๔
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	-๑๘.๖	๒๖.๙	๑.๖	๑.๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต (GPP)	-๒๗.๔	๔๖.๙	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ณปี พ.ศ.๒๕๖๕)

แผนภูมิที่ ๒-๓ สาขาการผลิตที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ตสูงสุด ๕ อันดับ ปี ๒๕๖๔ และปี ๒๕๖๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ.๒๕๖๔)

๒.๔ สรุปภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

“เครื่องชี้เศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตในเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ บ่งชี้ว่า ภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดภูเก็ตเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ ชะลอตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามผลผลิตภาคบริการที่ชะลอตัว เนื่องจากงานเทศกาลต่างๆ รวมถึงปัจจัยกระตุ้นการใช้จ่ายที่สิ้นสุดลง ส่งผลให้การอุปโภคบริโภคลดลง ประกอบกับกำลังซื้อของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกรยังคงเปราะบาง ด้านการใช้จ่ายภาครัฐหดตัว อย่างไรก็ตาม ด้านการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวตามพื้นที่ที่ขออนุญาตก่อสร้าง สอดคล้องกับผลผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัว จากการเพิ่มทุนจดทะเบียนของโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับอัตราเงินเฟ้อลดลงจากการปรับลดราคามหาดพลังงาน หมวดพาหนะ การขนส่ง การสื่อสาร และหมวดอาหารสด ด้านการจ้างงานขยายตัวตามการจ้างงานในภาคบริการ สะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมมาตรา ๓๓ ที่เพิ่มขึ้น”

เศรษฐกิจด้านอุปทาน (การผลิต) ชะลอตัว เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน **ผลผลิตภาคบริการ** ชะลอตัวร้อยละ ๓๐.๗ สะท้อนจากจำนวนเที่ยวบิน ภาษีบำรุงท้องที่จากโรงแรม และจำนวนนักท่องเที่ยวที่ชะลอตัวลง ตามจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่ลดลง หลังเร่งไปในเดือนก่อนที่มีเทศกาลตรุษจีน และชาวมาเลเซียลดลงเนื่องจากเป็นช่วงถือศีลอด สำหรับแนวโน้มการท่องเที่ยวคาดว่าจะขยายตัว จากอานิสงส์วันหยุดในเทศกาลสงกรานต์เดือนเมษายน ๒๕๖๗ **ผลผลิตภาคเกษตรกรรม** ชะลอตัวร้อยละ ๑๓.๑ ตามปริมาณผลผลิต ยางพารา และกุ้งลดลง เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนจัด และฝนสะสมที่น้อยตั้งแต่ปีก่อน อย่างไรก็ตาม **ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ ๑๒.๖ สะท้อนจากทุนจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นจากการได้รับอนุญาตโรงงานประเภทอุตสาหกรรมอาหารและผลิตภัณฑ์โลหะ

เศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) หดตัว เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐ หดตัวร้อยละ -๖๙.๐ จากผลการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำหดตัวร้อยละ -๖๗.๐ และผลการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนหดตัวร้อยละ -๘๒.๑ เนื่องจากการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไปพลางก่อน **ดัชนีการบริโภคภาคเอกชน** ชะลอตัวร้อยละ ๒๓.๕ สะท้อนจาก ภาษีมูลค่าเพิ่มชะลอตัว

จากหมวดโรงแรมและภัตตาคาร หมวดขนส่งผู้โดยสาร หมวดสินค้าไม่คงทนลดลงหลัง เร่งไปมากในเดือนกุมภาพันธ์ที่มีผลดีจากมาตรการลดหย่อนภาษี Easy E-Receipt สำหรับหมวดสินค้าคงทน ลดลงต่อเนื่องตามยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถจักรยานยนต์จากความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อของสถาบันการเงิน ในขณะที่ **ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน** ขยายตัวร้อยละ ๒๔.๕ สะท้อนจากพื้นที่อนุญาตก่อสร้างขยายตัว ตามการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและโรงแรมในพื้นที่อำเภอกลาง ซึ่งมีภาคการท่องเที่ยวขยายตัวสูง

ด้านรายได้เกษตรกรในจังหวัด ชะลอตัวร้อยละ ๑๔.๗ สะท้อนจากราคากุ้งทะเลหดตัวเป็นสำคัญ เป็นผลจากเกษตรกรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิต เพื่อลดความเสี่ยงจากสภาพอากาศที่ร้อนจัดอาจทำให้กุ้งตาย ในขณะที่ราคายางพาราปรับเพิ่มขึ้น จากปริมาณผลผลิตที่ลดลงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

ด้านการคลัง ผลการเบิกจ่ายงบประมาณภาพรวมในเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑๖๗.๕ ล้านบาท หดตัวร้อยละ -๗๐.๒ โดยเป็นผลจากการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน จำนวน ๒๑.๐ ล้านบาท หดตัวร้อยละ -๘๒.๑ เนื่องจากการเป็นค่าใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไปพลางก่อน

สำหรับผลการจัดเก็บรายได้ในเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑,๕๗๓.๐ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๑๐.๖ เป็นผลจากการจัดเก็บรายได้ของ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ภูเก็ตขยายตัวร้อยละ ๓๔.๒ โดยผลการจัดเก็บอากรแสตมป์จากการทำนิติกรรมสำนักงานที่ดินเพิ่มขึ้น รองลงมาเป็นภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามลำดับ และด้านศุลกากรภูเก็ตขยายตัวร้อยละ ๓๑.๙ จากการจัดเก็บภาษีอากรขาเข้าหีบเดินทาง เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และรองเท้า มีมูลค่าสูงสุดตามลำดับ ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ เกินดุล จำนวน ๑,๔๐๕.๓ ล้านบาท

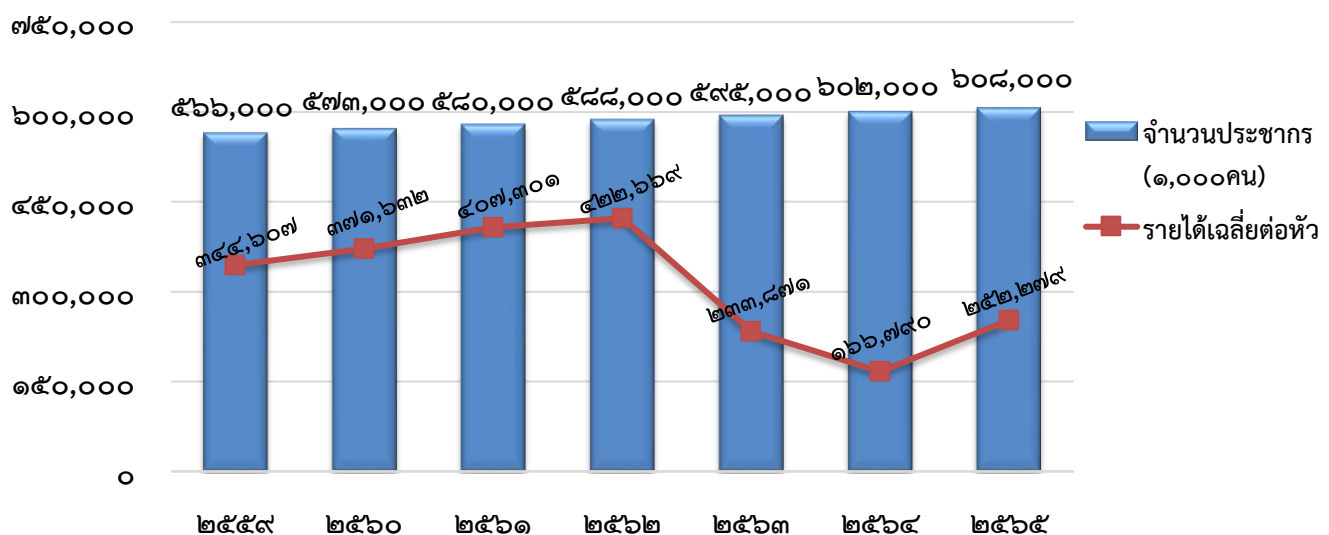
๒.๕ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒-๖ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕

สาขาการผลิต/ปี	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๓๔๔,๖๐๗	๓๗๑,๖๓๒	๔๐๗,๓๐๑	๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๖,๗๙๐	๒๕๒,๒๗๙
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕๖๖	๕๗๓	๕๘๐	๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฐานปี พ.ศ.๒๕๖๕)

แผนภูมิที่ ๒-๔ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕

๒.๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

รายงานความเคลื่อนไหวของดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต (Consumer Price Index of Province : CPI-P) ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ โดยสรุป ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าและบริการที่ครัวเรือนใช้สอย ครอบคลุมรายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณดัชนี จำนวน ๔๓๐ รายการ สำหรับจังหวัดภูเก็ต มีรายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณดัชนี จำนวน ๒๔๖ รายการ ครอบคลุมสินค้า ๗ หมวด ประกอบด้วยหมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า หมวดเคหสถาน หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล หมวดยานพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและ การศาสนา หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ตได้ผลดังนี้

๒.๖.๑ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทยเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๗.๒๕ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ ๐.๔๗ (YoY) ซึ่งเป็น การลดลงในอัตราที่ชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง (เดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ลดลง ร้อยละ ๑.๑๑ และ ๐.๗๗ ตามลำดับ) โดยสาเหตุสำคัญของการลดลงเนื่องจากมาตรการ ช่วยเหลือค่าครองชีพด้านพลังงานของภาครัฐยังคงดำเนินการอยู่ ได้แก่ การตรึงราคาค่ากระแสไฟฟ้าและน้ำมันดีเซล ประกอบกับการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มอาหาร ได้แก่ น้ำมันพืช เนื้อสุกร และ ผักสด เนื่องจากฐานราคาของปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับสูง และเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ร้อยละ ๐.๐๓ (MoM) จากการสูงขึ้น ของราคาสินค้าสำคัญ ได้แก่ ผักสดและผลไม้สด เนื่องจากสภาพอากาศร้อน ส่งผลให้ ปริมาณผลผลิตลดลง และราคาน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานการณ์พลังงานในตลาดโลก ขณะที่ไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ ๐.๗๙ ทั้งนี้ เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓๗ (YoY) เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ลดลงร้อยละ ๐.๐๑ (MoM) และไตรมาสที่ ๑ เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ ๐.๔๔

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนมีนาคม ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๗.๒๕ เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งเท่ากับ ๑๐๗.๗๖ ทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ลดลงร้อยละ ๐.๔๗ (YoY) ปรับลดลงตามราคาอาหารสด ทั้งเนื้อสุกร และผักสด เนื่องจากผลผลิตในตลาดมีจำนวนมาก และฐานราคาเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ อยู่ในระดับสูง รวมทั้งราคาพลังงาน ทั้งค่ากระแสไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล ยังคงต่ำกว่า เดือนเดียวกันของปี ๒๕๖๖ เนื่องจาก มาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐ นอกจากนี้ เครื่องใช้ไฟฟ้า และสิ่ง ที่เกี่ยวกับทำความสะอาด ราคายังคง ปรับลดลง สำหรับสินค้าและบริการอื่น ๆ ราคาเคลื่อนไหวในทิศทางปกติ

๒.๖.๒ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนมีนาคม ๒๕๖๗

ปีฐาน ๒๕๖๒ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ ๑๐๐ สำหรับเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๔.๗ (เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๔.๕)

(๑) การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือน มีนาคม ๒๕๖๗ ๑๐๔.๗ เทียบกับ เดือนเดียวกันปีก่อน (มีนาคม ๒๕๖๖) ลดลงร้อยละ ๐.๖ (YoY) หากเทียบกับเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ สูงขึ้น ร้อยละ ๐.๐๒ (MoM) เฉลี่ย ๓ เดือน (ม.ค. – มี.ค.) ลดลงร้อยละ ๐.๗

(๒) ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือน มีนาคม ๒๕๖๗ เทียบกับเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ มีความเคลื่อนไหวของสินค้าหลายรายการ โดยเฉพาะดัชนี หมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและ เครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ หมวดอาหาร และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง

- ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง แต่มีความเคลื่อนไหว ของสินค้าหลายรายการ เช่น สินค้ากลุ่มข้าว แป้ง และ ผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑ (ข้าวสารเจ้า) สินค้ากลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑ (นมสด,นมถั่วเหลือง) สินค้ากลุ่มผักและผลไม้ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๘ (กระหล่ำปลี แตงกวา มะเขือ ถั่วฝักยาว มะนาว ผักกวางตุ้ง) สินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และ สัตว์น้ำ ลดลงร้อยละ ๐.๓ (เนื้อสุกร กระดูกซี่โครงหมู ไก่ย่าง ปลากระพง ปลาแดง) สินค้ากลุ่มเครื่องประกอบ อาหาร ลดลงร้อยละ ๐.๑ (น้ำมันพืช น้ำปลา)

- ดัชนีหมวดอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ ๐.๖ หมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษาและการศาสนา ดัชนีโดยเฉลี่ย ไม่เปลี่ยนแปลง

(๓) ถ้าพิจารณาเทียบกับมีนาคม ๒๕๖๖ ลดลงร้อยละ ๐.๖ เช่น หมวดอื่นๆไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ ๑.๐ หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร ลดลงร้อยละ ๒.๕ หมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษา และการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓ (ค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา) หมวดเคหสถาน ลดลง ร้อยละ ๐.๗ ส่วนดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ ๐.๒ ได้แก่ สินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และ สัตว์น้ำ ลดลงร้อยละ ๓.๙ (เนื้อสุกร กระดูกซี่โครงหมู เนื้อสุกรบด ไก่สด ไก่ย่าง ปลาตุ๋น ปลากระพง ปลาแดง ปลาทุ กุ้งขาว ปลาหมึกกล้วย หอยแครง) สินค้ากลุ่มข้าว แป้ง และ ผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ ๓.๐ (ข้าวสารเจ้า อาหารธัญพืช) สินค้ากลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ ๔.๒ (ไข่ไก่ นมสด นมข้นหวาน นมถั่วเหลือง) สินค้ากลุ่มผักและผลไม้ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑ (แตงกวา ผักคะน้า เห็ด ผักบุ้ง ชিং กระหล่ำดอก ผักกวางตุ้ง หัวหอมแดง กระเทียม ส้มเขียวหวาน มะละกอสุก สับปะรด มะม่วง ทุเรียน แอปเปิ้ล ส้มโอ แก้วมังกร มะพร้าวอ่อน) สินค้ากลุ่มเครื่องประกอบอาหาร สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓ (น้ำตาลทราย แยมผลไม้ ไอศกรีม กะทิสำเร็จรูป ซอสมะเขือเทศ เครื่องปรุงรส) สินค้ากลุ่มเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๔ (กาแฟสำเร็จรูป น้ำอัดลม น้ำหวาน กาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่ม ชาสำเร็จรูปพร้อมดื่ม) สินค้ากลุ่มอาหารบริโภค ในบ้าน ลดลงร้อยละ ๐.๕

(๔) เมื่อพิจารณาดัชนีเฉลี่ย ๓ เดือน ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) เทียบกับระยะเดียวกัน ปี ๒๕๖๖ ดัชนีลดลงร้อยละ ๐.๗ จากการปรับราคาลดลงของดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ ๑.๑ ประกอบด้วย หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ลดลงร้อยละ ๓.๒ ขณะที่ หมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษาและการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓ หมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ ๒.๘ หมวดผักและผลไม้ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๔ หมวดเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ลดลงร้อยละ ๔.๒

ตารางที่ ๒-๗ ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

หมวด	ดัชนี		
	มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗	กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗	มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
รวมทุกรายการ	๑๐๔.๒	๑๐๔.๕	๑๐๔.๗
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	๑๐๗.๕	๑๐๗.๕	๑๐๗.๕
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	๑๐๐.๔	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	๑๑๕.๓	๑๑๕.๑	๑๑๔.๘
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	๑๑๘.๙	๑๑๙.๐	๑๑๙.๓
ผักและผลไม้	๑๐๕.๐	๑๐๕.๒	๑๐๖.๐
เครื่องประกอบอาหาร	๑๑๗.๖	๑๑๗.๓	๑๑๗.๒
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	๑๐๘.๖	๑๐๘.๘	๑๐๘.๖
อาหารบริโภค-ในบ้าน	๑๐๗.๐	๑๐๗.๐	๑๐๗.๐
อาหารบริโภค-นอกบ้าน	๑๐๑.๙	๑๐๒.๐	๑๐๒.๐
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	๑๐๑.๙	๑๐๒.๕	๑๐๒.๗
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	๑๐๒.๗	๑๐๒.๗	๑๐๒.๗
หมวดเคสสถาน	๑๐๑.๓	๑๐๑.๓	๑๐๑.๓
หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	๑๐๕.๑	๑๐๕.๑	๑๐๕.๑
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	๑๐๓.๒	๑๐๕.๒	๑๐๕.๘
หมวดการบันเทิงการอ่านและการศึกษา	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	๙๘.๔	๙๘.๔	๙๘.
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	๑๐๒.๑	๑๐๒.๑	๑๐๒.๑
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	๑๑๐.๘	๑๑๒.๓	๑๑๒.๘
- อาหารสด	๑๑๐.๕	๑๑๐.๔	๑๑๐.๕
- พลังงาน	๑๑๕.๐	๑๑๙.๒	๑๒๐.๔

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ทั้งสิ้น ๑,๒๒๙ ราย แบ่งเป็นบริษัทจำกัด จำนวน ๑,๑๖๖ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๖๓ ราย และไม่พบการจดทะเบียนนิติบุคคลใหม่ของห้างหุ้นส่วนสามัญ เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ พบว่า บริษัทจำกัดมีทุนจดทะเบียนมากที่สุดจำนวน ๓,๗๘๐,๐๖๘,๐๐๐ ล้านบาท รองลงมาเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น ๕๑,๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ ๒-๘)

ตารางที่ ๒-๘ การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

เดือน	ตั้งใหม่ บจ.		ตั้งใหม่ หจ.		ตั้งใหม่ หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม ๒๕๖๗	๔๒๖	๑,๒๖๙,๒๘๐,๐๐๐	๑๔	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	๓๕๑	๑,๑๔๐,๗๘๘,๐๐๐	๓๔	๒๔,๒๐๐,๐๐๐	-	-
มีนาคม ๒๕๖๗	๓๘๙	๑,๓๗๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	-	-
รวม	๑,๑๖๖	๓,๗๘๐,๐๖๘,๐๐๐	๖๓	๕๑,๗๐๐,๐๐๐	-	-

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

สำหรับข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการทั้งสิ้น ๕๐ ราย แบ่งเป็นบริษัทจำกัด ๓๙ ราย และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๑๑ ราย เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ พบว่ามีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๒,๔๙๐,๘๐๐ ล้านบาท จำแนกเป็นบริษัทจำกัดมีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการจำนวน ๘๖,๔๙๐,๘๐๐ ล้านบาท และห้างหุ้นส่วนจำกัดมีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการ จำนวน ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ส่วนห้างหุ้นส่วนสามัญไม่มีการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ

ตารางที่ ๒-๙ การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

เดือน	เลิก บจ.		เลิก หจ.		เลิก หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม ๒๕๖๗	๑๙	๒๙,๔๐๐,๐๐๐	๕	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	๖	๑๒,๒๕๐,๐๐๐	๕	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-
มีนาคม ๒๕๖๗	๑๔	๔๔,๘๔๐,๐๐๐	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-
รวม	๓๙	๘๖,๔๙๐,๘๐๐	๑๑	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

สำหรับข้อมูลการจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ๒ ราย เป็น อุตสาหกรรมอาหาร ๑ แห่ง มีเงินทุนจดทะเบียน ๘,๘๐๐,๐๐๐ บาท ลูกจ้าง ๑๐ คน และ อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ (ซัก อบ รีด) จำนวน ๑ แห่ง มีทุนจดทะเบียน ๕๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ลูกจ้างจำนวน ๕๐ คน (ตารางที่ ๒-๑๐)

ตารางที่ ๒-๑๐ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ประเภทโรงงาน	จดทะเบียน		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑. อุตสาหกรรมอาหาร	๑	๘.๘	๑๐
๒. การผลิตอื่นๆ (ซัก อบ รีด)	๑	๕๒๗	๕๐
	๒	๕๓๕.๘	๖๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

สำหรับการแจ้งยกเลิกกิจการประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ตไม่พบการเลิกกิจการ (ตารางที่ ๒-๑๑)

ตารางที่ ๒-๑๑ การเลิกกิจการจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ที่	ประเภทกิจกรรม	จดทะเบียน		
		จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑.	-	-	-	-
๒.	-	-	-	-
๓.	-	-	-	-
รวม		-	-	-

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

๓. ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน

ภาวณาด้านแรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของภาคการศึกษา ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ไม่อาจชะลอตามภาวการณ์เศรษฐกิจได้ จึงส่งผลต่อ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล ทักษะคนดี ทั้งฝ่ายนายจ้างและผู้ไปแรงงาน เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวณาด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้าย แรงงาน ฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้น การจะทราบความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของ ภาวณการจ้างงาน จึงต้องมีการพิจารณาการศึกษา เพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตาม การเปลี่ยนแปลง เพื่อศึกษา วิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคต อันจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการ กำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองตอบต่อความต้องการทั้งนายจ้าง ผู้ไปแรงงานรวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ฉบับนี้จะขอเสนอ ตัวชี้วัดภาวะแรงงานดังนี้

๓.๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้ถึงสภาพกำลังแรงงานในตลาดแรงงานของ จังหวัดภูเก็ต เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยคำนวณจากกำลังแรงงานซึ่งประกอบด้วย ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาลเปรียบเทียบกับประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) พบว่าอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ ๖๙.๑๓ มีอัตราคงที่ จากไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ ที่มีอัตราร้อยละ ๖๙.๑๓ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตรา เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒๘ จากไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๖๗.๘๕ (ตารางที่ ๓-๑) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗)

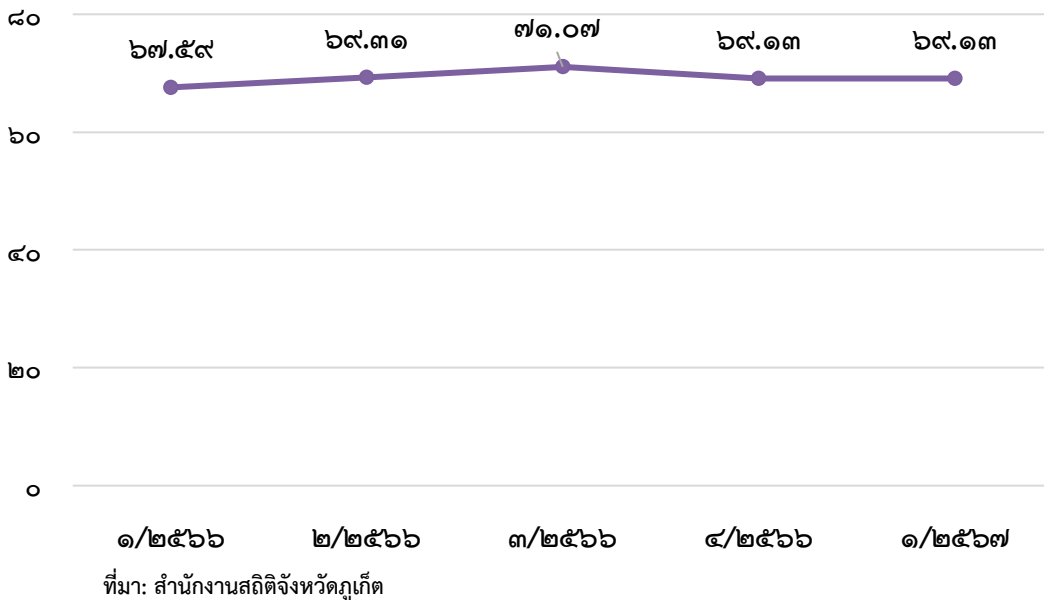
ตารางที่ ๓-๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๓๓,๑๒๙	๓๔๒,๕๖๘	๓๕๒,๑๘๗	๓๔๓,๔๑๗	๓๔๓,๔๑๗
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต	๔๙๒,๘๖๑	๔๙๔,๒๓๐	๔๙๕,๕๔๗	๔๙๖,๗๘๒	๔๙๖,๗๘๒
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๖๗.๕๙	๖๙.๓๑	๗๑.๐๗	๖๙.๑๓	๖๙.๑๓

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓-๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานในจังหวัด = $\frac{\text{กำลังแรงงานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัด}}$

๓.๒ อัตราการมีงานทำ

อัตราการมีงานทำต่อกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นภาวะการมีงานทำในตลาดแรงงานของจังหวัดภูเก็ต โดยคำนวณจากผู้มีงานทำใน/นอกภาคเกษตรต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต สำหรับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีผู้มีงานทำทั้งสิ้น จำนวน ๓๔๐,๓๙๙ คน มีอัตราการจ้างงานในภาคเกษตร ร้อยละ ๑.๕๗ เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมาพบว่าอัตราการจ้างงานที่ จากไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๑.๕๗ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราลดลงร้อยละ -๔๖.๖๐ จากไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๒.๙๔ สำหรับอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร พบว่า มีอัตราการจ้างงาน ร้อยละ ๙๘.๔๓ ซึ่งมีอัตราการจ้างงานที่ จากไตรมาสที่ผ่านมาจากไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๙๘.๔๓ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔๑ จากไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๙๗.๐๖ (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖) (ตารางที่ ๓-๒)

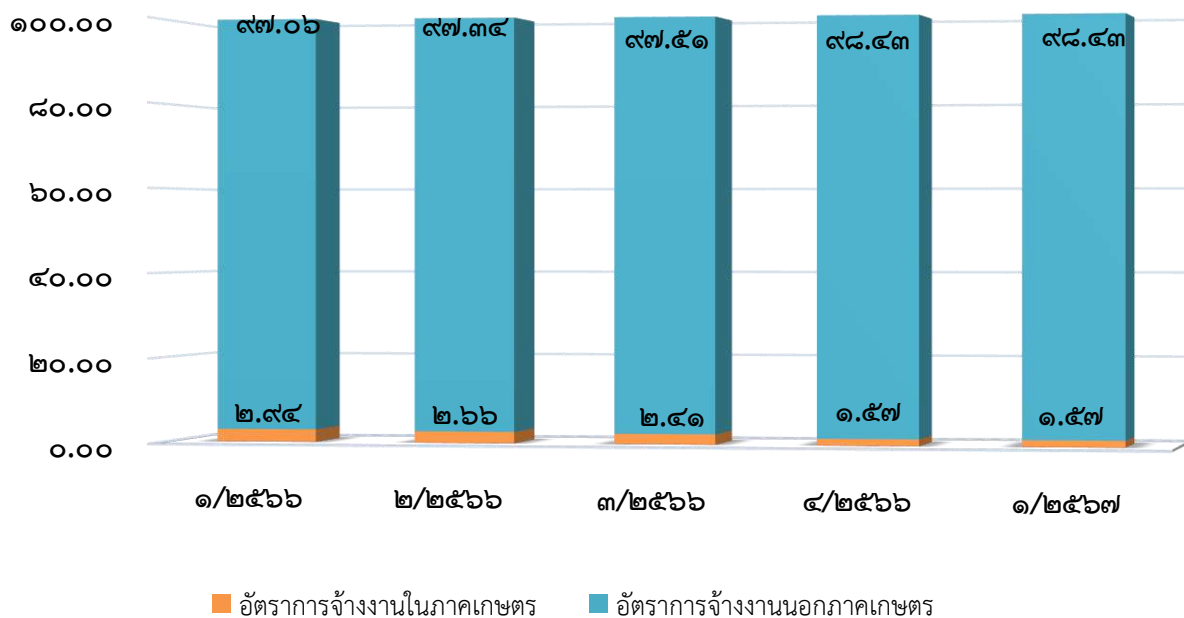
ตารางที่ ๓-๒ อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีงานทำ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๙,๗๔๐	๙,๐๖๘	๘,๓๕๗	๕,๓๔๗	๕,๓๔๗
จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๓๒๑,๘๘๗	๓๓๑,๓๖๕	๓๓๙,๑๑๔	๓๓๕,๐๕๒	๓๓๕,๐๕๒
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๓๑,๖๒๗	๓๔๐,๔๓๓	๓๔๗,๔๗๑	๓๔๐,๓๙๙	๓๔๐,๓๙๙
อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๒.๙๔	๒.๖๖	๒.๔๑	๑.๕๗	๑.๕๗
อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๙๗.๐๖	๙๗.๓๔	๙๗.๕๑	๙๘.๔๓	๙๘.๔๓

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓-๒ อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตร จังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการจ้างงานใน/นอกเกษตรในจังหวัด = $\frac{\text{ผู้มีงานทำใน/นอกภาคเกษตรในจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๓.๓ อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงานในจังหวัดภูเก็ต มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามปัจจัยหลักต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา และฤดูกาลท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดท่องเที่ยว โดยคำนวณจากจำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัดเทียบกับกำลังแรงงานในจังหวัด สำหรับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๑ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีผู้ว่างงานจำนวน ๓,๐๑๘ คน จากจำนวนกำลังแรงงาน ๓๔๓,๔๑๗ คน มีอัตราการว่างงานร้อยละ ๐.๘๘ มีอัตราค่าจ้างที่จากไตรมาสที่ผ่านมา จากไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๐ ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ ๐.๘๘ (สถิติไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๐) (ตารางที่ ๓-๓)

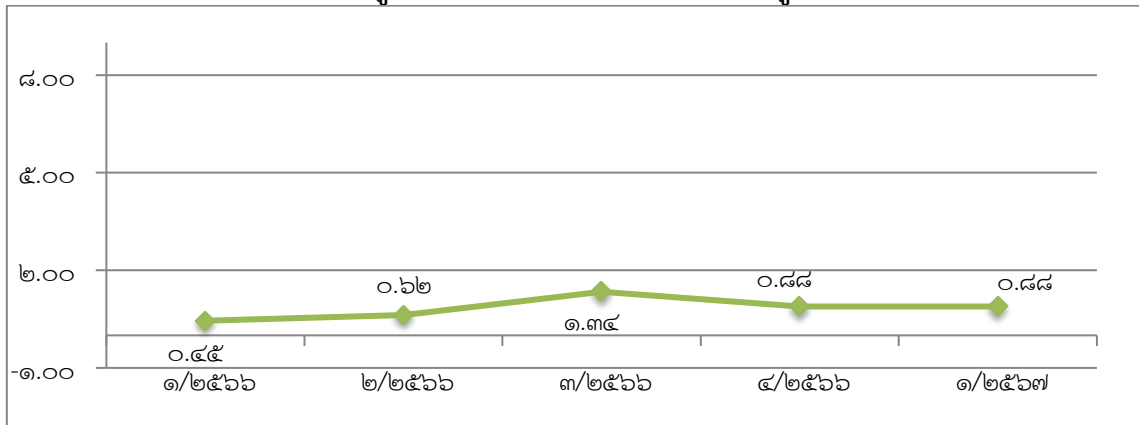
ตารางที่ ๓-๓ อัตราการว่างงานจังหวัดภูเก็ต

อัตราการว่างงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๐	๒/๒๕๖๐	๓/๒๕๖๐	๔/๒๕๖๐	๑/๒๕๖๑
จำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัด	๑,๕๐๒	๒,๑๓๕	๔,๗๑๗	๓,๐๑๘	๓,๐๑๘
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๓๓,๑๒๙	๓๔๒,๕๖๘	๓๕๒,๑๘๗	๓๔๓,๔๑๗	๓๔๓,๔๑๗
อัตราการว่างงานในจังหวัด	๐.๔๕	๐.๖๒	๑.๓๔	๐.๘๘	๐.๘๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓-๓ อัตราการว่างงานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการว่างงานในจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ไม่มียางานทำในจังหวัดภูเก็ต} \times ๑๐๐}{\text{กำลังแรงงานในจังหวัดภูเก็ต}}$

๓.๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานและกรณีเลิกจ้าง

จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ มีจำนวน ๑๖๖,๕๓๖ คน อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๐ เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาจำนวนผู้ประกันตน (มาตรา ๓๓) เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จากไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ร้อยละ ๖.๒๙ เป็นผลมาจากภาคการท่องเที่ยวฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง จากการท่องเที่ยวของคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวของภาครัฐ ด้วยมาตรการการยกเว้นการตรวจลงตรา (Visa Exemption) ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และมาตรการการกระตุ้นกำลังซื้อการบริโภคภายในประเทศ เช่น มาตรการ Easy E – Receipt เพื่อสนับสนุนการบริโภคภายในประเทศในช่วงต้นปี ๒๕๖๗ ส่งผลให้การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะแรงงานในภาคบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จึงทำให้ผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ เพิ่มขึ้น

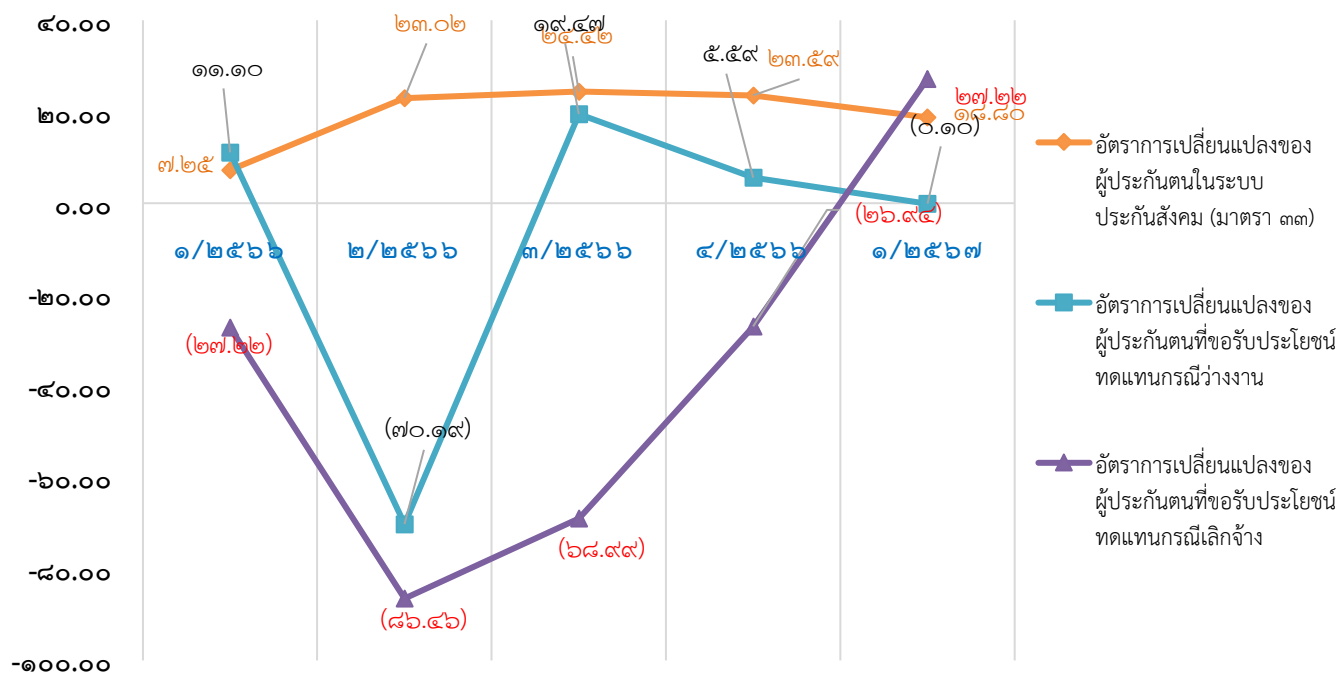
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ๓,๑๑๔ คน มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน คิดเป็นร้อยละ -๐.๑๐ ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ร้อยละ ๑๑.๑๐ ส่วนจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง มีจำนวน ๓๖๐ คน อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้างคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๒ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ -๒๗.๒๒ ทั้งนี้เป็นผลมาจากการปรับลดโครงการกำลังแรงงานในสถานประกอบการขนาดเล็กทำให้มีการขอรับสิทธิประโยชน์กรณีว่างงานและกรณีเลิกจ้างสูงขึ้น (ตารางที่ ๓-๔)

ตารางที่ ๓-๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓)
ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง ในจังหวัดภูเก็ต

รายละเอียด	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓	๑๔๐,๑๗๖	๑๔๖,๑๙๘	๑๕๓,๐๐๔	๑๖๑,๕๔๐	๑๖๖,๕๓๖
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๙	๓๒,๐๓๖	๓๑,๗๘๐	๓๑,๔๕๘	๓๐,๙๘๐	๓๐,๗๒๕
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๔๐	๔๔,๕๒๔	๔๔,๗๘๖	๔๕,๑๒๖	๔๕,๓๖๓	๔๕,๕๗๘
จำนวนผู้ประกันตน ที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน	๓,๑๑๗	๑,๐๗๓	๓,๐๔๙	๒,๙๒๖	๓,๑๑๔
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	๒๖๒	๑๑๖	๔๑๙	๒๖๓	๓๖๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓)	๗.๒๕	๒๓.๐๒	๒๔.๔๒	๒๓.๕๙	๑๘.๘๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน	๑๑.๑๐	-๗๐.๑๙	๑๙.๔๗	๕.๕๙	-๐.๑๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	-๒๗.๒๒	-๘๖.๔๖	-๖๘.๙๙	-๒๖.๙๔	๒๗.๒๒

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓-๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตน = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$
ในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓)

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

๓.๕ อัตราการบรรจุนาน

อัตราการบรรจุนานในแต่ละไตรมาส เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวการณ์ด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์ได้จากจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดย**อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด** คำนวณจากผู้ที่ได้รับการบรรจุนานในจังหวัดเทียบกับผู้สมัครงานในจังหวัด สำหรับไตรมาส ๑/๒๕๖๗ มีอัตราร้อยละ ๘๓.๖๑ ลดลงร้อยละ -๑๑.๘๐ จากไตรมาส ๔/๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๙๔.๘๐ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ลดลงร้อยละ -๑๐.๓๙ จากไตรมาส ๑/๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๙๓.๓๐ และหากมองในภาพรวมของจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ไตรมาส ๑/๒๕๖๖ – ไตรมาส ๑/๒๕๖๗ พบว่าไตรมาสที่ ๓/๒๕๖๖ มีอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัดสูงสุด คือร้อยละ ๙๖.๐๓ ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับบรรจุนานมีมากกว่ายอดตำแหน่งงานและยอดผู้สมัครงาน เนื่องจากการบรรจุนานของตำแหน่งงานและผู้สมัครงานสะสมต่อเนื่องมาจากเดือนที่ผ่านมา

สำหรับอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด พบว่าไตรมาสที่ ๑/๒๕๖๗ มีอัตราร้อยละ ๑๕.๔๔ เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา ลดลงร้อยละ -๑๑.๑๑ (ไตรมาส ๔/๒๕๖๖ มีอัตราร้อยละ ๑๗.๓๗) และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราลดลงร้อยละ -๔๔.๐๒ (ไตรมาส ๑/๒๕๖๖ มีอัตราร้อยละ ๒๗.๕๘) และหากมองในภาพรวมตั้งแต่ไตรมาส ๑/๒๕๖๖ – ไตรมาส ๑/๒๕๖๗ พบว่าไตรมาสที่ ๓/๒๕๖๖ มีอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างในจังหวัดสูงสุด คือร้อยละ ๑๗.๗๒ เป็นผลมาจากภาคการท่องเที่ยวฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง จากการท่องเที่ยวของคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวของภาครัฐ ด้วยมาตรการการยกเว้นการตรวจลงตรา (Visa Exemption) ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะแรงงานในภาคบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยว จึงมีจำนวนตำแหน่งงานว่างมากกว่าจำนวนผู้สมัครงานในจังหวัดและมากกว่าผู้ที่ได้รับการบรรจุนาน (ตารางที่ ๓-๕)

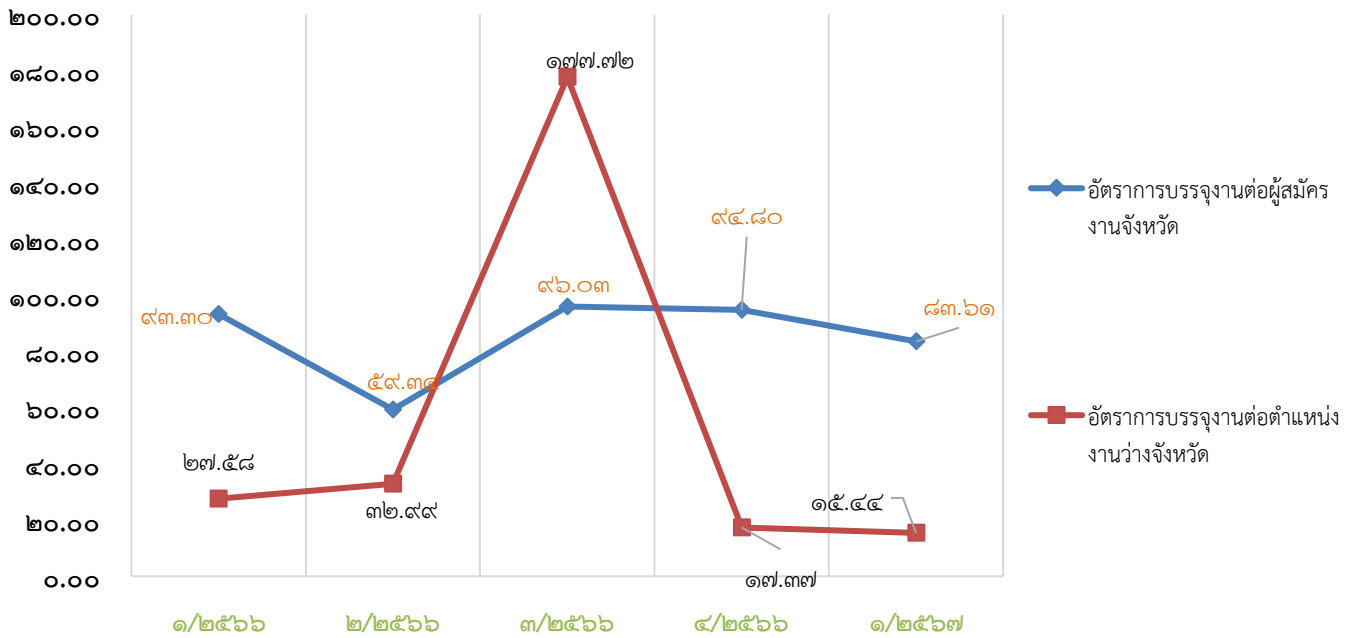
ตารางที่ ๓-๕ อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดภูเก็ต

อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ที่ได้รับการบรรจุนาน	๑,๔๐๖	๑,๐๔๒	๑,๖๖๗	๕๔๗	๗๐๙
ผู้สมัครงานในจังหวัด	๑,๕๐๗	๑,๗๕๖	๑,๗๓๖	๕๗๗	๘๔๘
จำนวนตำแหน่งงานว่าง	๕,๐๙๗	๓,๑๕๙	๙๓๘	๓,๑๔๙	๔,๕๙๓
อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด	๙๓.๓๐	๕๙.๓๔	๙๖.๐๓	๙๔.๘๐	๘๓.๖๑
อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด	๒๗.๕๘	๓๒.๙๙	๑๗.๗๒	๑๗.๓๗	๑๕.๔๔

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : ยอดการบรรจุนานมีมากกว่ายอดตำแหน่งงานและยอดผู้สมัครงาน เนื่องจากการบรรจุนานของตำแหน่งงานและผู้สมัครงานสะสมต่อเนื่องมาจากเดือนที่ผ่านมา

แผนภูมิที่ ๓-๕ อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้สมัครงานในจังหวัด}}$

อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ตำแหน่งงานว่างในจังหวัด}}$

๓.๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ มีจำนวน ๑๐๓,๘๙๒ คน อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๒ ซึ่งหมายความว่าผู้มีงานทำ ๑๐๐ คน จะมีการจ้างแรงงานต่างด้าวประมาณ ๓๐ คน เทียบกับไตรมาสที่ผ่านมาที่มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๘.๙๒ จากไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ ที่มีอัตราร้อยละ ๒๑.๙๗ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๒.๑๔ จากไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ที่มีอัตราร้อยละ ๒๐.๐๖ (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗) (ตารางที่ ๓-๖)

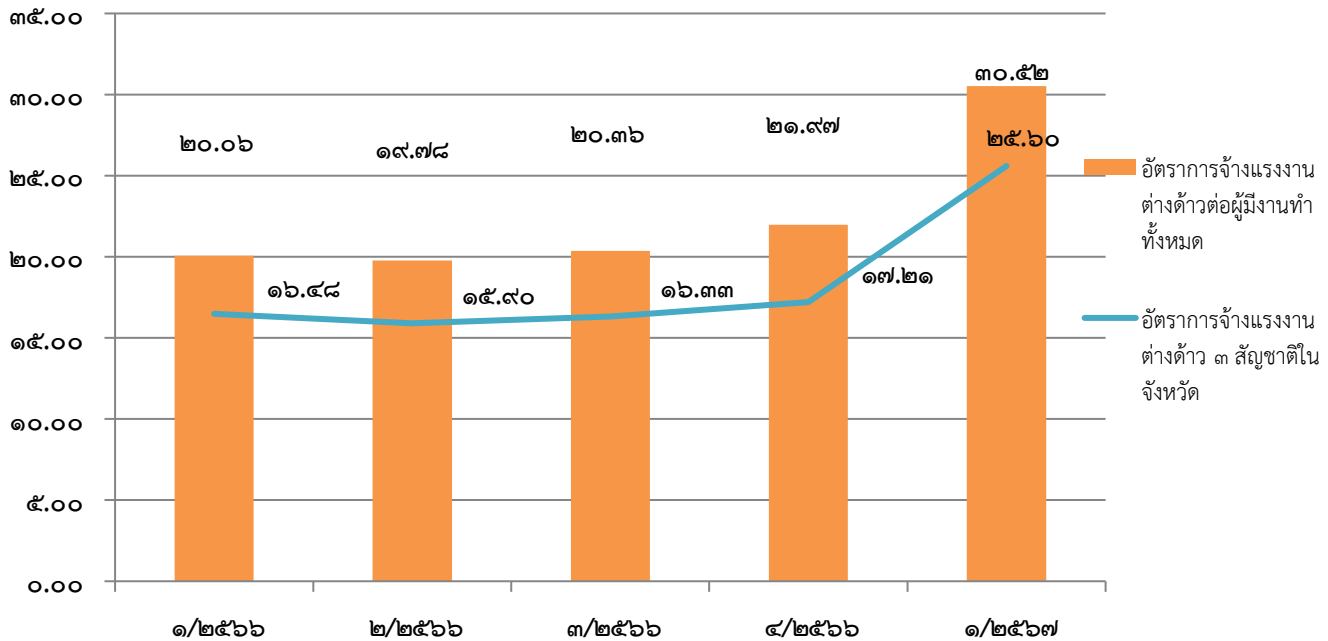
ตารางที่ ๓-๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด	๖๖,๘๑๐	๖๗,๗๕๑	๗๐,๗๔๙	๗๔,๗๙๒	๑๐๓,๘๙๒
จำนวนแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๕๔,๙๐๗	๕๔,๔๘๑	๕๖,๗๔๘	๕๘,๕๘๐	๘๗,๑๓๑
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๓๓,๑๒๙	๓๔๒,๕๖๘	๓๔๗,๔๗๑	๓๔๐,๓๙๙	๓๔๐,๓๙๙
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด	๒๐.๐๖	๑๙.๗๘	๒๐.๓๖	๒๑.๙๗	๓๐.๕๒
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๑๖.๔๘	๑๕.๙๐	๑๖.๓๓	๑๗.๒๑	๒๕.๖๐

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓-๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติของจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติในจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๓.๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการเป็นตัวบ่งบอกตัวหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ด้านแรงงานหากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของลูกจ้าง และคุณภาพชีวิตของลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน และส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานตามมา ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ พบว่า อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบการ ร้อยละ ๐.๐๐ เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาลดลงร้อยละ ๑๐๐.๐๐ และอัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ร้อยละ ๐.๐๐ เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมาลดลงร้อยละ ๑๐๐.๐๐

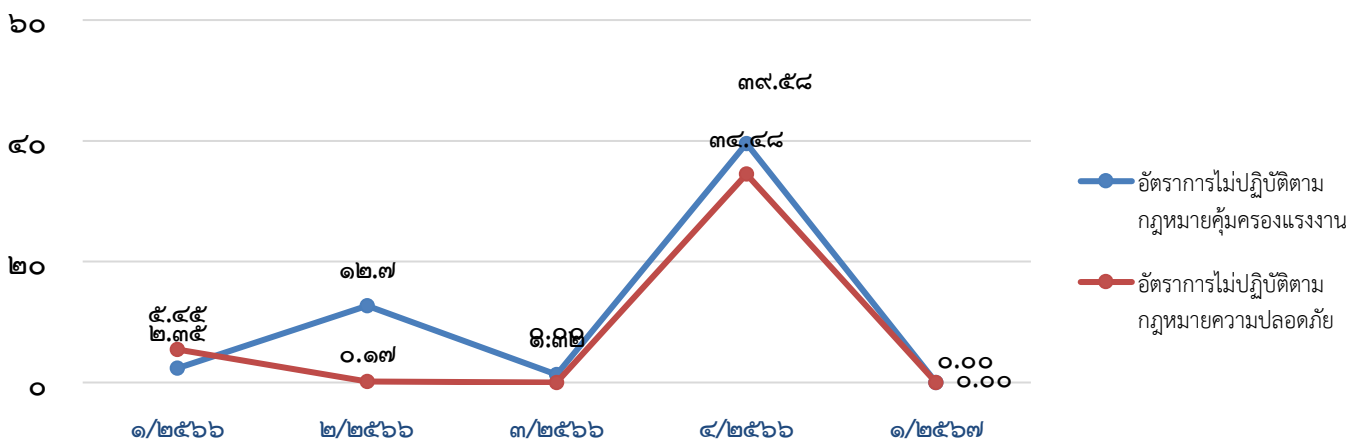
อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานและตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ในไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ ไม่พบมีอัตราการการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นผลมาจากการสั่งให้ปรับปรุงของเจ้าหน้าที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และการติดตามผลการปรับปรุงของสถานประกอบการ ทำให้ไม่พบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ตารางที่ ๓-๗)

**ตารางที่ ๓-๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัย
ในการทำงานของสถานประกอบการ**

สถานประกอบกิจการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
ที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๒	๘	๑	๑๙	๐
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๘๕	๖๓	๗๖	๔๘	๘๗
ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๓	๑	๐	๒๐	๐
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๕๕	๖๐	๓๑	๕๘	๗๑
อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ของสถานประกอบกิจการ	๒.๓๕	๑๒.๗๐	๑.๓๒	๓๙.๕๘	๐.๐๐
อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ความปลอดภัย ในการทำงานของสถานประกอบกิจการ	๕.๔๕	๐.๑๗	๐.๐๐	๓๔.๔๘	๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๓-๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัย
ในการทำงานของสถานประกอบการ**

หมายเหตุ : อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการจังหวัด =

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงานจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงานจังหวัด}}$$

อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายความปลอดภัยของสถานประกอบการจังหวัด =

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยจังหวัด}}$$

๓.๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ

การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่าง นายจ้างและลูกจ้าง ว่ามีทิศทางหรือมีแนวโน้มไปทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้นมีผลมาจากการที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องต่อนายจ้างและหากไม่สามารถยุติหรือตกลงกันได้ ก็จะเกิดเป็นข้อพิพาทแรงงานขึ้น สำหรับอัตราสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาทแรงงานในจังหวัดต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง พบว่าในช่วงปี ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน มีอัตราในช่วง ๐.๐๐ ซึ่งหมายความว่า ในสถานประกอบการทั้งหมด

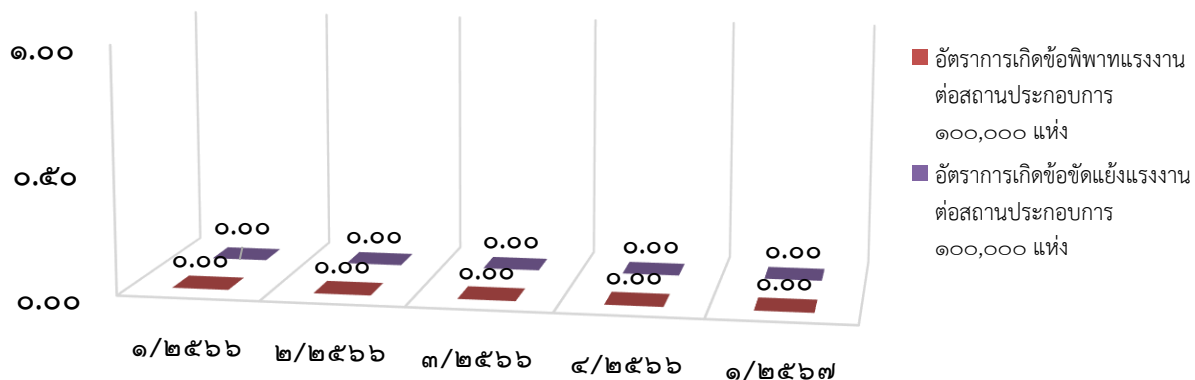
ไม่มีการเกิดข้อพิพาทและข้อขัดแย้งในช่วงเวลาดังกล่าว บ่งบอกว่าที่ผ่านมามีความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในจังหวัดภูเก็ตอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินการตรวจเยี่ยมพร้อมส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตลอดเวลา (ตารางที่ ๓-๘)

ตารางที่ ๓-๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบการกิจการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งทั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด	๙,๑๗๕	๙,๒๓๗	๙,๓๓๗	๙,๕๐๓	๑๐,๐๑๐
อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
อัตราการเกิดข้อขัดแย้งแรงงานต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓-๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : อัตราการเกิดข้อพิพาทในจังหวัดต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง =
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมดในจังหวัด} \times 100,000}{\text{จำนวนสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด}}$$

๓.๙ อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน

อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน คำนวณจากจำนวนผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคม ตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ต่อจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด สำหรับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓๔ อัตราเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว ร้อยละ ๒.๐๙ และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๙.๒๐ เป็นผลมาจากภาคการท่องเที่ยวฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง จากการท่องเที่ยวของคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวของภาครัฐ ด้วยมาตรการการยกเว้นการตรวจลงตรา (Visa Exemption) ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะแรงงานในภาคบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จึงทำให้ผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ เพิ่มขึ้น (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖) (ตารางที่ ๓-๙)

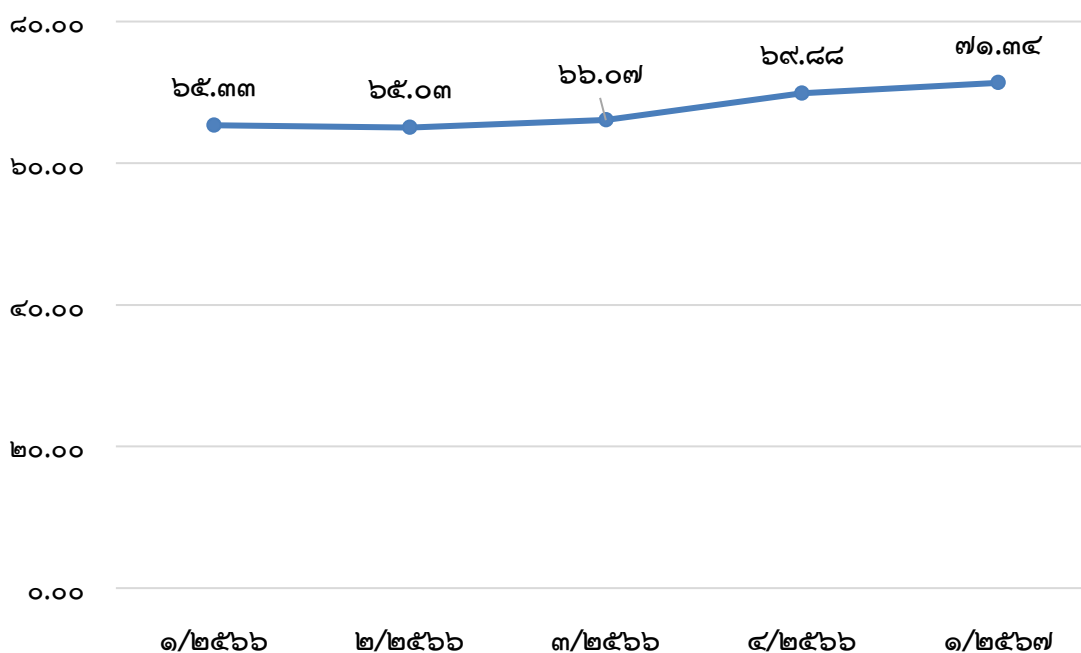

ตารางที่ ๓-๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต

ผู้ประกันตน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด	๒๑๖,๖๓๖	๒๒๒,๗๖๔	๒๒๙,๕๘๘	๒๓๗,๘๘๓	๒๔๒,๘๓๙
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๓๑,๖๒๗	๓๔๒,๕๖๘	๓๔๗,๔๗๑	๓๔๐,๓๙๙	๓๔๐,๓๙๙
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในจังหวัดภูเก็ต	๖๕.๓๓	๖๕.๐๓	๖๖.๐๗	๖๙.๘๘	๗๑.๓๔

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓-๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : อัตราการแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๔. สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต

สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ขอนำเสนอในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับคือ

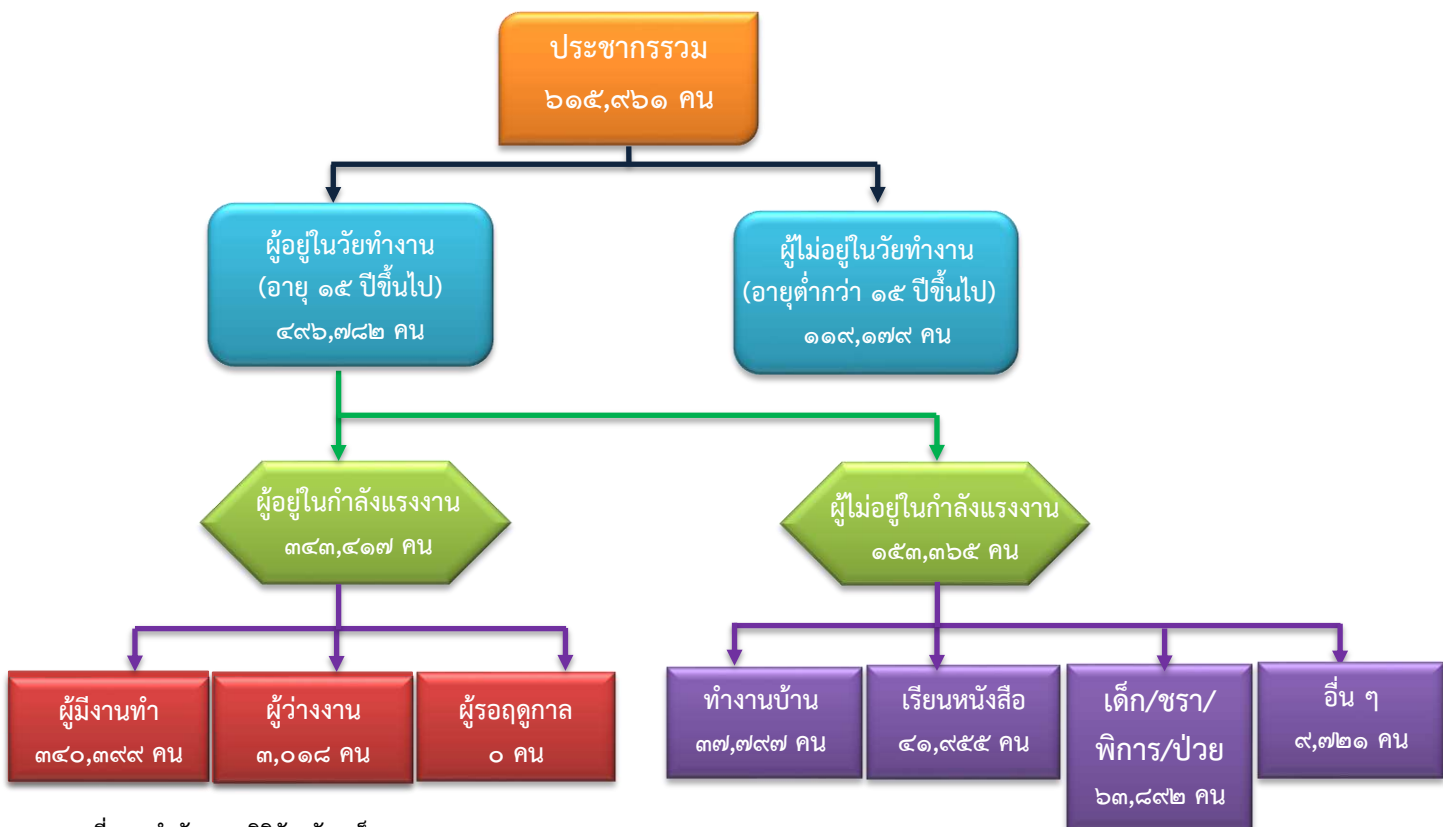
- ๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- ๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ
- ๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- ๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน
- ๔.๕ การประกันสังคม
- ๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ
- ๔.๗ ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน
- ๔.๘ อื่น ๆ

๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

๔.๑.๑ กำลังแรงงาน

สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น ๖๑๕,๙๖๑ คน (การคาดประมาณประชากรชุดนี้ใช้ประชากรฐานเป็นประชากรที่แฉ่งนับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๕๓ แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน) จากประชากรทั้งหมดพบว่าเป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) มีจำนวน ๔๙๖,๗๘๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๖๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด) ขณะที่ผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๑๑๙,๑๗๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๕) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗)

แผนภูมิที่ ๔-๑ โครงสร้างประชากรจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๑/๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวมจำนวน ๓๓๓,๑๒๙ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๓๓๑,๖๒๗ คน (ร้อยละ ๙๙.๕๕ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) และผู้ว่างงาน จำนวน ๑,๕๐๒ คน (ร้อยละ ๐.๔๕ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) ซึ่งหากเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า สัดส่วนของผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๖๕ และผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐๐.๙๓ (ตารางที่ ๔-๑) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๔-๑ ประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงานไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๓๓,๘๔๑	๒๕๕,๐๒๐	๔๘๘,๘๖๑	๒๓๙,๖๕๖	๒๕๗,๑๒๖	๔๙๖,๗๘๒
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๗๘,๐๗๓	๑๕๕,๐๕๖	๓๓๓,๑๒๙	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๙๙๓	๕๐๙	๑,๕๐๒	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘
๑.๓ ผู้ที่รอฤดูกาล			-	๐	๐	๐
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๕๕,๗๖๘	๙๙,๙๖๔	๑๕๕,๗๓๒	๕๗,๗๕๖	๙๕,๖๐๙	๑๕๓,๓๖๕
๒.๑ ทำงานบ้าน	๒,๗๘๐	๓๙,๓๘๖	๔๒,๑๖๖	๑,๓๖๑	๓๖,๔๓๖	๓๗,๗๙๗
๒.๒ เรียนหนังสือ	๒๒,๙๘๐	๒๓,๖๙๐	๔๖,๖๗๐	๒๑,๘๗๒	๒๐,๐๘๓	๔๑,๙๕๕
๒.๓ เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	๒๖,๘๖๗	๓๓,๔๘๐	๖๐,๓๔๗	๒๖,๘๓๘	๓๑,๐๕๔	๖๓,๘๙๒
๒.๔ อื่น ๆ	๗,๑๔๑	๓,๔๐๘	๑๐,๕๔๙	๗,๖๘๕	๒,๐๓๖	๙,๗๒๑

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : ๑.อัตราการมีงานทำจังหวัด = $\frac{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}}$
 ๒.อัตราการว่างงานจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ว่างงานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}}$

เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำจำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ พบว่า ผู้มีงานทำเป็นเพศชายสูงกว่าเพศหญิง กล่าวคือผู้มีงานทำเพศชาย จำนวน ๑๘๑,๑๙๐ คน (ร้อยละ ๕๓.๒๓ ของผู้ที่มีงานทำทั้งหมด) ผู้มีงานทำเพศหญิง จำนวน ๑๕๙,๒๐๙ คน (ร้อยละ ๔๖.๗๗)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมอัตราการมีงานทำไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้ที่มีงานทำต่อผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ ๙๙.๑๒ นั้นหมายความว่า จำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๐๐ คน จะมีงานทำประมาณ ๙๙ คน

๔.๑.๒ การมีงานทำ

● ผู้มีงานทำจำแนกรายอุตสาหกรรม

ผู้มีงานทำ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จำนวน ๓๔๐,๓๙๙ คน จำแนกเป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๕,๓๔๗ คน (ร้อยละ ๑.๕๗ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ -๔๕.๑๐ และ ผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๓๓๕,๐๕๒ คน (ร้อยละ ๙๘.๔๓ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๔.๐๙ เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อยพบว่าสาขานอกภาคเกษตร กลุ่มผู้ทำงานในสาขากิจกรรมที่พักรวมและการบริการด้านอาหารมากที่สุด จำนวน ๑๑๑,๘๘๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๓๙ ของผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร) รองลงมาคือ สาขากิจกรรมการขายส่ง การขายปลีกฯ จำนวน ๖๕,๖๓๖ คน (ร้อยละ ๑๙.๒๘ ของผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร) สาขากิจกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน ๒๖,๑๒๖ (ร้อยละ ๗.๘๐ ของผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร) สาขากิจกรรมการก่อสร้าง จำนวน ๒๒,๒๖๒ (ร้อยละ ๖.๕๔ ของผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร)

และสาขากิจการกรมการบริหารฯ จำนวน ๒๐,๓๗๗ คน (ร้อยละ ๕.๙๙ ของผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร)
ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๒) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๔-๒ ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและรายอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗

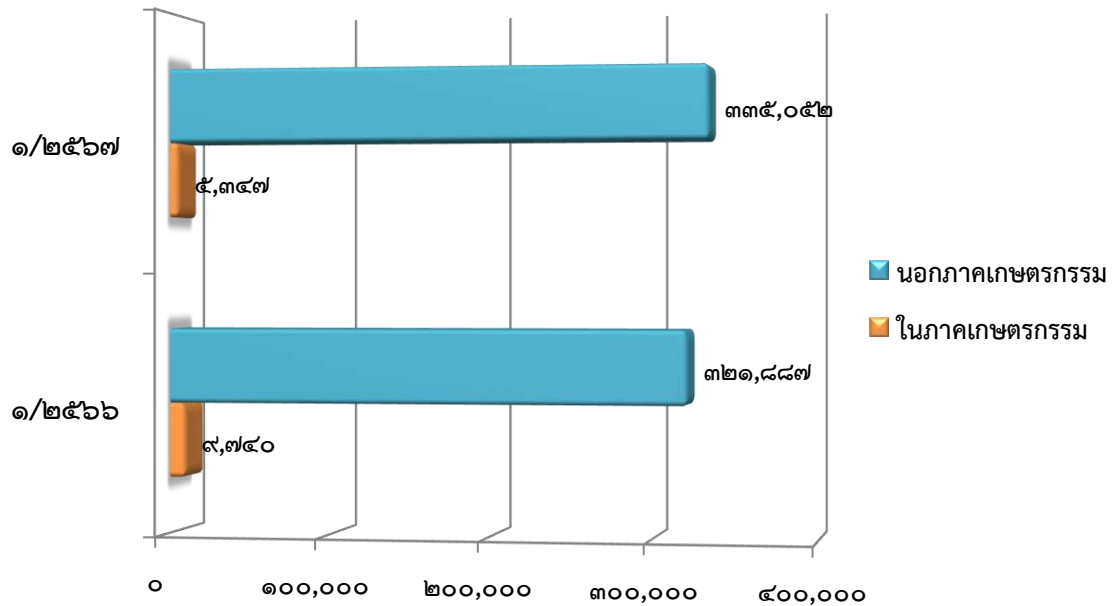
หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	๗,๒๕๖	๒,๔๘๔	๙,๗๔๐	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง	๗,๒๕๖	๒,๔๘๔	๙,๗๔๐	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๖๙,๘๒๔	๑๕๒,๐๖๓	๓๒๑,๘๘๗	๑๗๖,๕๐๑	๑๕๘,๕๕๑	๓๓๕,๐๕๒
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	๕๐๖	๕๐๖	-	-	-
๓. การผลิต	๘,๘๑๓	๕,๓๘๘	๑๔,๒๐๑	๑๑,๓๗๕	๗,๑๙๘	๑๘,๕๗๓
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๑,๖๓๒	-	๑,๖๓๒	๙๖๖	-	๙๖๖
๕. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	๗๗๓	-	๗๗๓	๑,๒๔๘	๒๙๘	๑,๕๔๖
๖. การก่อสร้าง	๑๗,๓๐๔	๑,๖๘๐	๑๘,๙๘๔	๒๐,๕๑๙	๑,๗๔๓	๒๒,๒๖๒
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๓๔,๕๕๔	๓๘,๗๕๖	๗๓,๓๑๐	๒๗,๘๔๑	๓๗,๗๕๕	๖๕,๖๓๖
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒๕๓,๒๐๑	๓,๘๔๒	๒๕๗,๐๔๓	๒๒,๔๑๔	๓,๗๑๒	๒๖,๑๒๖
๙. โรงแรม และอาหาร	๓๘,๘๘๒	๕๕,๕๗๙	๙๔,๔๖๑	๔๗,๘๖๗	๖๔,๐๑๘	๑๑๑,๘๘๕
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๔๗	๙๙๒	๑,๖๓๙	๔๔๘	๙๑๒	๑,๓๖๐
๑๑. กิจการทางการเงิน และการประกันภัย	๒,๗๑๖	๔,๘๕๗	๗,๕๗๓	๓,๐๔๖	๓,๙๘๒	๗,๐๒๘
๑๒. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๓,๕๕๖	๓,๒๖๐	๖,๘๑๖	๒,๔๖๗	๓,๗๐๖	๖,๑๗๓
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๓,๒๗๑	๒,๑๓๒	๕,๔๐๓	๑,๕๙๘	๒,๗๖๓	๔,๓๖๑
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๑๓,๐๗๐	๖,๓๗๒	๑๙,๔๔๒	๑๒,๖๓๓	๗,๗๔๔	๒๐,๓๗๗
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๕,๑๑๑	๒,๑๖๖	๗,๒๗๗	๖,๕๐๕	๓,๒๙๑	๙,๗๙๖
๑๖. การศึกษา	๒,๗๖๒	๓,๙๗๗	๖,๗๓๙	๓,๐๒๖	๓,๙๕๗	๖,๙๘๓
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๒,๙๐๕	๔,๘๖๘	๗,๗๗๓	๔,๗๖๕	๔,๖๒๐	๙,๓๘๕
๑๘. ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	๔,๐๒๑	๔,๘๕๕	๘,๘๗๖	๔,๑๗๖	๓,๙๐๗	๘,๐๘๓
๑๙. กิจกรรมด้านบริการชุมชนสังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๕,๘๕๗	๘,๙๑๕	๑๔,๗๗๒	๕,๖๐๗	๖,๓๘๓	๑๑,๙๙๐
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๗๔๙	๓,๗๑๓	๔,๔๖๒	-	๒,๕๒๒	๒,๕๒๒
๒๑. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒๒. ไม่ทราบ	-	๒๐๕	๒๐๕	-	-	-
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

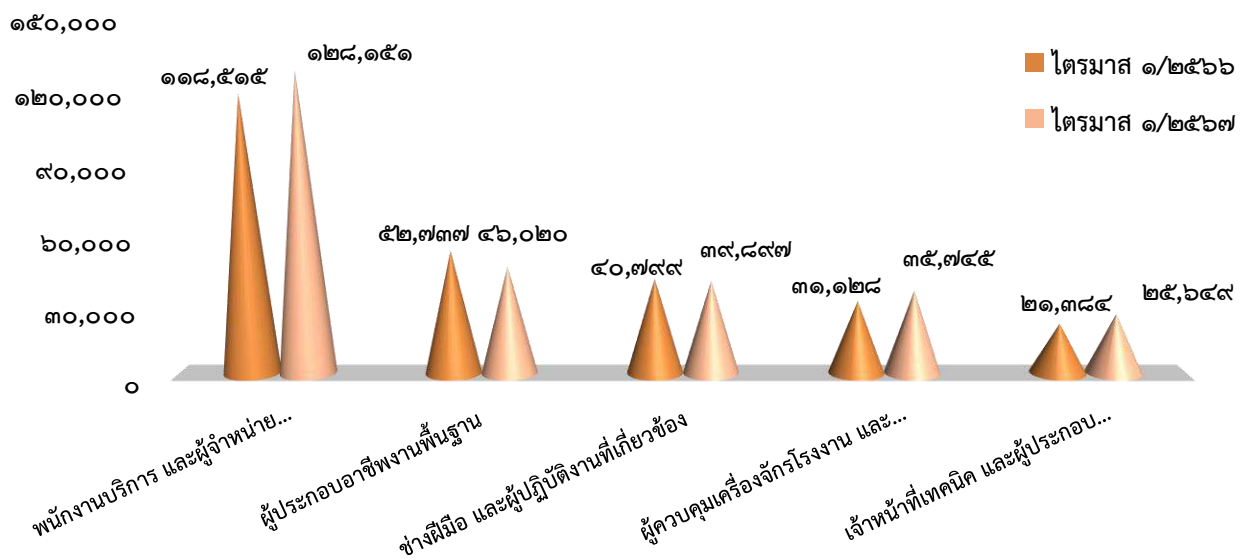
แผนภูมิที่ ๔-๒ เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

● ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ อาชีพพนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน ๑๒๘,๑๕๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๖๕ ของผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ อาชีพผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน จำนวน ๔๖,๐๒๐ คน (ร้อยละ ๑๓.๕๒) ผู้ประกอบอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๙,๘๙๗ คน (ร้อยละ ๑๑.๗๒) ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ จำนวน ๓๕,๗๔๕ คน (ร้อยละ ๑๐.๕๐) และอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องฯ จำนวน ๒๕,๖๔๙ คน (ร้อยละ ๗.๕๓) (ตารางที่ ๔-๓) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

แผนภูมิที่ ๔-๓ อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ไตรมาส ๑/๒๕๖๖ และไตรมาส ๑/๒๕๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓ เปรียบเทียบผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗

หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้จัดการ	๑๐,๖๗๖	๙,๒๙๙	๑๙,๙๗๕	๗,๗๕๒	๘,๖๙๒	๑๖,๔๔๔
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๗,๔๙๙	๘,๐๐๓	๑๕,๕๐๒	๖,๗๒๔	๘,๘๔๓	๑๕,๕๖๗
๓. เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	๘,๐๖๑	๑๓,๓๒๒	๒๑,๓๘๔	๑๐,๔๓๒	๑๕,๒๑๗	๒๕,๖๔๙
๔. เสมียน	๔,๘๗๔	๑๔,๙๘๕	๑๙,๘๕๙	๘,๒๕๖	๑๕,๓๗๔	๒๓,๖๓๐
๕. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	๕๒,๘๘๔	๖๕,๖๓๑	๑๑๘,๕๑๕	๕๕,๖๕๘	๗๒,๔๙๓	๑๒๘,๑๕๑
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	๘,๘๓๑	๒,๘๙๘	๑๑,๗๒๙	๗,๘๒๙	๑,๔๖๗	๙,๒๙๖
๗. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๓๔,๔๙๐	๖,๓๐๙	๔๐,๗๙๙	๓๔,๓๕๑	๕,๕๔๖	๓๙,๘๙๗
๘. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร	๒๙,๗๖๙	๑,๓๕๙	๓๑,๑๒๘	๓๑,๓๒๙	๔,๔๑๖	๓๕,๗๔๕
๙. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๑๙,๙๙๖	๓๒,๗๔๑	๕๒,๗๓๗	๑๘,๘๕๙	๒๗,๑๖๑	๔๖,๐๒๐
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

• ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) แรงงานส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑๒๒,๗๔๑ คน (ร้อยละ ๓๖.๐๖ ของจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๗๑,๘๔๑ คน (ร้อยละ ๒๑.๑๐) และระดับประถมศึกษา จำนวน ๖๑,๔๘๕ คน (ร้อยละ ๑๘.๐๖) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๔) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๔-๔ ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

หน่วย: คน

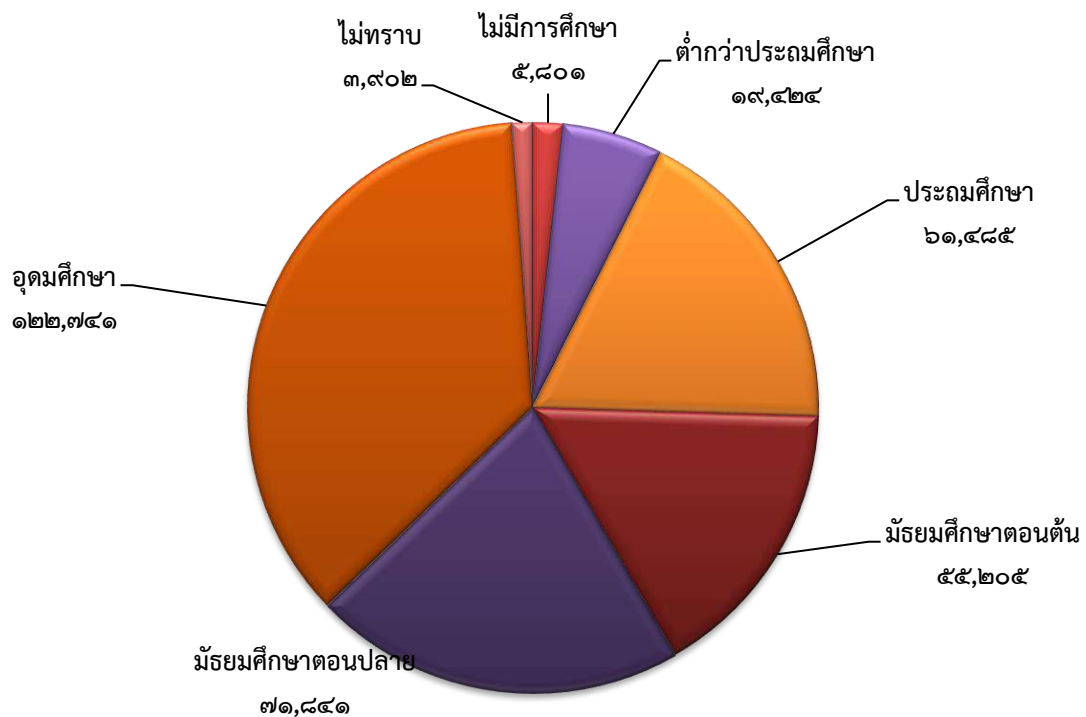
ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ไม่มีการศึกษา	๔,๐๘๒	๒,๒๕๗	๖,๓๓๙	๓,๕๖๘	๒,๒๓๓	๕,๘๐๑
๒. ต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๒,๗๒๖	๑๑,๒๘๕	๒๔,๐๑๑	๑๐,๕๖๔	๘,๘๖๐	๑๙,๔๒๔
๓. ประถมศึกษา	๒๕,๙๗๒	๒๑,๘๑๒	๔๗,๗๘๔	๓๖,๑๕๘	๒๕,๓๒๗	๖๑,๔๘๕
๔. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๖,๕๔๓	๒๒,๕๓๘	๕๙,๐๘๑	๓๕,๓๔๐	๑๙,๘๖๕	๕๕,๒๐๕
๕. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๔,๙๖๐	๓๓,๐๔๗	๗๘,๐๐๗	๔๐,๑๓๖	๓๑,๗๐๕	๗๑,๘๔๑
- สายสามัญ	๓๓,๐๘๗	๒๓,๘๒๙	๕๖,๙๑๖	๓๑,๘๓๐	๑๙,๗๓๒	๕๑,๕๖๒
- สายอาชีวศึกษา	๑๑,๘๗๓	๙,๒๑๘	๒๑,๐๙๑	๘,๓๐๖	๑๑,๙๗๓	๒๐,๒๗๙

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
- สายวิชาการศึกษา	-	-	-	-	-	-
๖.อุดมศึกษา	๕๐,๔๘๐	๖๑,๖๖๐	๑๑๒,๑๔๐	๕๓,๓๐๐	๖๙,๔๔๑	๑๒๒,๗๔๑
- สายวิชาการ	๒๘,๖๔๒	๔๕,๑๙๒	๗๓,๘๓๔	๓๒,๙๖๔	๕๒,๙๓๗	๘๕,๙๐๑
- สายวิชาชีพ	๒๐,๔๖๖	๑๖,๗๘๘	๓๗,๒๕๔	๑๙,๓๕๒	๑๖,๗๘๕	๓๖,๑๓๗
- สายวิชาการศึกษา	๑,๓๗๒	๓,๖๘๐	๕,๐๕๒	๙๘๔	๓,๗๑๙	๔,๗๐๓
๗.การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
๘.ไม่ทราบ	๒,๓๑๗	๑,๙๔๘	๔,๒๖๕	๒,๑๒๔	๑,๗๗๘	๓,๙๐๒
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๔ สัดส่วนของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ผู้มีงานทำในจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จำนวนทั้งสิ้น ๓๔๐,๓๙๙ คน แบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน จำนวน ๒๐๒,๒๑๘ คน (ร้อยละ ๕๙.๔๑ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๑.๗๙ รองลงมาได้แก่ ทำงานส่วนตัว จำนวน ๗๘,๑๓๖ คน (ร้อยละ ๒๒.๙๗) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๒.๘๔ ช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน ๒๔,๔๙๙ คน (ร้อยละ ๗.๒๐) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๒๗.๙๕ ลูกจ้างรัฐบาล จำนวน ๒๐,๐๕๙ คน (ร้อยละ ๕.๘๙) ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ -๘.๘๔ นายจ้าง จำนวน ๑๕,๑๔๖ คน (ร้อยละ ๔.๔๕) ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ -๔.๑๕ และการรวมกลุ่ม จำนวน ๓๐๑ คน (ร้อยละ ๐.๐๙) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๕) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

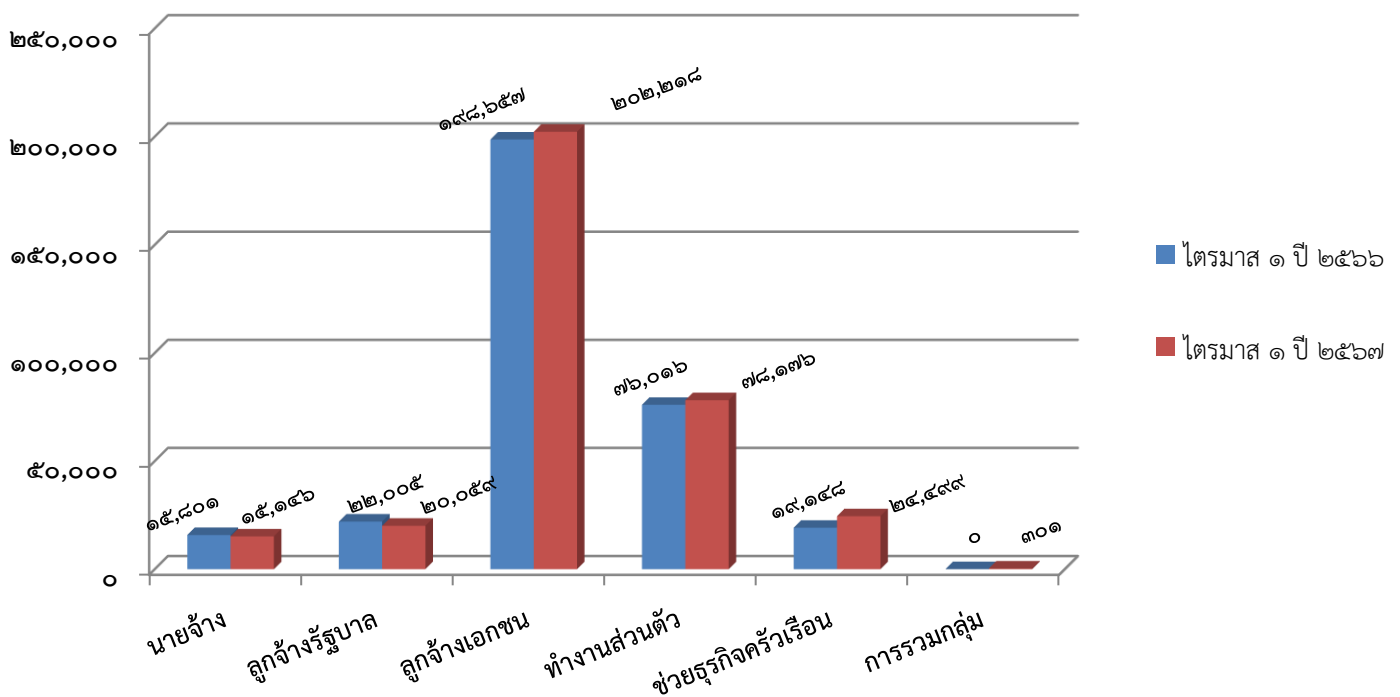
ตารางที่ ๔-๕ ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและสถานภาพการทำงาน ของจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	๑๐,๐๓๒	๕,๗๖๙	๑๕,๘๐๑	๑๑,๐๑๙	๔,๑๒๗	๑๕,๑๔๖
ลูกจ้างรัฐบาล	๑๓,๔๔๗	๘,๕๕๘	๒๒,๐๐๕	๑๓,๘๐๒	๖,๒๕๗	๒๐,๐๕๙
ลูกจ้างเอกชน	๙๖,๓๗๓	๑๐๒,๒๘๔	๑๙๘,๖๕๗	๑๐๐,๒๕๐	๑๐๑,๙๖๘	๒๐๒,๒๑๘
ทำงานส่วนตัว	๔๗,๔๓๒	๒๘,๕๘๔	๗๖,๐๑๖	๔๖,๒๒๖	๓๑,๙๕๐	๗๘,๑๗๖
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๙,๗๙๖	๙,๓๕๒	๑๙,๑๔๘	๙,๘๙๓	๑๔,๖๐๖	๒๔,๔๙๙
การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	๓๐๑	๓๐๑
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๕ เปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงานของจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

๔.๑.๓ การว่างงาน

ผู้ว่างงานในจังหวัดภูเก็ตไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จำนวนทั้งสิ้น ๓,๐๑๘ ราย อัตราว่างงาน ร้อยละ ๐.๘๘ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากผู้ว่างงานจำแนกตามเพศแล้ว พบว่าเพศหญิงจะมีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๔๓ เพศชายมีอัตราการว่างงานร้อยละ ๐.๓๙ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๙๕.๕๖ (ตารางที่ ๔-๖) (สถิติไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖)

ตารางที่ ๔-๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

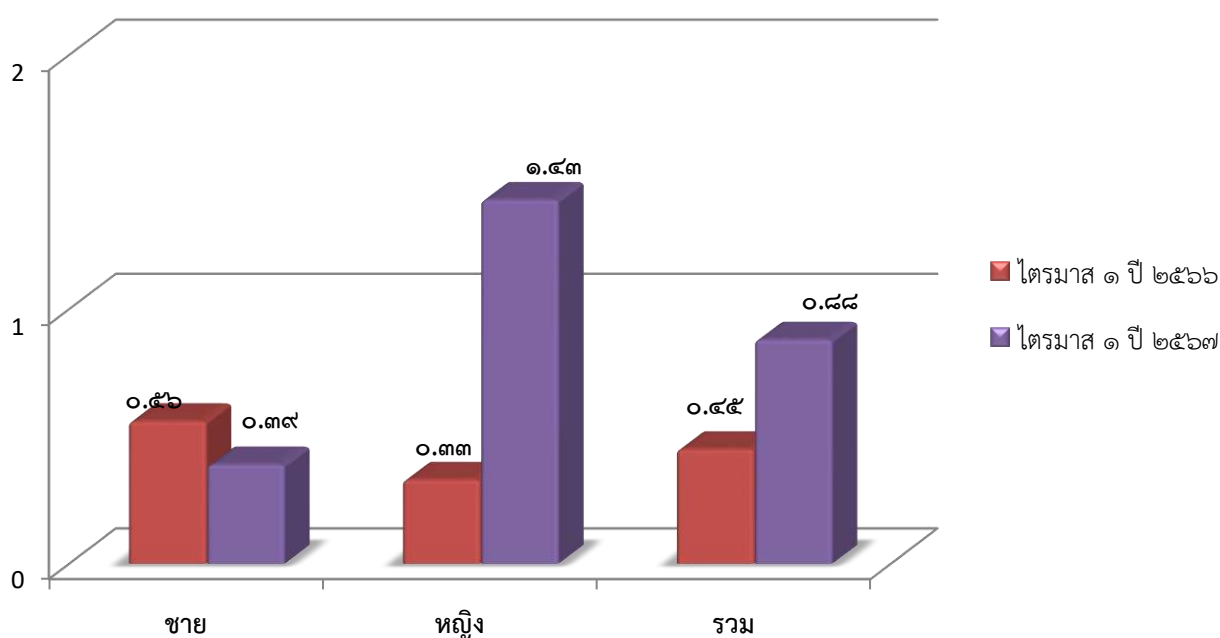
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	๑๗๘,๐๗๓	๑๕๕,๐๕๖	๓๓๓,๑๒๙	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗
จำนวนผู้ว่างงาน	๙๙๓	๕๐๙	๑,๕๐๒	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘
อัตราการว่างงาน	๐.๕๖	๐.๓๓	๐.๔๕	๐.๓๙	๑.๔๓	๐.๘๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ว่างงาน / กำลังแรงงานรวม) X ๑๐๐)

แผนภูมิที่ ๔-๖ เปรียบเทียบอัตราการว่างงานไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ ของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

๔.๑.๔ แรงงานนอกระบบ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ตในปี ๒๕๖๖ พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานนอกระบบจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๗,๓๘๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๔๙ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน ๖๗,๔๕๖ คน (ร้อยละ ๕๗.๔๖) เป็นเพศหญิงจำนวน ๔๙,๙๓๓ คน (ร้อยละ ๔๒.๕๔)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจปี ๒๕๖๕ พบว่าแรงงานนอกระบบเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมภาคการบริการและการค้า จำนวน ๘๘,๔๗๔ คน (ร้อยละ ๗๕.๓๗ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมภาคการผลิต จำนวน ๒๔,๑๕๙ คน (ร้อยละ ๒๐.๕๘) และอุตสาหกรรมภาคเกษตรกรรมจำนวน ๔,๗๕๖ คน (ร้อยละ ๔.๐๕) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔-๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

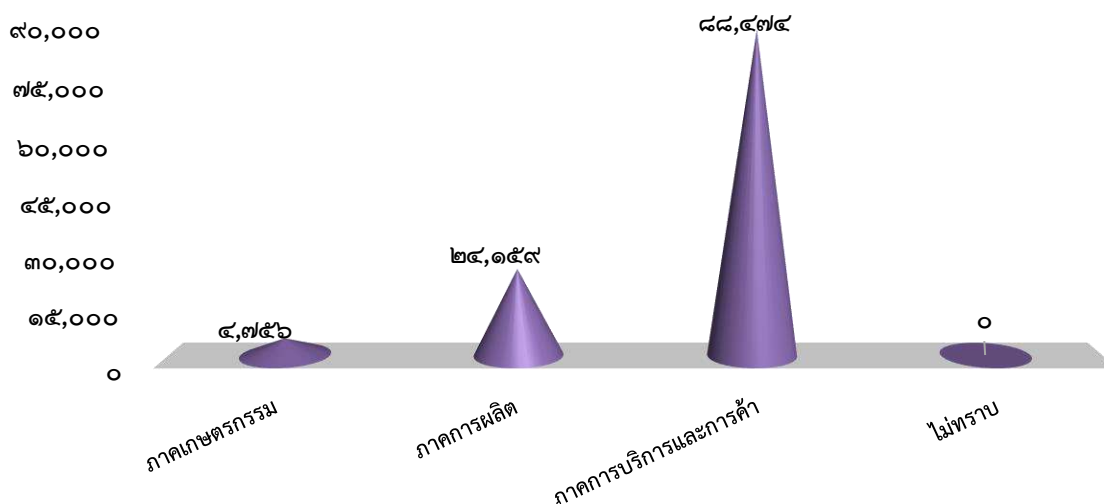
หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๕		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ภาคเกษตรกรรม	๔,๐๘๗	๖๖๙	๔,๗๕๖
๒. ภาคการผลิต	๑๕,๐๑๓	๙,๑๔๖	๒๔,๑๕๙
๓. ภาคการบริการและการค้า	๔๘,๓๕๖	๔๐,๑๑๘	๘๘,๔๗๔
๔. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: ร้อยละของแรงงานนอกระบบ = $\frac{\text{จำนวนผู้ทำงานนอกระบบ} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด}}$

แผนภูมิที่ ๔-๗ อุตสาหกรรมที่มีแรงงานนอกระบบทำงานตามลำดับ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ สูงสุด ๕ อันดับแรก คือ ๑) พนักงานบริการจำนวน ๕๓,๑๕๕ คน (ร้อยละ ๔๕.๒๘ ของจำนวนผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ๒) อาชีพด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน ๒๑,๕๓๔ คน (ร้อยละ ๑๘.๓๔) ๓) ผู้ปฏิบัติงานโรงงานเครื่องจักรจำนวน ๑๓,๑๘๗ คน (ร้อยละ ๑๑.๒๓) ๔) อาชีพพื้นฐานต่าง ๆ จำนวน ๘,๘๐๙ คน (ร้อยละ ๗.๕๐) และ ๕) อาชีพผู้บัญญัติกฎหมายและผู้จัดการ จำนวน ๘,๑๙๕ คน (ร้อยละ ๖.๙๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๘)

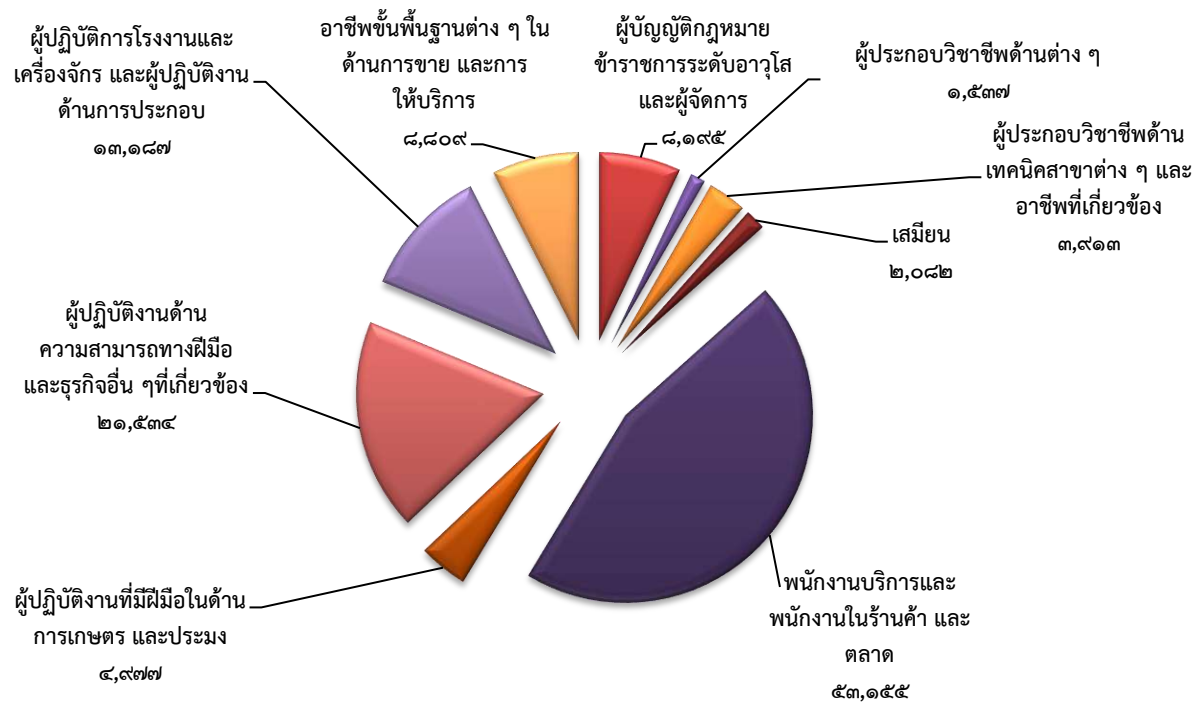
ตารางที่ ๔-๘ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	๕,๔๙๐	๒,๗๐๕	๘,๑๙๕
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๑,๓๓๑	๒๐๖	๑,๕๓๗
๓. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	๒,๗๘๖	๑,๑๒๗	๓,๙๑๓
๔. เสมียน	๙๑๔	๑,๑๖๘	๒,๐๘๒
๕. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	๒๑,๖๕๖	๓๑,๔๙๙	๕๓,๑๕๕
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และประมง	๔,๓๐๘	๔๔๙	๔,๗๕๗
๗. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่น ๆที่เกี่ยวข้อง	๑๓,๙๓๗	๗,๕๙๗	๒๑,๕๓๔
๘. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๑๑,๒๖๔	๑,๙๒๓	๑๓,๑๘๗
๙. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	๕,๗๗๐	๓,๐๓๙	๘,๘๐๙
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ๆ	-	-	-
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๘ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

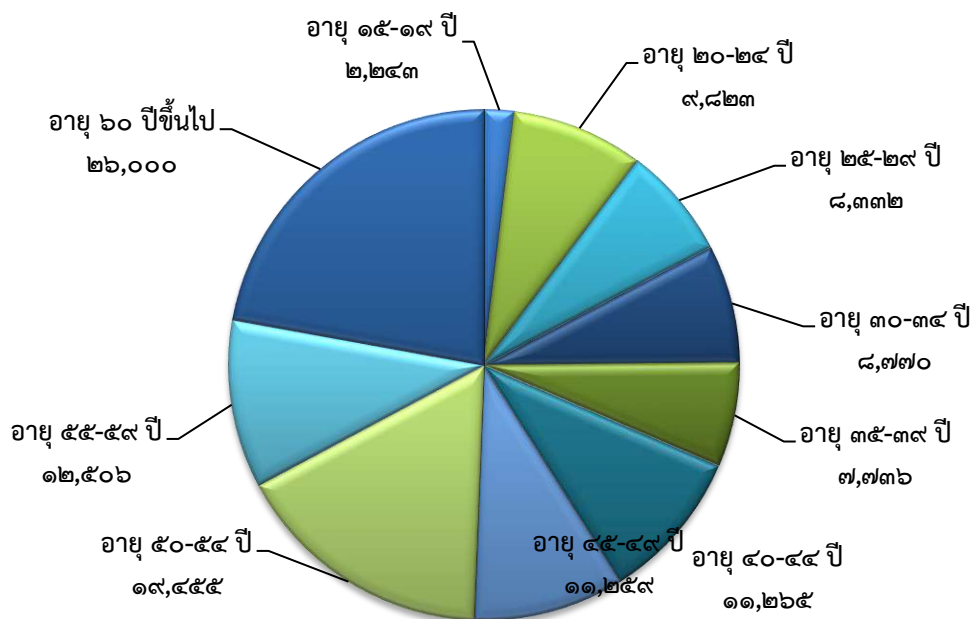
เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ พบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีอายุในช่วง ๖๐ ปี ขึ้นไป จำนวน ๒๖,๐๐๐ คน (ร้อยละ ๒๒.๑๕) รองลงมาคือผู้มีอายุ ๕๐-๕๔ ปี จำนวน ๑๙,๔๕๕ คน (ร้อยละ ๑๖.๕๗) อายุ ๕๕-๕๙ ปี จำนวน ๑๒,๕๐๖ คน (ร้อยละ ๑๐.๖๕) ส่วนช่วงอายุที่มีน้อยที่สุดคือ ๑๕-๑๙ ปี จำนวน ๒,๒๔๓ คน (ร้อยละ ๑.๙๑) (ตารางที่ ๔-๙)

ตารางที่ ๔-๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

ช่วงอายุ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๑๕-๑๙ ปี	๒,๐๓๖	๒๐๗	๒,๒๔๓
อายุ ๒๐-๒๔ ปี	๕,๙๙๖	๓,๘๒๗	๙,๘๒๓
อายุ ๒๕-๒๙ ปี	๔,๕๑๗	๓,๘๑๕	๘,๓๓๒
อายุ ๓๐-๓๔ ปี	๔,๗๓๒	๔,๐๓๘	๘,๗๗๐
อายุ ๓๕-๓๙ ปี	๔,๗๗๔	๒,๙๖๒	๗,๗๓๖
อายุ ๔๐-๔๔ ปี	๗,๒๒๑	๔,๐๔๔	๑๑,๒๖๕
อายุ ๔๕-๔๙ ปี	๖,๖๐๐	๔,๖๕๙	๑๑,๒๕๙
อายุ ๕๐-๕๔ ปี	๑๑,๓๐๕	๘,๑๕๐	๑๙,๔๕๕
อายุ ๕๕-๕๙ ปี	๕,๕๘๓	๖,๙๒๓	๑๒,๕๐๖
อายุ ๖๐ ขึ้นไป	๑๔,๖๙๒	๑๑,๓๐๘	๒๖,๐๐๐
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๙ สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

สำหรับด้านการศึกษา พบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๓๒,๒๘๑ คน (ร้อยละ ๒๗.๕๐) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ๒๕,๒๑๕ คน (ร้อยละ ๒๑.๔๘) และระดับประถมศึกษา จำนวน ๒๔,๗๒๕ คน (ร้อยละ ๒๑.๐๖) (ตารางที่ ๔-๑๐)

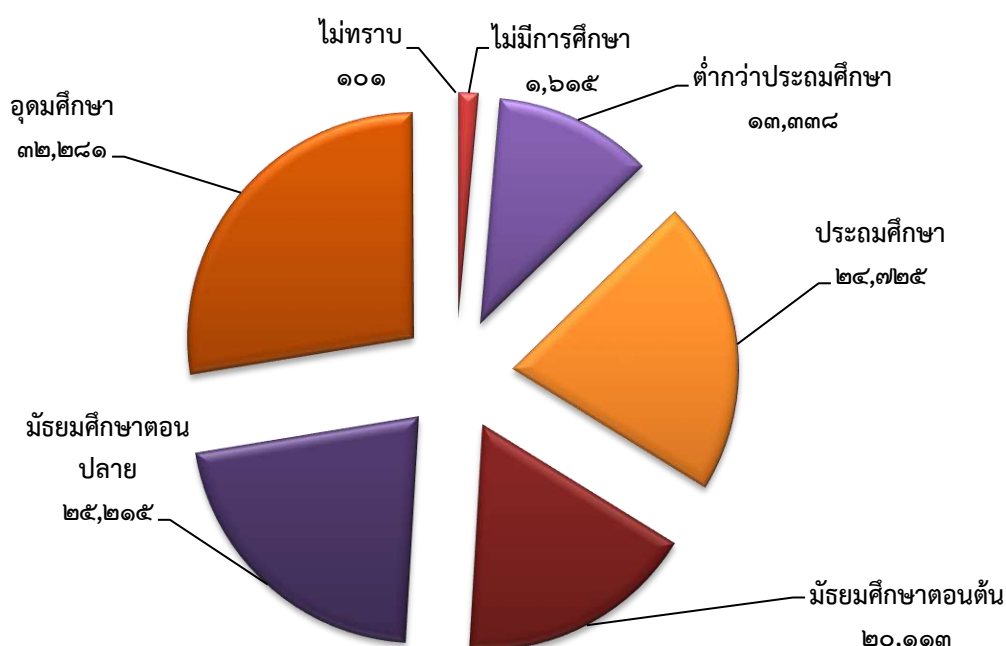
ตารางที่ ๔-๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย : คน

ระดับการศึกษา	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
ไม่มีการศึกษา	๓๘๔	๑,๒๓๑	๑,๖๑๕
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๖,๓๕๓	๖,๙๘๕	๑๓,๓๓๘
ประถมศึกษา	๑๒,๗๖๕	๑๑,๙๖๑	๒๔,๗๒๕
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๔,๙๑๓	๕,๒๐๐	๒๐,๑๑๓
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๕,๕๗๕	๙,๖๔๐	๒๕,๒๑๕
อุดมศึกษา	๑๗,๓๖๔	๑๔,๙๑๗	๓๒,๒๘๑
อื่น ๆ	-	-	-
ไม่ทราบ	๑๐๑	-	๑๐๑
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๐ สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ

๔.๒.๑ การจัดหางานในจังหวัดภูเก็ต

● ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ

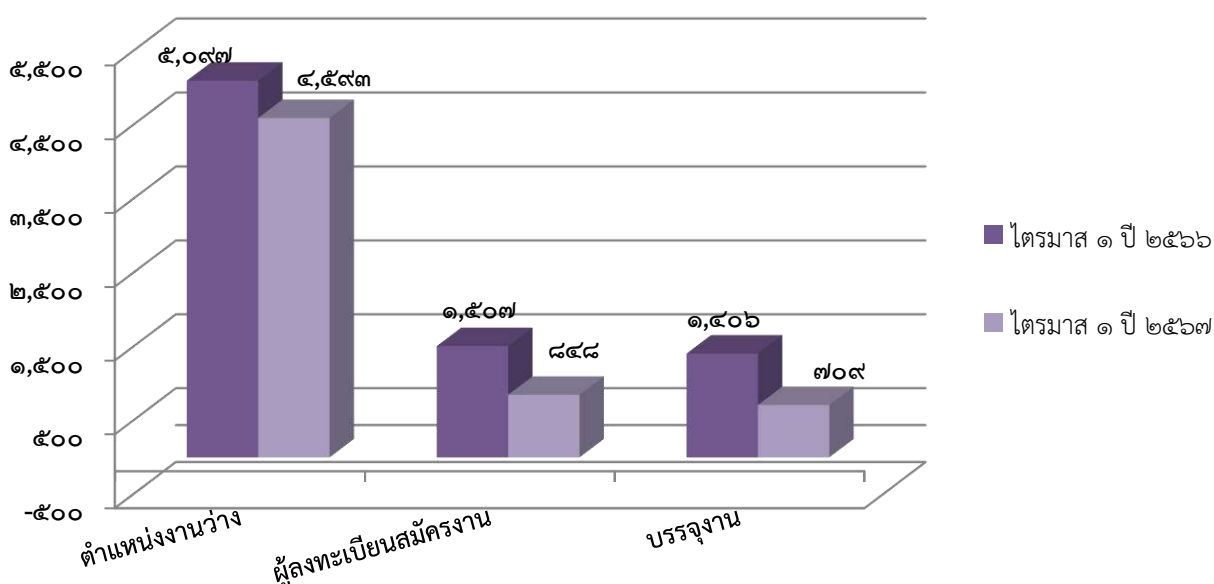
จากข้อมูลของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ตพบว่า มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดผ่านระบบ ON-LINE ช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗ จำนวนทั้งสิ้น ๔,๕๕๓ อัตรา ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -๙.๘๙ ผู้ลงทะเบียนสมัครงานช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๘๔๘ คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ -๔๓.๗๓ และการบรรจุงานมีจำนวนทั้งสิ้น ๗๐๙ คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -๔๙.๕๗ (ตารางที่ ๔-๑๑)

ตารางที่ ๔-๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงานของจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุงาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑/๒๕๖๖	๕๒๐	๑๑๘	๔,๔๕๙	๕,๐๙๗	๕๒๘	๙๗๙	๑,๕๐๗	๕๐๗	๘๙๙	๑,๔๐๖
๑/๒๕๖๗	๑๔๒	๑๙๒	๔,๒๕๙	๔,๕๙๓	๓๐๐	๕๔๘	๘๔๘	๒๕๑	๔๕๘	๗๐๙

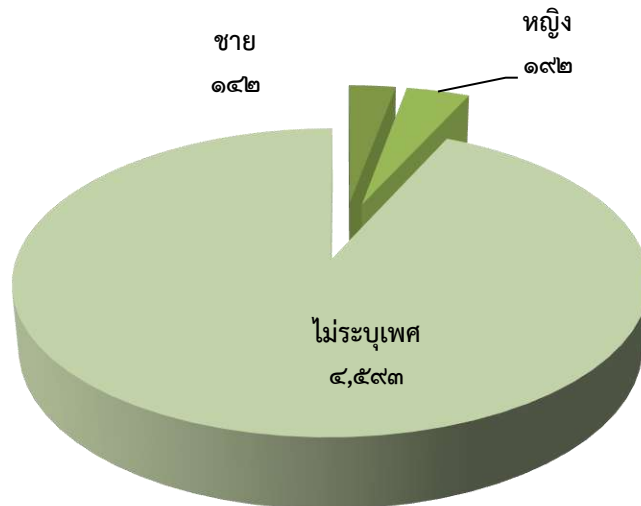
ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๑ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

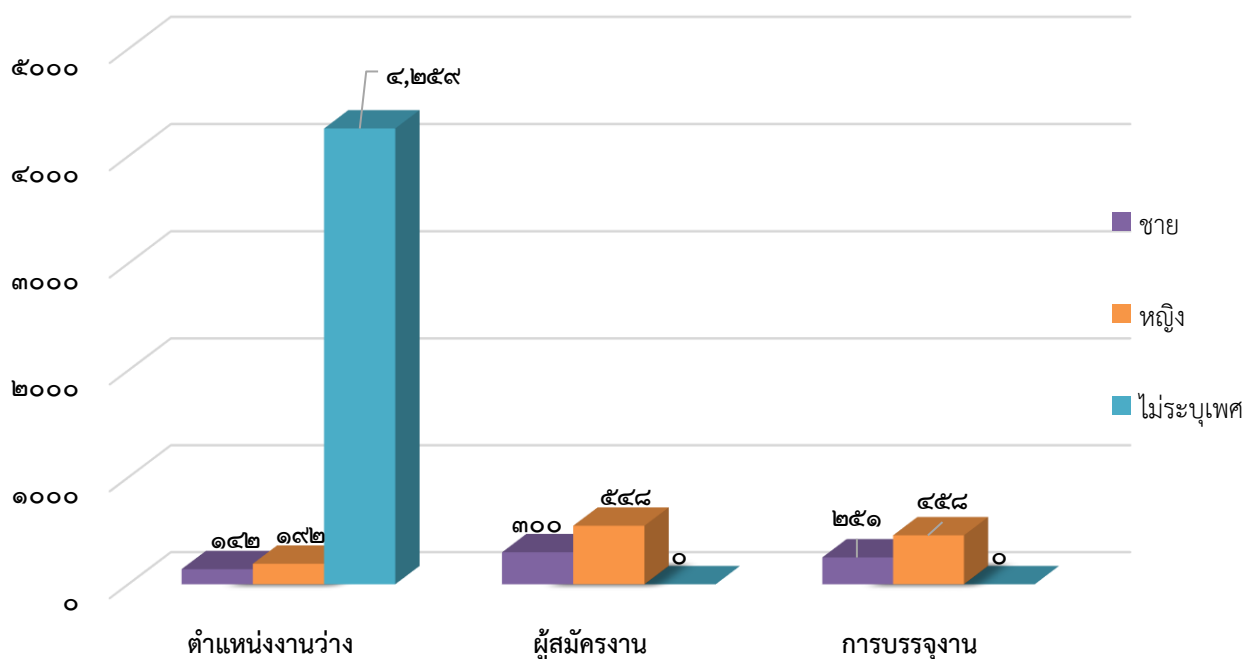
เมื่อพิจารณาการจัดหางานในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗ จากตำแหน่งงานว่างจำนวน ๔,๕๙๓ อัตรา พบว่าส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งงานว่าง ไม่ระบุเพศจำนวน ๔,๒๕๙ อัตรา (ร้อยละ ๙๒.๗๓ ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน ๑๙๒ อัตรา (ร้อยละ ๔.๑๘) และเพศชายจำนวน ๑๔๒ อัตรา (ร้อยละ ๓.๐๙) ตามลำดับ

แผนภูมิ ๔-๑๒ ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดภูเก็ต แยกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงาน พบว่าในไตรมาส ๑ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๘๔๘ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๕๔๘ คน (ร้อยละ ๖๔.๖๒ ของผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) และเพศชาย จำนวน ๓๐๐ คน (ร้อยละ ๓๕.๓๘) และเมื่อพิจารณาผู้บรรจุนานจากจำนวนทั้งหมด ๗๐๙ คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน ๔๕๘ คน (ร้อยละ ๖๔.๖๐) และเพศชาย จำนวน ๒๕๑ คน (ร้อยละ ๓๕.๔๐) ตามลำดับ โดยสัดส่วนของเพศหญิงจะได้รับการบรรจุนานมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผู้ลงทะเบียนสมัครงานโดยมีสัดส่วนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (แผนภูมิ ๔-๑๓)

แผนภูมิ ๔-๑๓ ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/การบรรจุนานในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาตำแหน่งงานว่างจำแนกตามระดับการศึกษาในไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗) พบว่า มีตำแหน่งงานว่างในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน ๑,๑๘๓ (ร้อยละ ๒๕.๗๖) รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี จำนวน ๙๒๒ อัตรา (ร้อยละ ๒๐.๐๗) และระดับปวช. จำนวน ๗๗๑ อัตรา (ร้อยละ ๑๖.๗๙) ตามลำดับ

สำหรับผู้ลงทะเบียนสมัครงานในไตรมาสนี้ พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน ๓๔๐ คน (ร้อยละ ๔๐.๐๙) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๒๑ คน (ร้อยละ ๒๖.๐๖) และระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน ๑๕๗ คน (ร้อยละ ๑๘.๕๑)

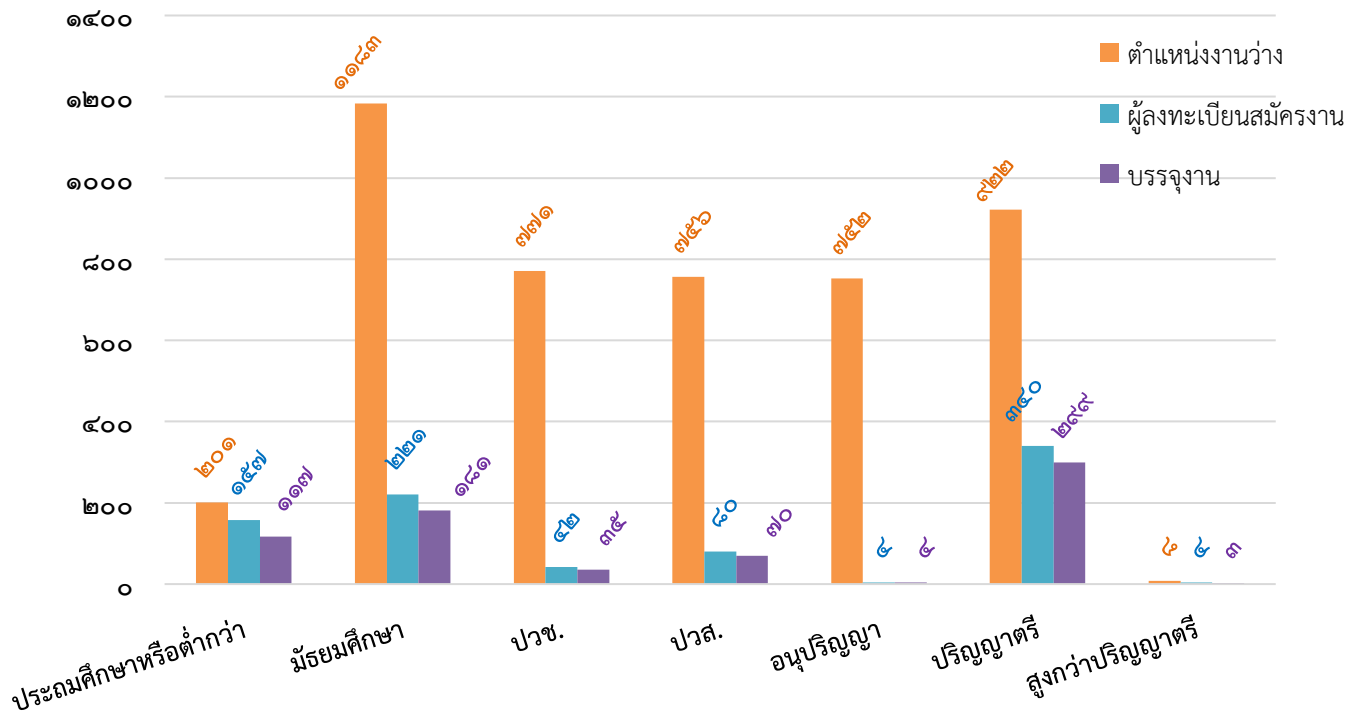
ส่วนการบรรจุงาน พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ได้รับการบรรจุงานสูงสุด จำนวน ๒๙๙ คน (ร้อยละ ๔๒.๑๗) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา มีการบรรจุงาน จำนวน ๑๘๑ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๓) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน ๑๑๗ คน (ร้อยละ ๑๖.๕๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๑๒)

ตารางที่ ๔-๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ของจังหวัด

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๒๐๑	๑๕๗	๑๑๗
มัธยมศึกษา	๑,๑๘๓	๒๒๑	๑๘๑
ปวช.	๗๗๑	๔๒	๓๕
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๗๗๑	๔๒	๓๕
ปวส.	๗๕๖	๘๐	๗๐
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๗๕๖	๘๐	๗๐
อนุปริญญา	๗๕๒	๔	๔
ปริญญาตรี	๙๒๒	๓๔๐	๒๙๙
ปริญญาโท	๔	๔	๓
ปริญญาเอก	๔	๐	๐
อื่น ๆ	๐	๐	๐
รวม	๔,๕๙๓	๘๔๘	๗๐๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๔ ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจุนงาน ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนงาน จำแนกตามอาชีพ

ด้านอาชีพในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุดคือพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน ๑,๓๗๖ อัตรา (ร้อยละ ๒๙.๙๖) รองลงมาเป็นอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๙๔๖ อัตรา (ร้อยละ ๒๐.๖๐) และ อาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๙๒๙ อัตรา (ร้อยละ ๒๐.๒๓) ตามลำดับ

สำหรับอาชีพที่มีผู้สมัครงานสูงสุดคือ อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๒๔๕ อัตรา (ร้อยละ ๒๙.๒๕) รองลงมาเป็นอาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๒๑๓ อัตรา (ร้อยละ ๒๕.๑๒) และอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๙๔ อัตรา (ร้อยละ ๒๓.๓๖) ตามลำดับ

ส่วนการบรรจุนงาน มีการบรรจุนงานสูงสุด คืออาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๒๒๙ อัตรา (ร้อยละ ๓๒.๓๐) รองลงมาเป็นอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๑๙๓ อัตรา (ร้อยละ ๒๗.๒๒) และอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๑๕ อัตรา (ร้อยละ ๑๖.๒๒) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๑๓)

ตารางที่ ๔-๑๓ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

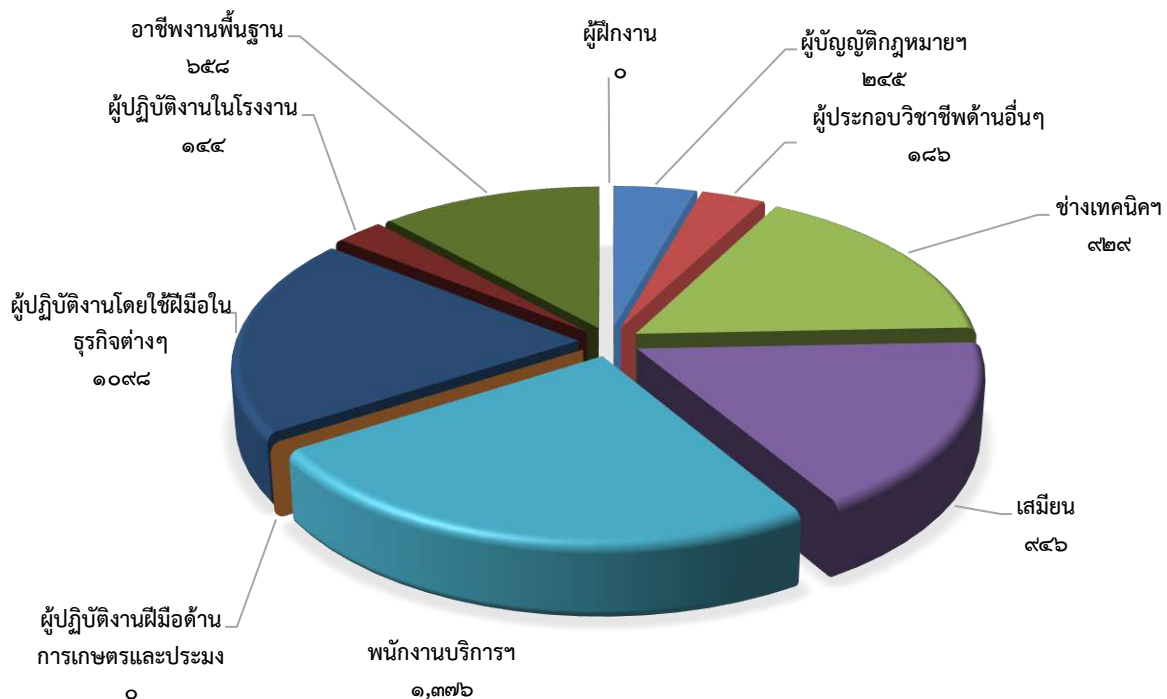
ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุนงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	๒๔๕	๒๑	๒๑
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่น ๆ	๑๘๖	๓๑	๑
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๙๒๙	๑๙๔	๑๑๕
เสมียน เจ้าหน้าที่	๙๔๖	๒๔๕	๑๙๓
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๑,๓๗๖	๖๐	๙๔

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	๐	๒	๐
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	๑๐๙	๔๔	๓๒
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๑๔๔	๓๕	๒๔
อาชีพงานพื้นฐาน	๖๕๘	๒๑๓	๒๒๙
ผู้ฝึกงาน	๐	๐	๐
รวม	๘๖๑	๒๙๔	๒๘๕

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๕ ตำแหน่งงานว่างจำแนกตามอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาเป็นรายอุตสาหกรรมแล้ว พบว่าตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ๘๖๑ อัตรา เป็นตำแหน่งงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๘๖๑ อัตรา (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) ไม่พบตำแหน่งงานว่างในภาคเกษตร โดยอุตสาหกรรมการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด จำนวน ๑,๓๗๖ อัตรา (ร้อยละ ๓๘.๒๘ ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จำนวน ๖๘๙ อัตรา (ร้อยละ ๑๕.๐๐) และอุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำนวน ๖๕๗ อัตรา (ร้อยละ ๑๔.๓๐) ตามลำดับ

ส่วนการบรรจุงาน มีทั้งหมด ๒๘๕ คน พบว่าอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ มีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน ๒๙๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๔ ของการบรรจุงานทั้งหมด) รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร จำนวน ๑๑๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๖) และอุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน ๙๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๒) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๑๔)

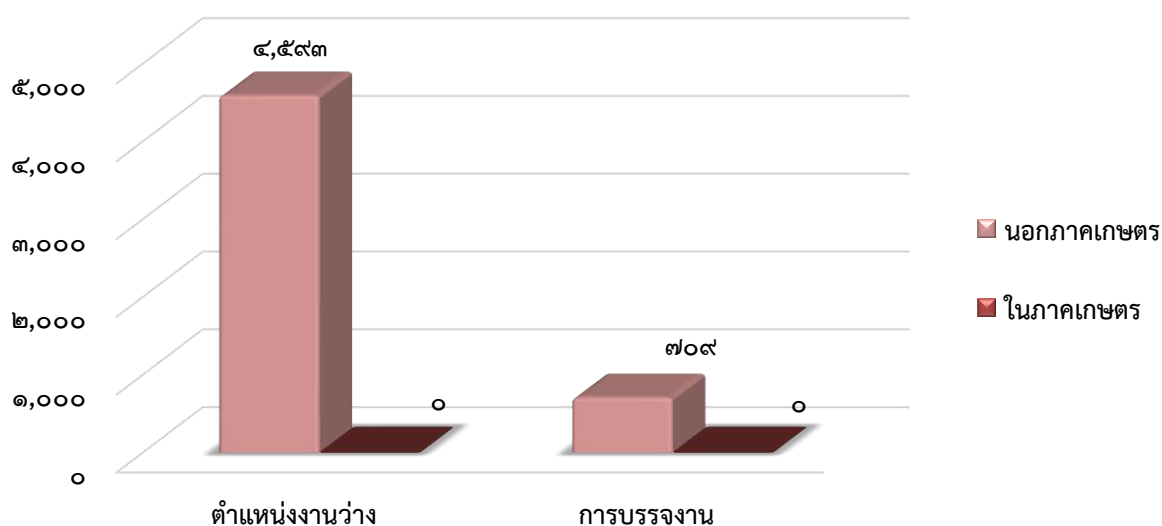
ตารางที่ ๔-๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
ภาคเกษตรกรรม	๐	๐
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๐	๐
๒. การประมง	๐	๐
นอกภาคเกษตรกรรม	๔,๕๙๓	๗๐๙
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๐
๔. การผลิต	๔๐๓	๗๙
๕. ไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	๐	๐
๖. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๐	๐
๗. การก่อสร้าง	๑๖๕	๙๓
๘. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๑,๗๕๘	๒๙๑
๙. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๓๒๐	๐
๑๐. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๖๕๗	๗๒
๑๑. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๘๐	๑๑๖
๑๒. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๐	๐
๑๓. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๖๘๙	๓๕
๑๔. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๑๒๑	๑๖
๑๕. การบริหารและการบริการสนับสนุน	๐	๐
๑๖. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ การให้เข้า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๒๔	๐
๑๗. การศึกษา กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ฯ	๖๙	๐
๑๘. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๓	๓
๑๙. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๐	๐
๒๐. กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๔	๔
๒๑. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเอง เพื่อใช้ในครัวเรือน	๐	๐
๒๒. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
รวม	๔,๕๙๓	๗๐๙

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๖ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน ในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากที่สุดในไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) คือ ช่วงอายุ ๒๕-๒๙ ปี มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด จำนวน ๑,๑๗๗ คน (ร้อยละ ๒๕.๖๓ ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมาคือ อายุ ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๑,๑๔๕ คน (ร้อยละ ๒๔.๙๓) และอายุ ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑,๐๑๔ คน (ร้อยละ ๒๒.๐๘) ตามลำดับ ขณะเดียวกัน ผู้ลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่จะมีอายุ ๓๐-๓๙ ปี มีจำนวน ๓๗๙ คน (ร้อยละ ๔๔.๖๙) รองลงมาเป็นผู้สมัครงานที่มีอายุ ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๗๐ คน (ร้อยละ ๒๐.๐๕) และอายุ ๒๕-๒๙ ปี จำนวน ๑๖๗ คน (ร้อยละ ๑๙.๖๙) ตามลำดับ ส่วนการบรรจุงาน พบว่า ผู้มีอายุ ๓๐-๓๙ ปี ได้รับการบรรจุงานสูงสุด จำนวน ๒๙๗ คน (ร้อยละ ๔๑.๘๙) รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๒๕-๒๙ ปี จำนวน ๑๕๒ คน (ร้อยละ ๒๑.๔๔) และช่วงอายุ ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๕๐ คน (ร้อยละ ๒๑.๑๖) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๑๕)

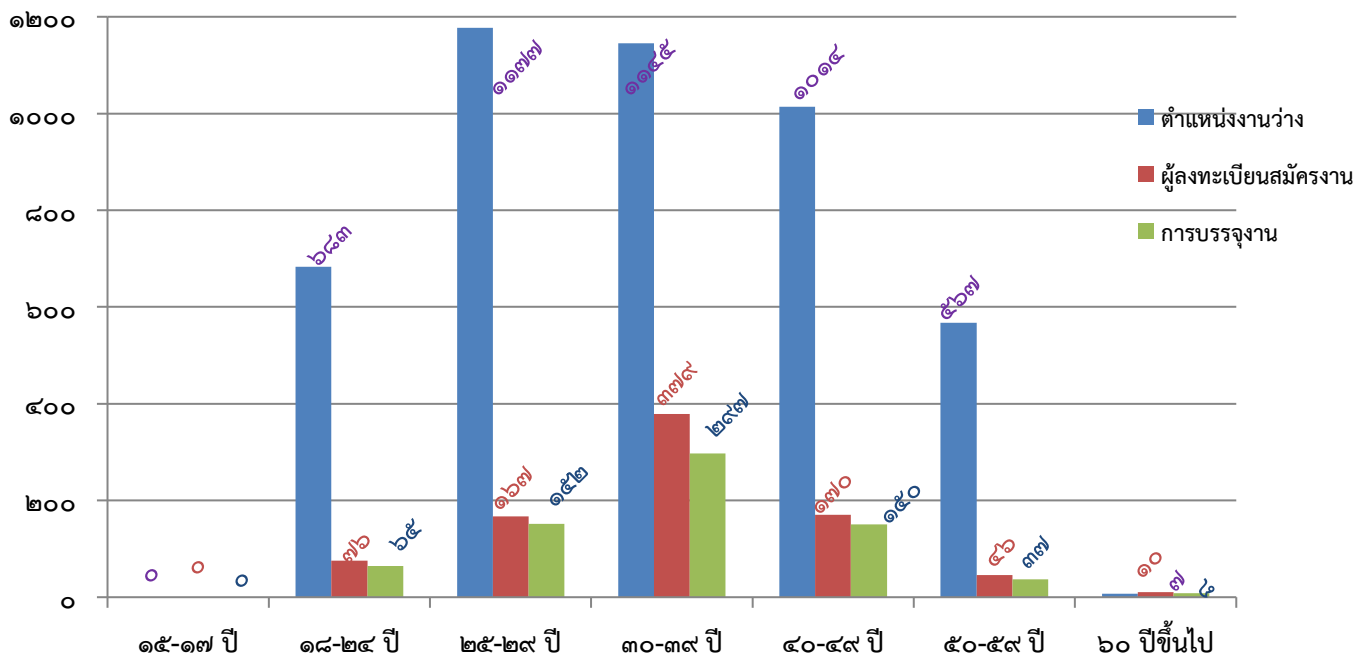
ตารางที่ ๔-๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ช่วงอายุ	ตำแหน่งว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๕-๑๗ ปี	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
๑๘-๒๔ ปี	๖๘๓	๑๔.๘๗	๗๖	๘.๙๖	๖๕	๙.๑๗
๒๕-๒๙ ปี	๑,๑๗๗	๒๕.๖๓	๑๖๗	๑๙.๖๙	๑๕๒	๒๑.๔๔
๓๐-๓๙ ปี	๑,๑๔๕	๒๔.๙๓	๓๗๙	๔๔.๖๙	๒๙๗	๔๑.๘๙
๔๐-๔๙ ปี	๑,๐๑๔	๒๒.๐๘	๑๗๐	๒๐.๐๕	๑๕๐	๒๑.๑๖
๕๐-๕๙ ปี	๕๖๗	๑๒.๓๔	๔๖	๕.๔๒	๓๗	๕.๒๒
๖๐ ปีขึ้นไป	๗	๐.๑๕	๑๐	๑.๑๘	๘	๑.๑๓
รวม	๔,๕๕๓	๑๐๐.๐๐	๘๔๘	๑๐๐.๐๐	๗๐๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๗ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน ในจังหวัดภูเก็ต
จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ

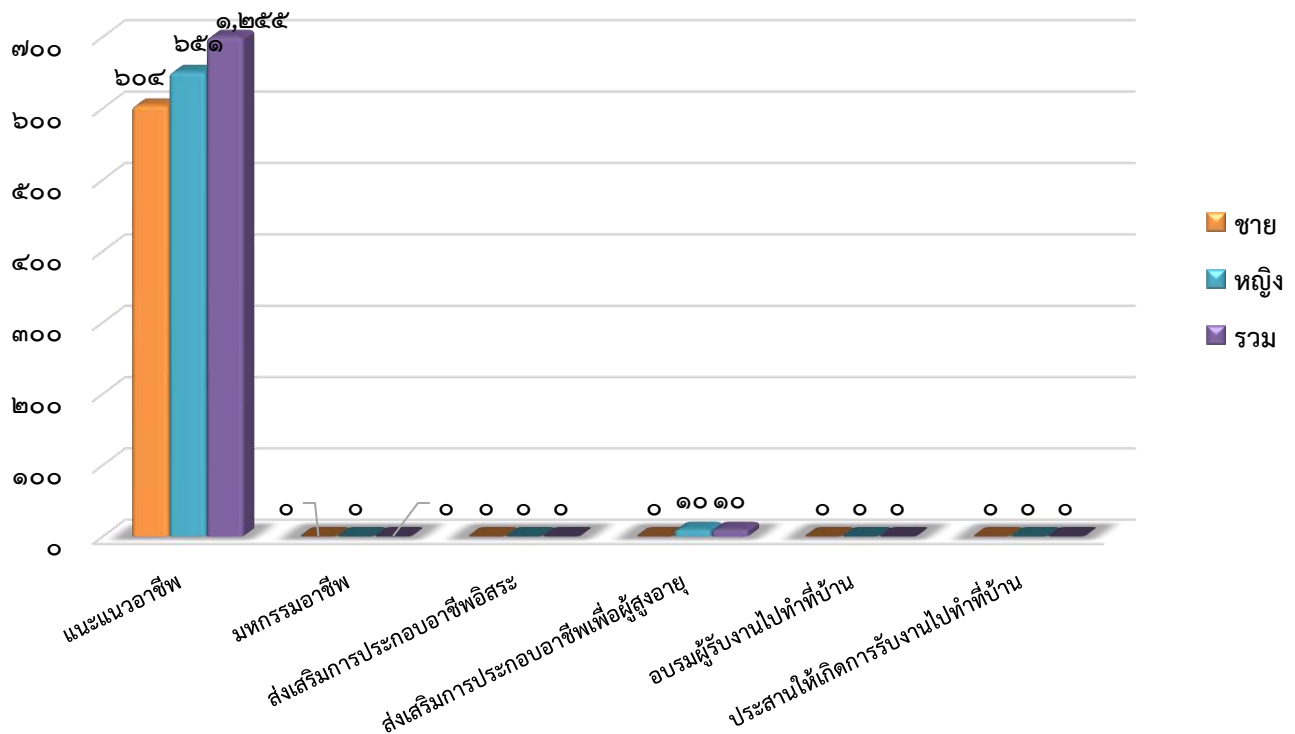
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการจัดกิจกรรม จำนวน ๓ มีผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน ๑,๒๖๕ คน ครั้ง คือกิจกรรมการแนะแนวอาชีพ จำนวน ๒ ครั้ง (ร้อยละ ๖๖.๖๗) มีผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน ๑,๒๕๕ คน (ร้อยละ ๙๙.๒๑) เป็นเพศหญิง จำนวน ๖๕๑ คน (ร้อยละ ๕๑.๘๗) และ เพศชาย จำนวน ๖๐๔ คน (ร้อยละ ๔๘.๑๓) และกิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อผู้สูงอายุ จำนวน ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๓๓.๓๓) มีผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน ๑๐ คน (ร้อยละ ๐.๗๙) เป็นเพศหญิง ทั้งหมด จำนวน ๑๐ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) (ตาราง ๔-๑๖)

ตารางที่ ๔-๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ต
จำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	๒	๖๐๔	๖๕๑	๑,๒๕๕
มหกรรมอาชีพ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	๑	๐	๑๐	๑๐
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
รวม	๓	๖๐๔	๖๖๑	๑,๒๖๕

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๘ เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำประเภทต่าง ๆ ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๓ แรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ

การอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวทำงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗ จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๓,๘๙๒ คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๓๗,๐๘๒ คน (ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๖ มีจำนวน ๖๖,๘๑๐ คน) (คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๐) ซึ่งเมื่อจำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองของคนต่างด้าว พบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำนวน ๑๖,๗๖๑ (ร้อยละ ๑๖.๑๓ ของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) จำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาตทำงาน พบว่า ประเภทนำเข้าชั่วคราวทั่วไป มากที่สุด จำนวน ๑๔,๐๓๙ คน (ร้อยละ ๘๓.๗๖ ของแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาเป็นนำเข้า (MOU) จำนวน ๒,๒๓๓ คน (ร้อยละ ๑๓.๓๒) และส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน ๔๘๙ คน (ร้อยละ ๒.๙๒) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่ามีแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔๐.๘๑ (ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๖ มีแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายจำนวน ๑๑,๙๐๓ คน)

แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว มีจำนวน ๘๗,๑๓๑ คน (ร้อยละ ๘๓.๘๗ ของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) เป็นแรงงานต่างด้าวที่ตามมาตรา ๔ สัญชาติ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๕๖,๘๕๒ คน (ร้อยละ ๖๕.๒๕) มาตรา ๔ สัญชาติ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๓๐,๑๐๔ คน (ร้อยละ ๓๔.๕๕) และแรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย จำนวน ๑๓๕ คน (ร้อยละ ๐.๒๐) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่ามีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๘.๖๙ (ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๖ มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราวจำนวน ๕๔,๙๐๗ คน) (ตาราง ๔-๑๗)

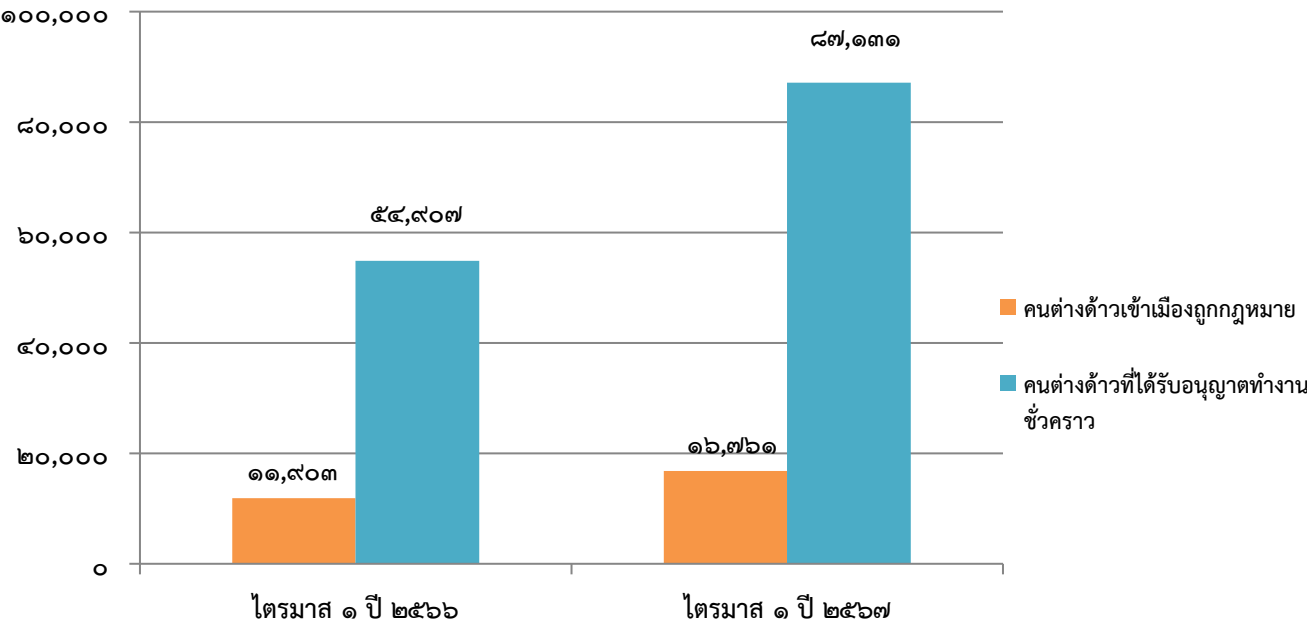
ตารางที่ ๔-๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะ
การเข้าเมืองของจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

เดือน	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย							คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว						รวมทั้งสิ้น
	มาตรา ๕๙					มาตรา ๖๒	รวม	มาตรา ๖๓/๑,๒		ม.๑๔๑ ม.๖๓(๒)			รวม	
	ชั่วคราวทั่วไป	นำเข้า (MOU)			มติ ครม. ๑๐ พ.ย. ๖๓	ส่งเสริมการลงทุน (BOI)		ชนกลุ่มน้อย	มติ ครม. (๓ สัญชาติ)	มติ ครม. (๓ สัญชาติ)	มติ ครม. (๔ สัญชาติ)	มติ ครม. (๓ สัญชาติ)		
		มติ ๑๕ มี.ค. ๖๕	ปกติ	รวม										
มี.ค. ๖๖	๘,๕๒๘	๖๑๖	๒,๓๖๙	๒,๙๘๕	๐	๓๙๐	๑๑,๙๐๓	๑๐๐	๐	๐	๕๔,๘๐๗	๐	๕๔,๙๐๗	๖๖,๘๑๐
มี.ค. ๖๗	๑๔,๐๓๙	๐	๒,๒๓๓	๒,๒๓๓	๐	๔๘๙	๑๖,๗๖๑	๑๗๕	๐	๐	๕๖,๘๕๒	๓๐,๑๐๔	๘๗,๑๓๑	๑๐๓,๘๙๒

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๑๙ เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๔ การจัดหางานในต่างประเทศ

• จำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) มีแรงงานในจังหวัดภูเก็ตที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศจำนวน ๔๗ คน เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๐ คน (ร้อยละ ๒๑.๒๘) เพศชาย จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๗๘.๗๒) เมื่อพิจารณาจำแนกตามการศึกษา พบว่าจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน ๑๘ คน (ร้อยละ ๓๘.๓๐) รองลงมาระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๓) และระดับปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา จำนวน ๑๐ คน (ร้อยละ ๒๑.๒๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔- ๑๘)

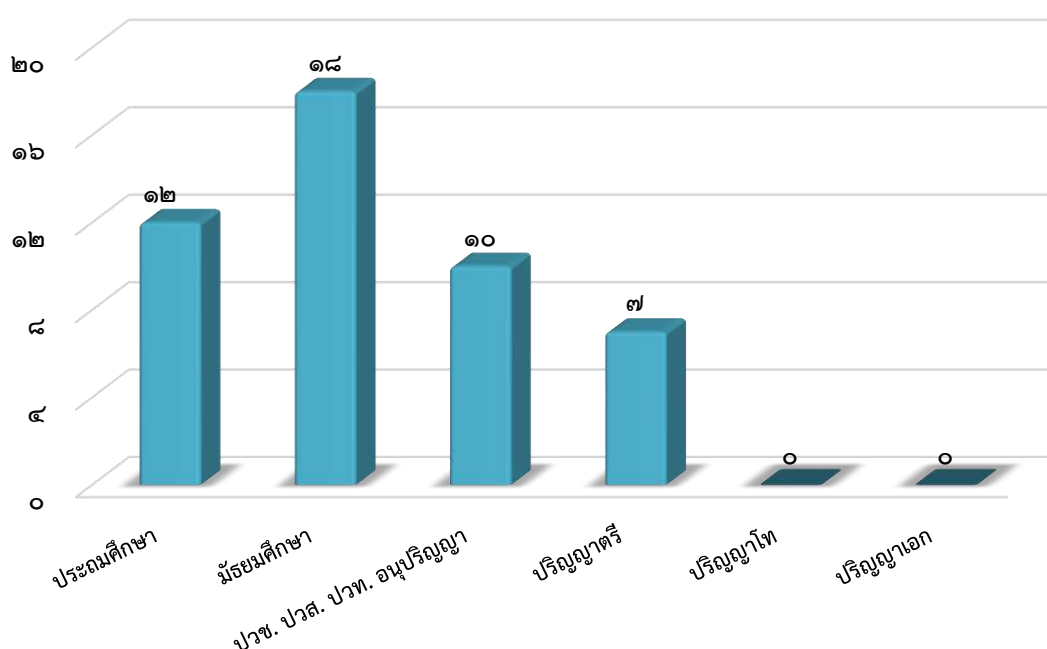
ตารางที่ ๔-๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม) ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละของภาพรวม
	ชาย	หญิง	รวม	
ประถมศึกษา	๑๐	๒	๑๒	๒๕.๕๓
มัธยมศึกษา	๑๖	๒	๑๘	๓๘.๓๐
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	๘	๒	๑๐	๒๑.๒๘
ปริญญาตรี	๓	๔	๗	๑๔.๘๙
ปริญญาโท	๐	๐	๐	๐.๐๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐	๔๗	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๒๐ สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

• จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับใบอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศ

การอนุญาตให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศได้ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) พบว่ามีจำนวน ๔๗ คน เมื่อพิจารณาตามวิธีการเดินทาง พบว่าส่วนใหญ่เป็นประเภท Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา จำนวน ๔๐ คน (ร้อยละ ๘๕.๑๑) และประเภทเดินทางด้วยตนเอง จำนวน ๗ คน (ร้อยละ ๑๔.๘๙) (ตารางที่ ๔-๑๙)

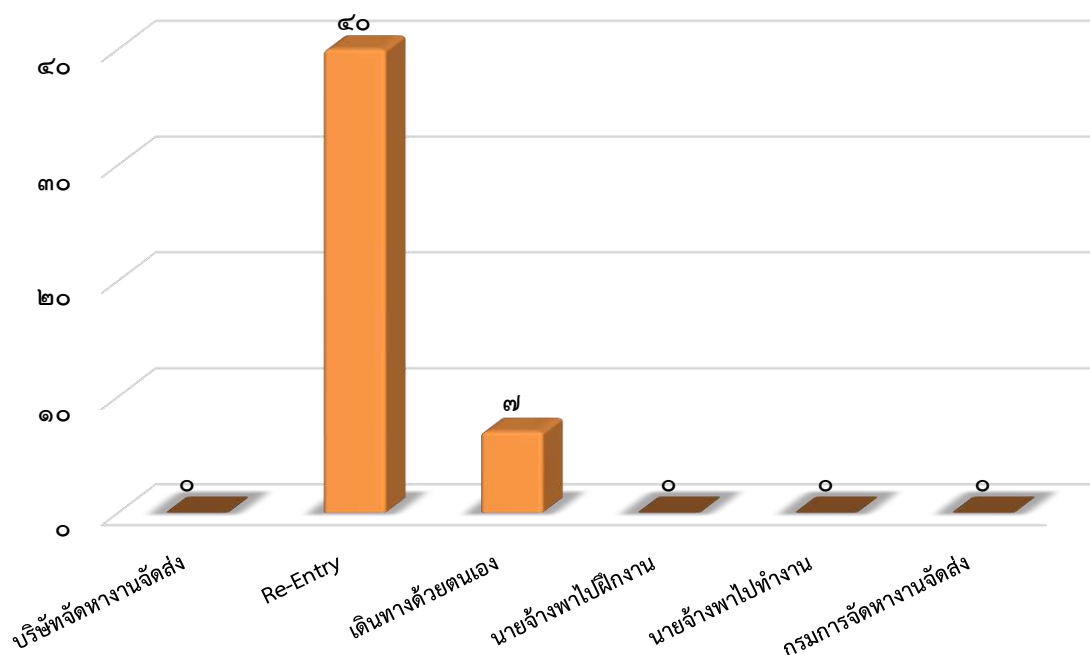
ตารางที่ ๔-๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
Re-Entry	๔๐	๘๕.๑๑
เดินทางด้วยตนเอง	๗	๑๔.๘๙
นายจ้างพาไปฝึกงาน	๐	๐.๐๐
นายจ้างพาไปทำงาน	๐	๐.๐๐
กรมการจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
รวม	๔๗	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๒๑ สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

• ภูมิภาคที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน

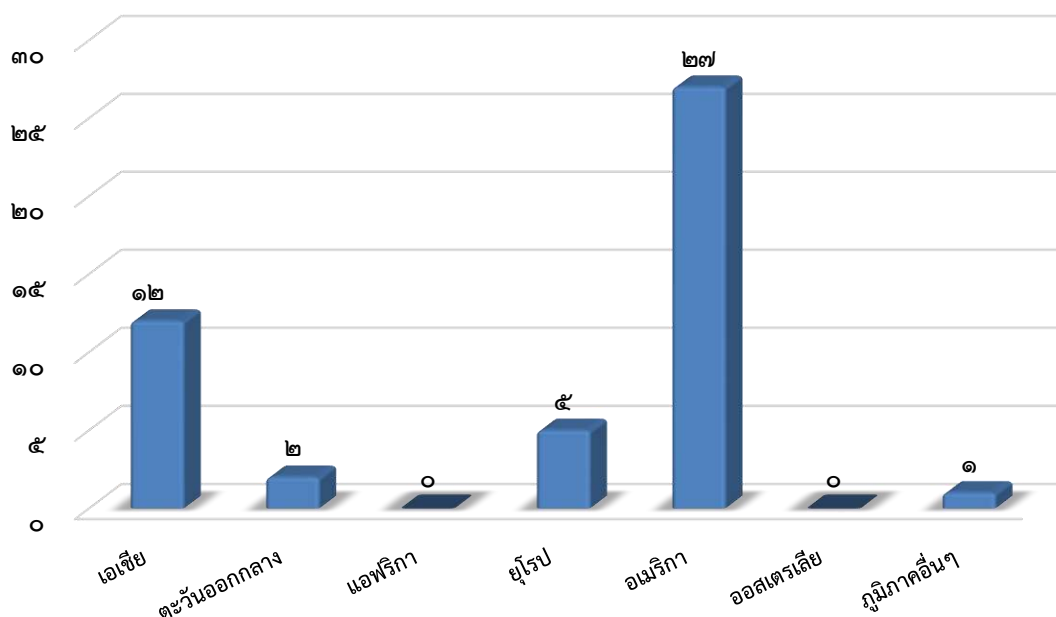
สำหรับภูมิภาคที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงานตามที่ได้อนุญาต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) พบว่าส่วนใหญ่แรงงานเดินทางไปทำงานในภูมิภาคอเมริกา มากที่สุด จำนวน ๒๗ คน (ร้อยละ ๕๗.๔๕) รองลงมาคือภูมิภาคเอเชีย จำนวน ๑๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๓) ภูมิภาคยุโรป จำนวน ๕ คน (ร้อยละ ๑๐.๖๔) ภูมิภาคตะวันออกกลาง จำนวน ๒ คน (ร้อยละ ๔.๒๖) และภูมิภาคอื่นๆ จำนวน ๑ คน (ร้อยละ ๒.๑๓) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๒๐)

ตารางที่ ๔-๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต
หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เอเชีย	๑๒	๒๕.๕๓
ตะวันออกกลาง	๒	๔.๒๖
แอฟริกา	๐	๐.๐๐
ยุโรป	๕	๑๐.๖๔
อเมริกา	๒๗	๕๗.๔๕
ออสเตรเลีย	๐	๐.๐๐
ภูมิภาคอื่น ๆ	๑	๒.๑๓
รวม	๔๗	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๒๒ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงานของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

๔.๓.๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่าง ๆ ขณะเดียวกันเป็นการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สำหรับการฝึกเตรียมเข้าทำงานในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ไม่พบผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน (ตารางที่ ๔-๒๑)

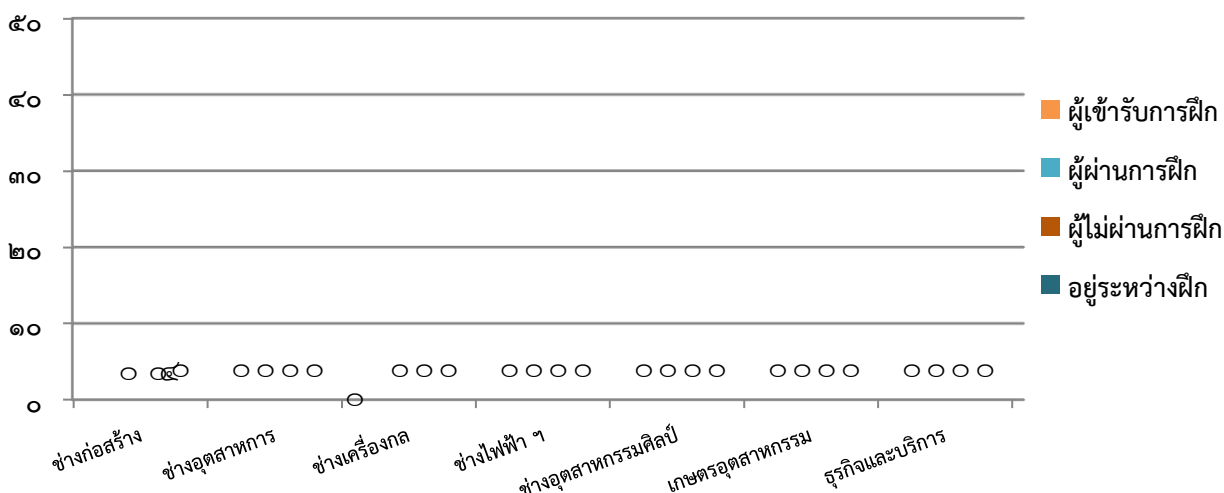
ตารางที่ ๔-๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)				หมายเหตุ
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก	
ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐	
ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐	
ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐	
เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐	
ธุรกิจและบริการ	๐	๐	๐	๐	
รวม	๐	๐	๐	๐	

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๒๓ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

๔.๓.๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) มีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น ๕๘๐ คน โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่า มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการมากที่สุด จำนวน ๓๒๒ คน (ร้อยละ ๕๕.๕๒ ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๑๓๓ คน (ร้อยละ ๒๒.๙๓) และกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๕๘ คน (ร้อยละ ๑๐.๐๐) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำนวน ๕๕๓ คน (ร้อยละ ๙๕.๓๔ ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) พบว่ากลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้ผ่านการฝึกมากที่สุด จำนวน ๒๙๘ คน (ร้อยละ ๕๓.๘๙ ของผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๑๓๐ คน (ร้อยละ ๒๓.๕๑) และกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๕๘ คน (ร้อยละ ๑๐.๔๙) ตามลำดับ ส่วนผู้ไม่ผ่านการฝึกมีจำนวน ๗ คน (ร้อยละ ๑.๒๑) และอยู่ระหว่างการฝึก จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๓.๔๕) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๒๒)

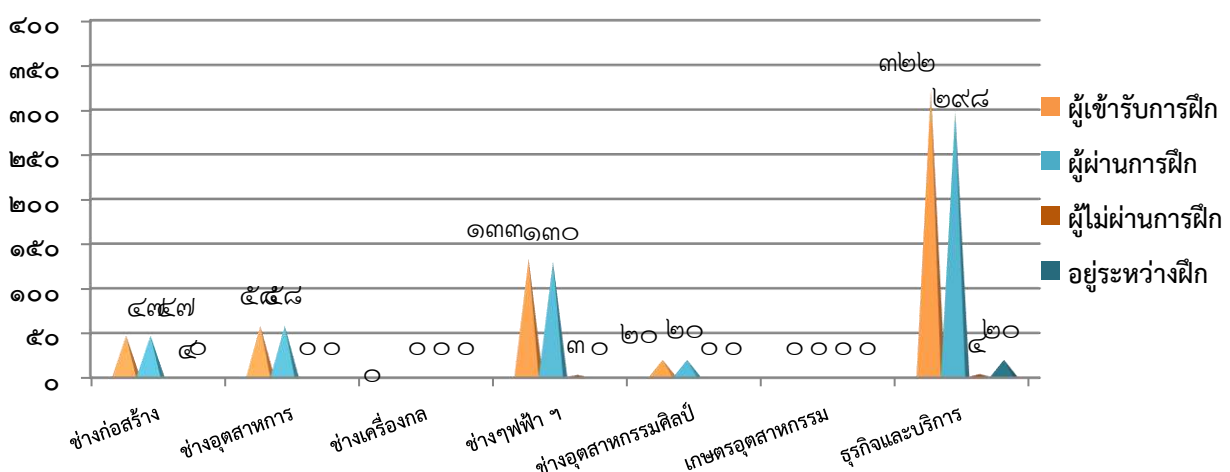
ตารางที่ ๔-๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)				หมายเหตุ
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างการฝึก	
ช่างก่อสร้าง	๔๗	๔๗	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรม	๕๘	๕๘	๐	๐	
ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐	
ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๓๓	๑๓๐	๓	๐	
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๒๐	๒๐	๐	๐	
เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐	
ธุรกิจและบริการ	๓๒๒	๒๙๘	๔	๒๐	
รวม	๕๘๐	๕๕๓	๗	๒๐	

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๒๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต

๔.๓.๓ การฝึกอาชีพเสริม

สำหรับการฝึกอาชีพเสริมในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) มีผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งสิ้น ๑๗๘ คน โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่า มีการฝึกอาชีพเสริมในกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์มากที่สุดจำนวน ๙๐ คน (ร้อยละ ๕๐.๕๖ ของผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน ๖๘ คน (ร้อยละ ๓๘.๒๐) และกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๑๑.๒๔) ตามลำดับ และมีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๑๗๘ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ มีผู้ผ่านการฝึกมากที่สุด จำนวน ๙๐ คน (ร้อยละ ๕๐.๕๖ ของผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน ๖๘ คน (ร้อยละ ๓๘.๒๐) และกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๑๑.๒๔) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๒๓)

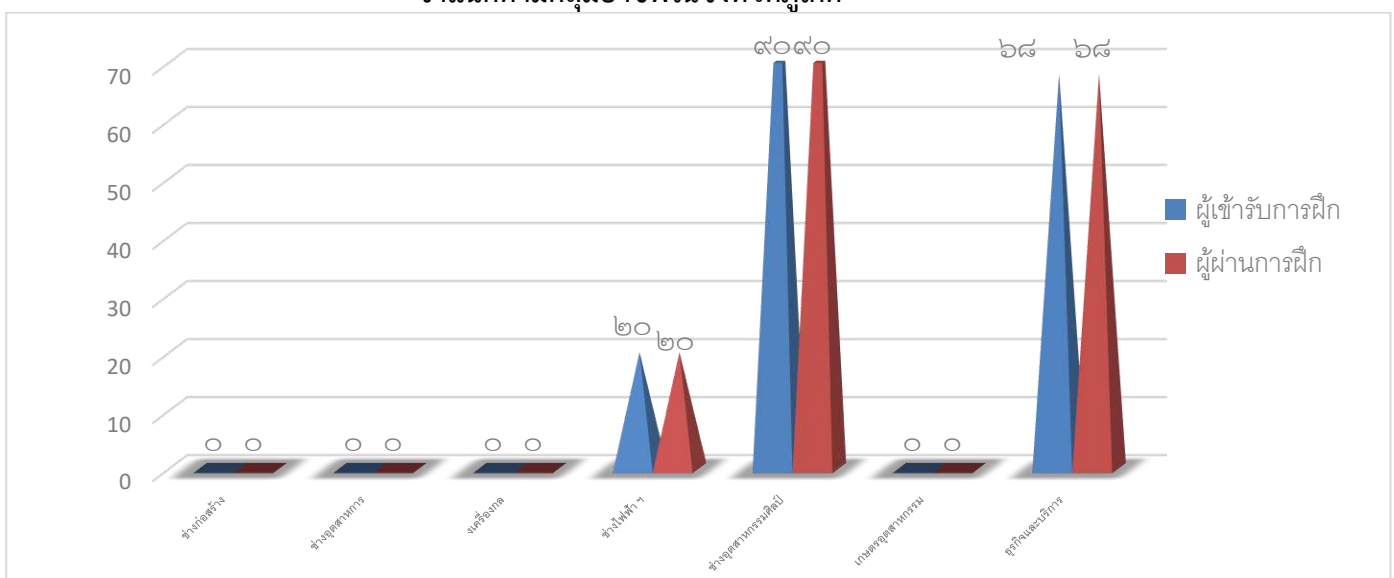
ตารางที่ ๔-๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)		หมายเหตุ
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	
ช่างก่อสร้าง	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	
ช่างเครื่องกล	๐	๐	
ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๒๐	๒๐	
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๙๐	๙๐	
เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	
ธุรกิจและบริการ	๖๘	๖๘	
รวม	๑๗๘	๑๗๘	

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๒๕ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริม
จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

๔.๓.๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

สำหรับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) พบว่า มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งสิ้นจำนวน ๓๗๕ คน เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่า มีผู้เข้ารับการทดสอบในกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มากที่สุด จำนวน ๑๗๔ คน (ร้อยละ ๔๖.๔๐ ของผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน ๑๓๐ คน (ร้อยละ ๓๔.๖๗) และ กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๗๑ คน (ร้อยละ ๑๘.๙๓) ตามลำดับ

ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๒๕ คน (ร้อยละ ๖๐.๐๐ ของผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่า มีผู้เข้ารับการทดสอบในกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มากที่สุด จำนวน ๑๐๗ คน (ร้อยละ ๔๗.๕๖ ของผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน ๗๐ คน (ร้อยละ ๓๑.๑๑) และกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๔๘ คน (ร้อยละ ๒๑.๓๓) ตามลำดับ

ทั้งนี้ผู้ไม่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน มีจำนวน ๑๕๐ คน (ร้อยละ ๔๐.๐๐ ของผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่า มีผู้เข้ารับการทดสอบในกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มากที่สุด จำนวน ๖๗ คน (ร้อยละ ๔๔.๖๗ ของผู้ไม่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน ๖๐ คน (ร้อยละ ๔๐.๐๐) และกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๒๓ คน (ร้อยละ ๑๕.๓๓) ตามลำดับ

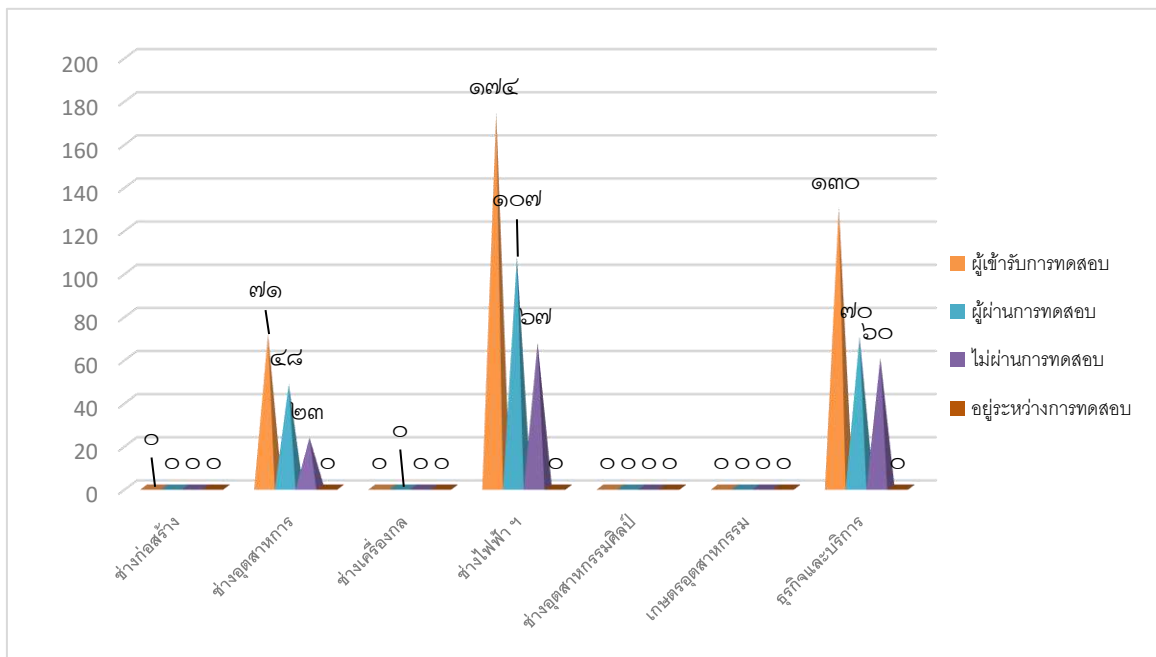
ตารางที่ ๔-๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)		
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๗๑	๔๘	๒๓
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๗๔	๑๐๗	๖๗
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๑๓๐	๗๐	๖๐
รวม	๓๗๕	๒๒๕	๑๕๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ข้อมูล ณ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิที่ ๔-๒๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต

๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน

๔.๔.๑ การตรวจคุ้มครองแรงงาน

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต มีภารกิจด้านการคุ้มครองลูกจ้าง นายจ้าง ให้ได้รับความเป็นธรรมในการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑ โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และผดุงความยุติธรรมแก่ฝ่ายนายจ้าง ทั้งนี้ มาตรการที่ช่วยให้ผู้ใช้แรงงานได้รับรายได้และสวัสดิการที่เป็นธรรมเพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งได้รับการคุ้มครองแรงงานโดยการตรวจสอบประกอบการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมาย ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจสอบประกอบการจำนวนทั้งสิ้น ๘๗ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองจำนวน ๓,๕๗๓ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๑,๙๔๘ คน (ร้อยละ ๕๔.๕๒ ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) เป็นเพศหญิง จำนวน ๑,๖๒๕ คน (ร้อยละ ๔๕.๔๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๒๕)

จากผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๘๗ แห่ง (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น) และไม่พบสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อพิจารณาผลการตรวจจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการที่ปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมาย แรงงาน พบว่าเป็นสถานประกอบการขนาด ๕๐ – ๙๙ คน มากที่สุด จำนวน ๓๑ แห่ง (ร้อยละ ๓๕.๖๓ ของสถานประกอบการที่ปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด ๑๐ – ๑๙ คน จำนวน ๒๔ แห่ง (ร้อยละ ๒๗.๕๙) และสถานประกอบการขนาด ๒๐ – ๔๙ คน จำนวน ๒๑ แห่ง (ร้อยละ ๒๔.๑๔) ตามลำดับ

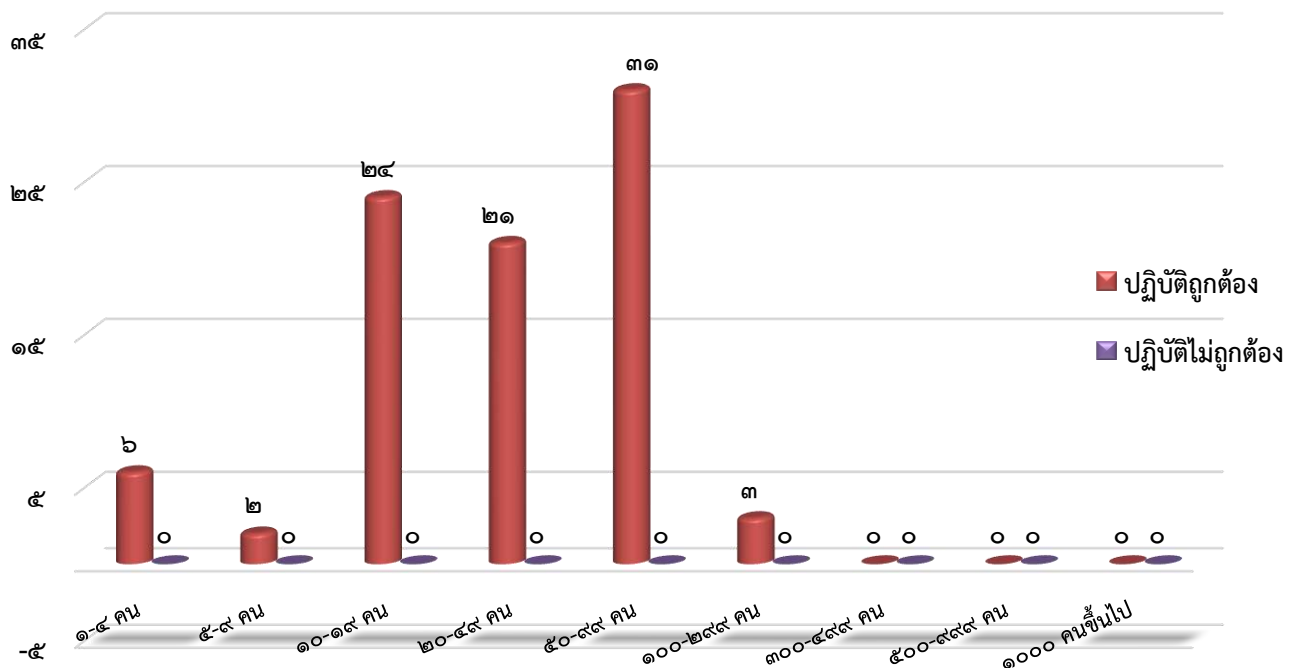
สำหรับไตรมาส ๑ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๗) ไม่พบสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (ตารางที่ ๔-๒๕)

ตารางที่ ๔-๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถาน ประกอบการ ที่ผ่านการ ตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการ ออกคำสั่งให้ ดำเนินการ
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง	
๑ - ๔ คน	๖	๔	๕	-	๙	๖	-	-
๕ - ๙ คน	๒	๑๐	๕	-	๑๕	๒	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๒๔	๑๓๕	๑๗๓	-	๓๐๘	๒๔	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๒๑	๔๔๑	๒๓๗	-	๖๗๘	๒๑	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๓๑	๑,๑๙๖	๙๒๘	-	๒,๑๒๔	๓๑	-	-
๑๐๐ - ๒๔๙ คน	๓	๑๖๒	๒๗๗	-	๔๓๙	๓	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คน	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๘๗	๑,๙๔๘	๑,๖๒๕	-	๓,๕๗๓	๘๗	-	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มีนาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิที่ ๔-๒๗ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๒ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

สำหรับการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองดูแลความปลอดภัยของลูกจ้าง นอกจากนี้ ยังเป็นอีกมาตรการที่ช่วยกระตุ้นให้สถานประกอบการเห็นความสำคัญ และตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง หากการทำงานที่มีความปลอดภัย ย่อมส่งผลให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้ใช้แรงงานตามมา เมื่อแรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีจะทำงานอย่างมีความสุข และส่งผลต่อผลผลิตที่เพิ่มขึ้นนำไปสู่ผลกำไรที่จะตามมานั่นเอง ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการ ทั้งสิ้น ๗๑ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม จำนวน ๕,๔๑๕ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๒,๙๑๔ คน (ร้อยละ ๕๓.๘๑ ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) และเพศหญิง จำนวน ๒,๕๐๑ คน (ร้อยละ ๔๖.๑๙) (ตารางที่ ๔-๒๖)

พบว่าสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๗๑ แห่ง (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) เมื่อพิจารณาผลการตรวจจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายแรงงาน พบว่าเป็นสถานประกอบการขนาด ๕๐-๙๙ คน มากที่สุด จำนวน ๒๐ แห่ง (ร้อยละ ๒๘.๑๗ ของสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด ๒๐-๔๙ คน จำนวน ๑๙ แห่ง (ร้อยละ ๒๖.๗๖) และสถานประกอบการขนาด ๑๐๐-๒๙๙ คน จำนวน ๑๗ แห่ง (ร้อยละ ๒๓.๙๔) ตามลำดับ และไม่พบสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (ตารางที่ ๔-๒๖)

สำหรับไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗) ไม่พบสถานประกอบการกิจการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (ตารางที่ ๔-๒๕)

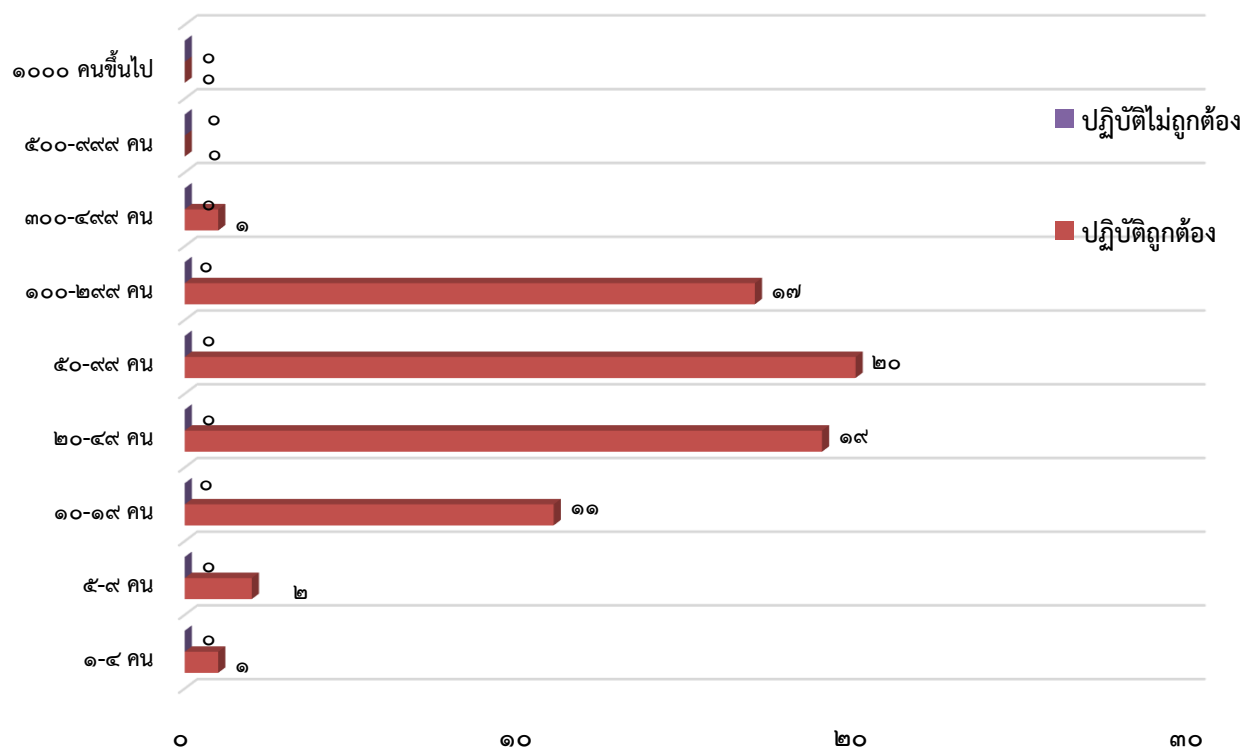
ตารางที่ ๔-๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการการทำงาน
จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ(แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่		
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	ออกคำสั่งพบ	ออกคำสั่งปรับปรุง	ส่งเรื่องดำเนินคดี
๑ - ๔ คน	๑	๒	๒	-	๔	๑	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	๒	๘	๓	-	๑๑	๒	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๑๑	๑๑๐	๕๒	-	๑๖๒	๑๑	-	-	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๙	๓๗๙	๒๒๐	-	๕๙๙	๑๙	-	-	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๒๐	๗๓๘	๗๑๑	-	๑,๔๔๙	๒๐	-	-	-	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๑๗	๑,๕๐๕	๑,๓๘๔	-	๒,๘๘๙	๑๗	-	-	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๑	๑๗๒	๑๒๙	-	๓๐๑	๑	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๗๑	๒,๙๑๔	๒,๕๐๑	-	๕,๔๑๕	๗๑	-	-	-	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจความปลอดภัยขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยทั้งหมดขนาด i) x ๑๐๐

แผนภูมิที่ ๔-๒๘ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้อง
ตามการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เมื่อพิจารณาสถานประกอบการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าส่วนใหญ่เป็นประเภทอุตสาหกรรมโรงแรมและ ภัตตาคาร จำนวน ๒๘ แห่ง (ร้อยละ ๓๙.๔๔ ของสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องทั้งหมด) รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม จำนวน ๑๙ แห่ง (ร้อยละ ๒๖.๗๖) และกิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ จำนวน ๕ แห่ง (ร้อยละ ๗.๐๔) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔- ๒๗)

ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ไม่พบสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้อง (ตารางที่ ๔-๒๗)

ตารางที่ ๔-๒๗ การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการ ตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการ ตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการ ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง	
๑ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๑	๑๐	๑	๐	๐
๒. การประมง	๐	๐	๐	๐	๐
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๐	๐	๐	๐
๔. การผลิต	๓	๘๔	๓	๐	๐
๕. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๑	๑๗	๑	๐	๐
๖. การก่อสร้าง	๓	๗๑	๓	๐	๐
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม	๑๙	๑,๒๖๐	๑๙	๐	๐
๘. โรงแรม และภัตตาคาร	๒๘	๓,๑๕๘	๒๘	๐	๐
๙. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒	๒๐	๒	๐	๐
๑๐. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	๒	๒๘	๒	๐	๐
๑๑. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๕	๓๖๐	๕	๐	๐
๑๒. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๑	๕๗	๑	๐	๐
๑๓. การศึกษา	๐	๐	๐	๐	๐
๑๔. งานด้านสุขภาพ และงานด้านสังคมสงเคราะห์	๑	๑๑๘	๑	๐	๐
๑๕. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๔	๑๐๔	๔	๐	๐
๑๖. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๐	๐	๐	๐	๐
๑๗. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	๐	๐	๐	๐	๐
๑๘. ไม่ทราบ	๑	๒๘	๑	๐	๐
รวม	๗๑	๕,๔๑๕	๗๑	๐	๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๓ การแรงงานสัมพันธ์

• องค์การนายจ้างและลูกจ้าง

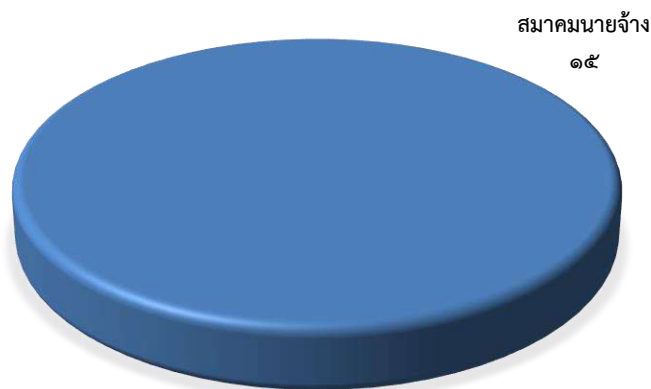
นอกเหนือจากภารกิจด้านการคุ้มครองแรงงาน และดูแลด้านความปลอดภัย ทั้งแก่ลูกจ้างและนายจ้างแล้ว สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ยังมีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อป้องกันความขัดแย้งทั้งช่วยเสริมสร้างความร่วมมืออันดีระหว่าง นายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างสันติสุขในวงการแรงงาน เกิดทัศนคติที่ดีในการทำงานระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตภาพ ผลผลิต ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ในกลุ่มนายจ้างและลูกจ้างจะมีการตั้งองค์การเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนตนเอง ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ พบว่าจังหวัดภูเก็ต มีองค์การนายจ้าง ๑๕ แห่ง โดยทั้งหมดนั้นเป็นองค์การประเภทสมาคมนายจ้าง (ตารางที่ ๔- ๒๘)

ตารางที่ ๔-๒๘ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์กร จังหวัดภูเก็ต

ประเภทองค์กร	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	๑๕
สหพันธ์นายจ้าง	-
สภาองค์การนายจ้าง	-
รวม	๑๕

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๒๙ สัดส่วนขององค์การนายจ้างประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

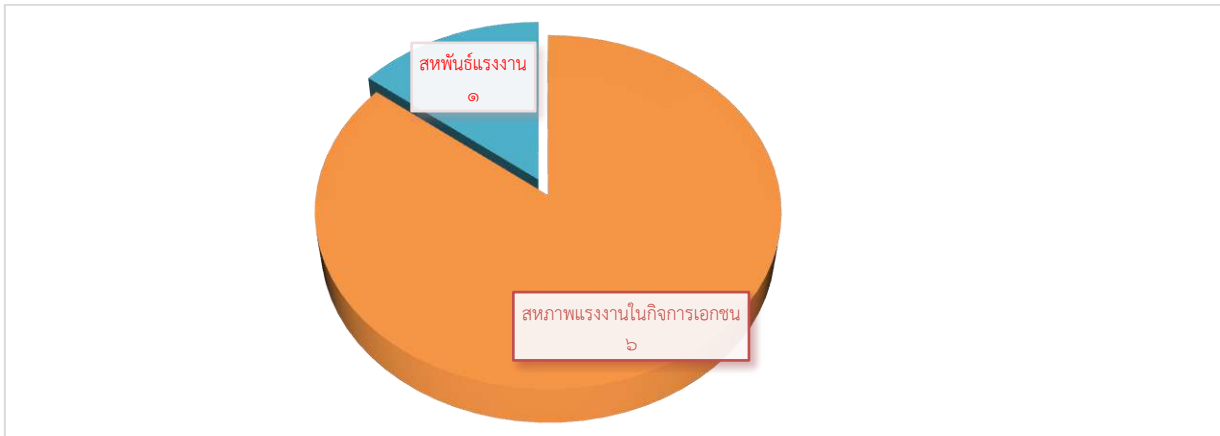
ในส่วนขององค์กรลูกจ้าง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ตมีองค์กรลูกจ้างจำนวน ๗ แห่ง จำแนกเป็น องค์กรสหภาพแรงงานในกิจการเอกชนจำนวน ๖ แห่ง คิดเป็น (ร้อยละ ๘๕.๗๑) และองค์กรสหพันธ์แรงงาน จำนวน ๑ แห่ง คิดเป็น (ร้อยละ ๑๔.๒๙) (ตารางที่ ๔-๓๓)

ตารางที่ ๔-๒๙ จำนวนองค์กรลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์กรจังหวัด

ประเภทองค์กร	จำนวน (แห่ง)
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ	-
สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน	๖
สหพันธ์แรงงาน	๑
สภาองค์กรลูกจ้าง	-
รวม	๗

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๐ สัดส่วนขององค์การลูกจ้างประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

• ข้อพิพาทและความขัดแย้ง

การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง สำหรับการเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้ง ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ไม่พบการแจ้งข้อเรียกร้อง และไม่พบการเกิด ข้อพิพาทแรงงาน

๔.๔.๔ การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี นอกเหนือจากการตรวจสถานประกอบการเพื่อให้การคุ้มครองให้ผู้ใช้แรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้มีการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแก่สถานประกอบการ โดยในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ได้ดำเนินการส่งเสริมและให้บริการ ด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากกฎหมายกำหนด และส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน จำนวน ๔๘ แห่ง มีลูกจ้างได้รับการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน จำนวน ๖,๑๑๔ คน

๔.๕ การประกันสังคม

๔.๕.๑ สถานประกอบการในระบบประกันสังคม

ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน ๑๓,๔๒๐ แห่ง และมีผู้ประกันตน รวมทั้งสิ้น ๑๖๖,๕๓๖ คน เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด ๒,๐๐๙ แห่ง (ร้อยละ ๑๔.๙๗ ของสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑,๔๐๒ แห่ง (ร้อยละ ๑๐.๕๕) อุตสาหกรรมการขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๑,๑๓๖ แห่ง (ร้อยละ ๘.๔๖) อุตสาหกรรมไม่พบประเภทกิจการ และอุตสาหกรรมที่พัก ประเภทละ ๑,๐๖๓ แห่ง (ร้อยละ ๗.๙๒) และอุตสาหกรรมตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕๙๐ แห่ง (ร้อยละ ๔.๔๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔- ๓๐)

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามรายอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก พบว่า อุตสาหกรรมไม่พบประเภทกิจการ มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด ๓๔,๘๗๔ คน (ร้อยละ ๒๐.๙๔ ของผู้ประกันตนทั้งหมด) รองลงมา คือ อุตสาหกรรมที่พักโรงแรม จำนวน ๒๗,๖๐๕ คน (ร้อยละ ๑๖.๕๘) การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๑๓,๘๐๙ คน (ร้อยละ ๘.๒๙) การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑๑,๘๑๔ คน (ร้อยละ ๗.๐๙) และการก่อสร้างอาคาร จำนวน ๑๐,๖๙๔ คน (ร้อยละ ๖.๔๒) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔- ๓๐)

ตารางที่ ๔-๓๐ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนจำแนกตามอุตสาหกรรมไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๑. การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์และกิจกรรม บริการที่เกี่ยวข้อง	๑๐๔	๖๓๕
๒. ป่าไม้และการทำไม้	๑	๓
๓. การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๑	๑๒๔
๔. การทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์	-	-
๕. การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	-	-
๖. การทำเหมืองสินแร่โลหะ	๑	๓
๗. การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	๔	๒๑
๘. กิจกรรมบริการที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ และสนับสนุน การผลิตปิโตรเลียม	-	-
๙. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	๙	๑,๐๔๐
๑๐. การผลิตเครื่องดื่ม	๒๙	๒๕๒
๑๑. การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	-	-
๑๒. การผลิตสิ่งทอ	๓๓	๓๑๖
๑๓. การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	๕๕	๑๖๒
๑๔. การผลิตเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๑	๗
๑๕. การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อก ยกเว้น เฟอร์นิเจอร์การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุจากสานอื่นๆ	๕	๔๔
๑๖. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจาก กระดาษ	๒	๒
๑๗. การพิมพ์ และการผลิตซ้ำสื่อบันทึก	๓๗	๒๔๔
๑๘. การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม	-	-
๑๙. การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี	๑๒	๙๑
๒๐. การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐานและการผลิตสูตรตำรับทาง เภสัชกรรม	๑	๔
๒๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	๑๑	๑๐๑
๒๒. การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	๑	๒๔๗
๒๓. การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๖	๕๘
๒๔. การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักรและอุปกรณ์	๔๙	๓๓๑
๒๕. การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และ อุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์	๑	๒
๒๖. การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	๒	๔๔
๒๗. การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ ในที่อื่น	๖	๑๗๓

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๒๘. การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถถึงพ่วง	๕	๒๗
๒๙. การผลิตอุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ	๑๘	๑๙๓
๓๐. การผลิตเฟอร์นิเจอร์	๔๐	๒๙๓
๓๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ	๑๙	๔๔
๓๒. การซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	๑๐๐	๖๔๔
๓๓. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	๒	๑๓๑
๓๔. การเก็บกักน้ำ การจัดหา น้ำ และการจ่ายน้ำ	๑๐	๕๐
๓๕. การจัดการน้ำเสีย	๓	๗๗
๓๖. การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัดและการกำจัดของเสีย	๑๒	๔๕๙
๓๗. กิจกรรมการบำบัด และการจัดบริการเก็บของเสียอื่นๆ	-	-
๓๘. การก่อสร้างอาคาร	๕๔๒	๑๐,๖๙๔
๓๙. งานวิศวกรรมโยธา	๕๗	๕๔๐
๔๐. งานก่อสร้างเฉพาะทาง	๔๑๐	๒,๙๐๕
๔๑. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๒๙๗	๒,๗๒๓
๔๒. การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๕๓๑	๔,๐๓๑
๔๓. การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๑,๑๓๖	๑๓,๘๐๙
๔๔. การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	๑๔๓	๑,๒๘๑
๔๕. การขนส่งทางน้ำ	๑๔๘	๑,๗๕๑
๔๖. การขนส่งทางอากาศ	๒	๒๙
๔๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและกิจกรรมสนับสนุนการขนส่ง	๓๕	๖๓๕
๔๘. กิจกรรมไปรษณีย์และการรับส่งเอกสาร/สิ่งของ	๒๐	๘๑
๔๙. ที่พักแรม	๑,๐๖๓	๒๗,๖๐๕
๕๐. การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	๑,๔๐๒	๑๑,๘๑๔
๕๑. การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่	๑๔	๔๘
๕๒. กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ วัสดุทัศนและรายการโทรทัศน์	๒๔	๑๒๓
๕๓. กิจกรรมการจัดผังรายการโทรทัศน์ และกิจกรรมการแพร่ภาพกระจายเสียง	๒	๕
๕๔. การโทรคมนาคม	๑๔	๑๖๐
๕๕. กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ	๑๓๑	๗๖๑
๕๖. กิจกรรมบริการสารสนเทศ	๑๐	๓๔

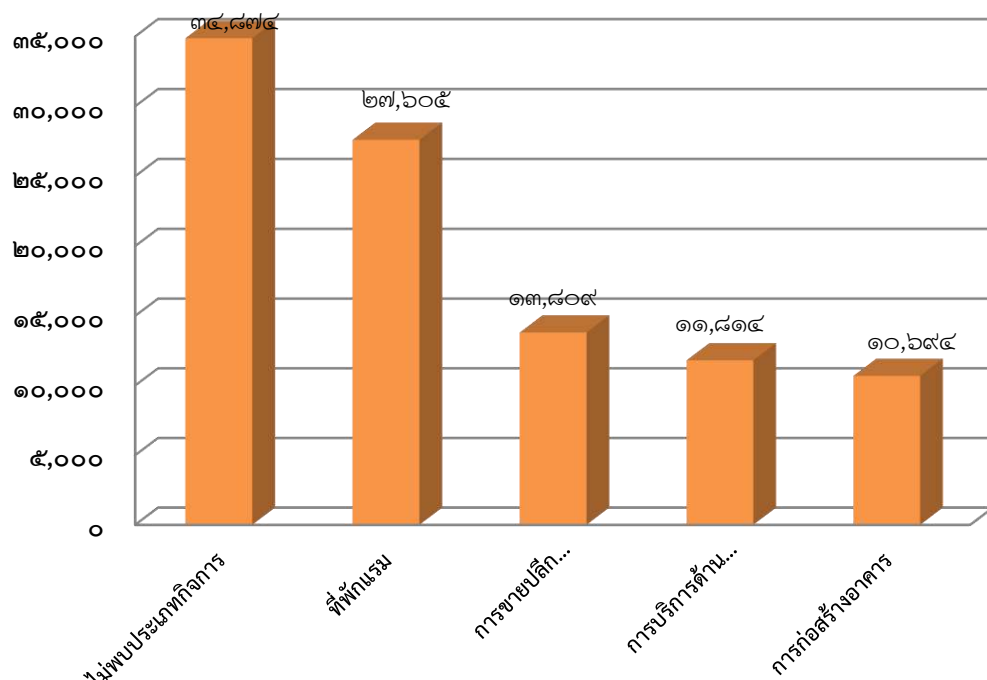
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๕๗. กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและ กองทุนบำเหน็จบำนาญ	๔๔	๑๘๐
๕๘. การประกันภัย การประกันภัยต่อและกองทุนบำเหน็จ บำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ	๕	๑๕
๕๙. กิจกรรมสนับสนุนบริการทางการเงินและกิจกรรมการ ประกันภัย	๑๔๘	๔๕๐
๖๐. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๒,๐๐๙	๙,๕๗๒
๖๑. กิจกรรมทางกฎหมายและบัญชี	๒๕๙	๑,๐๘๔
๖๒. กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษา ด้านการบริหารจัดการ	๓๔๐	๑,๖๗๗
๖๓. กิจกรรมงานสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม การทดสอบ และวิเคราะห์ทางเทคนิค	๙๙	๕๗๒
๖๔. การวิจัยและพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์	๔	๓๖
๖๕. การโฆษณาและการวิจัยตลาด	๑๐๒	๘๕๓
๖๖. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิคอื่นๆ	๙๙	๕๒๖
๖๗. กิจกรรมเกี่ยวกับสัตวแพทย์	๑๕	๒๐๓
๖๘. กิจกรรมการให้เช่าและให้แบบลีสซิ่ง	๑๙๙	๗๙๐
๖๙. กิจกรรมการจัดหางาน	๘	๗๐
๗๐. ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการ สำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	๕๙๐	๓,๖๑๑
๗๑. กิจกรรมการบริการรักษาความปลอดภัยและการสืบสวน	๔๕	๑,๙๒๑
๗๒. กิจกรรมบริการสำหรับอาคารและภูมิทัศน์	๑๘๕	๒,๘๕๒
๗๓. การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานพล บริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่นๆ	๑๑๐	๓๖๘
๗๔. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมถึงการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๑๔๙	๗,๙๒๓
๗๕. การศึกษา	๔๓๐	๓,๔๔๑
๗๖. กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์	๒๑๔	๒,๘๕๑
๗๗. กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่พักและมีคนดูแล ประจำ	๘	๑๒๙
๗๘. กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักอาศัย	๒๘	๒๒๘
๗๙. กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง	๒๘	๑,๑๙๙
๘๐. ห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์และกิจกรรม ทางด้านวัฒนธรรมอื่นๆ	๒๐	๔๔๐
๘๑. กิจกรรมพนันและการเสี่ยงโชค	-	-
๘๒. กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ	๑๖๑	๒,๕๖๔

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๘๓. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก	๘๙	๘๐๙
๘๔. การซ่อมคอมพิวเตอร์และของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๓๒	๑๑๑
๘๕. กิจกรรมบริการอื่นๆ ส่วนบุคคล	๒๕๕	๒,๓๓๖
๘๖. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล	-	-
๘๗. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-
๘๘. ไม่พบประเภทกิจการ	๑,๐๖๓	๓๔,๘๗๔
รวม	๑๓,๔๒๐	๑๖๖,๕๓๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๑ ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด (๕ อันดับแรก) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

- จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ

เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ พบว่าเป็นสถานประกอบการที่มีลูกจ้างขนาด ๑-๑๐ คน มากที่สุดจำนวน ๑๐,๘๙๗ แห่ง (ร้อยละ ๘๑.๒๐ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) มีลูกจ้างจำนวน ๓๗,๒๐๒ คน (ร้อยละ ๒๒.๓๔ ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด) รองลงมาคือสถานประกอบการที่มีลูกจ้างขนาด ๑๑-๒๐ คน จำนวน ๑,๑๘๗ แห่ง (ร้อยละ ๘.๘๕) มีลูกจ้างจำนวน ๑๗,๑๖๐ คน (ร้อยละ ๑๐.๓๐) และสถานประกอบการที่มีลูกจ้างขนาด ๒๑-๕๐ คน จำนวน ๗๔๓ แห่ง (ร้อยละ ๕.๕๔) มีลูกจ้าง ๒๓,๒๒๑ คน (ร้อยละ ๑๓.๙๔) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๓๑)

ตารางที่ ๔-๓๑ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑-๑๐ คน	๑๐,๘๙๗	๓๗,๒๐๒
๑๑-๒๐ คน	๑,๑๘๗	๑๗,๑๖๐
๒๑-๕๐ คน	๗๔๓	๒๓,๒๒๑
๕๑-๑๐๐ คน	๓๑๕	๒๒,๕๘๑
๑๐๑-๒๐๐ คน	๑๖๘	๒๓,๘๔๗
๒๐๑-๕๐๐ คน	๙๕	๒๗,๑๑๘
๕๐๑-๑,๐๐๐ คน	๑๒	๗,๓๑๗
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๓	๘,๐๙๐
รวม	๑๓,๕๒๐	๑๖๖,๕๓๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๒ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

● จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม

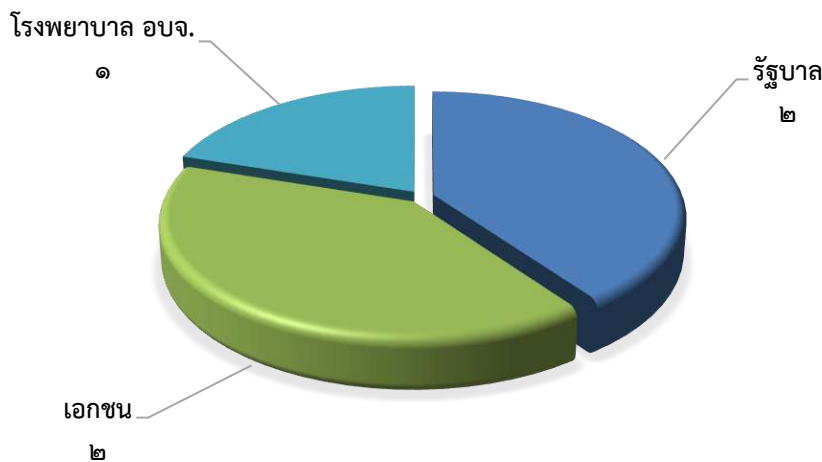
จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคมจำนวน ๕ แห่ง แบ่งเป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล ๒ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๐๐ ของสถานพยาบาลหลักทั้งหมด) สถานพยาบาลเอกชน ๒ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๐๐) และโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑ แห่ง (ร้อยละ ๒๐.๐๐) สำหรับรายชื่อสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมของรัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต และโรงพยาบาลปาดอง ส่วนสถานพยาบาลของเอกชน ได้แก่ โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต โรงพยาบาลดีบุก (ตารางที่ ๔-๓๖)

ตารางที่ ๔-๓๒ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	๒
เอกชน	๒
โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑
รวม	๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๓ เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม
จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

๔.๕.๒ กองทุนประกันสังคม

ด้านสถานการณ์เงินกองทุนประกันสังคม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต มีการจ่ายประโยชน์ทดแทนให้กับผู้ประกันตน ๗ กรณี ได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน ผู้ใช้บริการมีจำนวนทั้งสิ้น ๘๖,๕๔๖ ราย เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๗๔,๕๙๕,๔๔๔.๙๓ บาท

- การใช้บริการกองทุนประกันสังคม

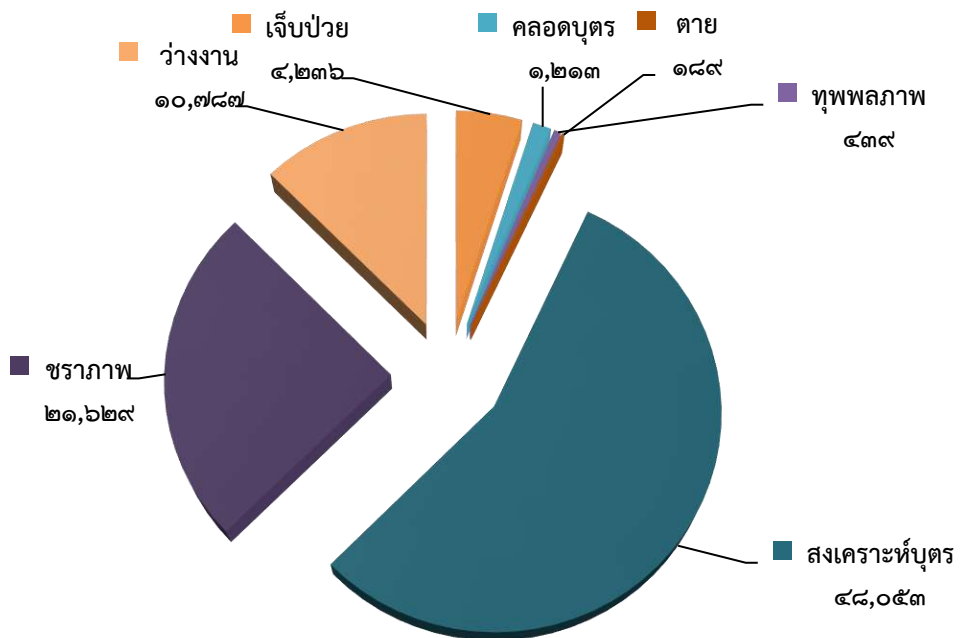
ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) มีผู้ประกันตนของจังหวัดภูเก็ต มาใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำนวน ๘๖,๕๔๖ คน โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน ๔๘,๐๕๓ คน (ร้อยละ ๕๕.๕๒) รองลงมาคือ กรณีชราภาพ จำนวน ๒๑,๖๒๙ คน (ร้อยละ ๒๔.๙๙) และกรณีว่างงาน จำนวน ๑๐,๗๘๗ คน (ร้อยละ ๑๒.๔๖) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔-๓๓)

ตารางที่ ๔-๓๓ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
(ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้มารับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	๔,๒๓๖	๘,๘๗๐,๑๒๖.๓๓
คลอดบุตร	๑,๒๑๓	๒๑,๐๐๒,๐๓๑.๐๐
ทุพพลภาพ	๔๓๙	๑,๖๔๗,๓๐๙.๐๐
ตาย	๑๘๙	๖,๐๙๘,๗๕๔.๖๐
สงเคราะห์บุตร	๔๘,๐๕๓	๑๔,๕๒๐,๒๐๐.๐๐
ชราภาพ	๒๑,๖๒๙	๘๖,๓๖๘,๕๘๓.๑๐
ว่างงาน	๑๐,๗๘๗	๑๖,๐๘๘,๔๔๐.๙๐
รวม	๘๖,๕๔๖	๑๗๔,๕๙๕,๔๔๔.๙๓

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้ให้บริการของกองทุนประกันสังคม
จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ในจังหวัดภูเก็ต

๔.๕.๓ กองทุนเงินทดแทน

ในด้านการให้บริการกองทุนเงินทดแทน พบว่า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต ได้จ่ายเงินให้กับลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ ที่ประสบอันตราย เจ็บป่วยฯ เนื่องจากการทำงาน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ได้แก่ ตาย ทูพพลภาพ สูญเสียอวัยวะบางส่วน หยุดงานเกิน ๓ วัน และหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๓๙๙ ราย จำนวนเงินที่จ่าย ๑,๘๒๕,๖๔๓.๐๗ บาท

• การให้บริการกองทุนเงินทดแทน

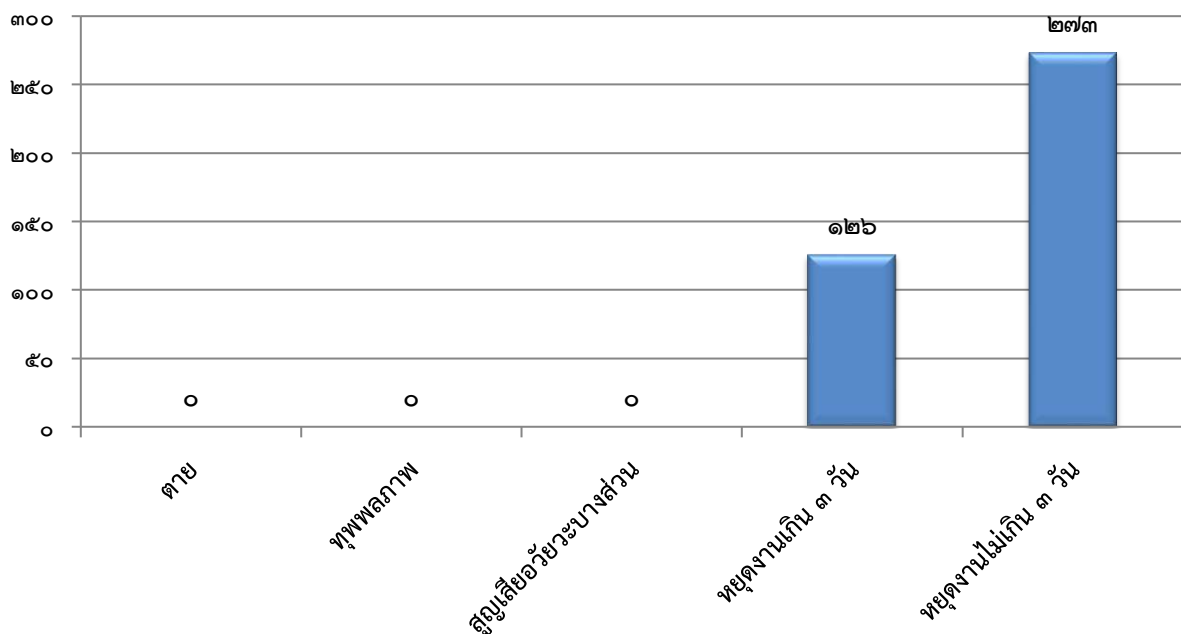
ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต มีลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เจ็บเนื่องจากการทำงาน) จำนวนทั้งสิ้น ๓๙๙ คน โดยประเภทความร้ายแรงที่ลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการมากที่สุด เป็นกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๒๗๓ คน (ร้อยละ ๖๘.๔๒ ของผู้บริการเนื่องจากการทำงานทั้งหมด) และกรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๒๖ คน (ร้อยละ ๓๑.๕๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔- ๓๔)

ตารางที่ ๔-๓๔ การให้บริการกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ให้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
๑. ตาย	๐	๐
๒. ทูพพลภาพ	๐	๐
๓. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	๐	๐
๔. หยุดงานเกิน ๓ วัน	๑๒๖	๑,๒๖๖,๓๖๑.๑๘
๕.หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	๒๗๓	๕๕๙,๒๘๑.๘๙
รวม	๓๙๙	๑,๘๒๕,๖๔๓.๐๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๕ เปรียบเทียบการให้บริการของกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

• การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ลูกจ้างในจังหวัดภูเก็ต ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (กองทุนเงินทดแทน) จำนวน ๓๕๘ คน เมื่อพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการขนาด ๒๐๑-๕๐๐ คน มีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานมากที่สุดจำนวน ๙๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๗๐ ของลูกจ้างที่ประสบอันตรายทั้งหมด) รองลงมา เป็นสถานประกอบการขนาด ๑๐๑ - ๒๐๐ คน จำนวน ๖๔ คน (ร้อยละ ๑๗.๘๘) และสถานประกอบการขนาด ๕๑ - ๑๐๐ คน จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๑๒.๘๕) ตามลำดับ

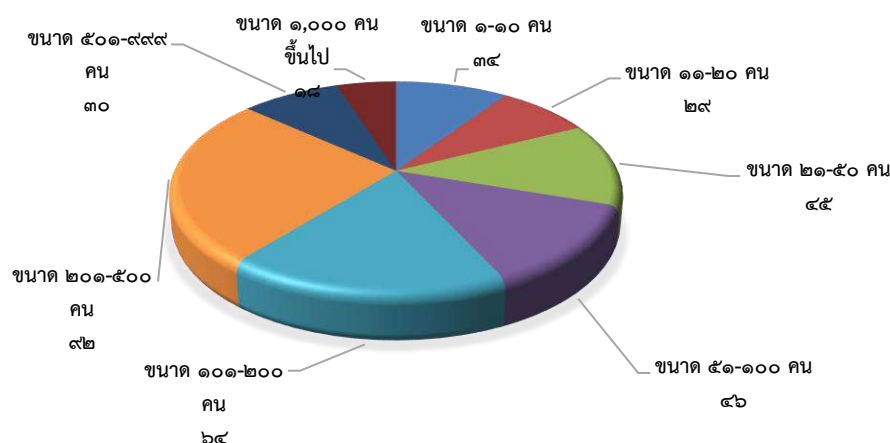
เมื่อพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย จำแนกตามความร้ายแรง พบว่าส่วนใหญ่เป็นการประสบอันตรายกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๒๔๘ คน (คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๒๗ ของผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายทั้งหมด) กรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๑๐ คน (ร้อยละ ๓๐.๗๓) ส่วนกรณีตายกรณีสูญเสียอวัยวะ และกรณีทุพพลภาพ ในไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๗ ไม่พบ (ตารางที่ ๔-๓๔)

ตารางที่ ๔-๓๕ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

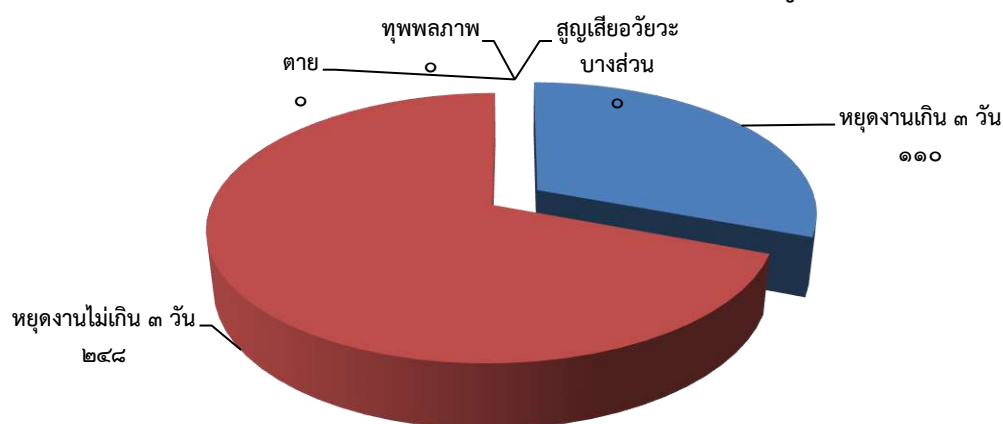
ขนาดสถานประกอบกิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน ๓ วัน	หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๑ - ๑๐ คน	-	-	-	๑๔	๒๐	๓๔
๑๑ - ๒๐ คน	-	-	-	๑๑	๑๘	๒๙
๒๑ - ๕๐ คน	-	-	-	๑๕	๓๐	๔๕
๕๑ - ๑๐๐ คน	-	-	-	๑๙	๒๗	๔๖
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	-	-	-	๒๒	๔๒	๖๔
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	-	-	-	๑๗	๗๕	๙๒
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	-	-	-	๘	๒๒	๓๐
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	๔	๑๔	๑๘
รวม	-	-	-	๑๑๐	๒๔๘	๓๕๘

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามขนาดสถานประกอบกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๗ เปรียบเทียบจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกตามความร้ายแรง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

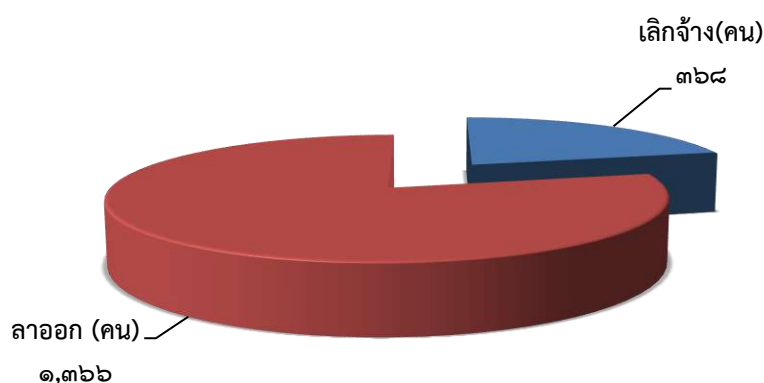
จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์กรณีว่างงานที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ในไตรมาสที่ ๑/๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) มีจำนวน ๑,๗๓๔ คน จำแนกเป็นผู้ถูกเลิกจ้าง จำนวน ๓๖๘ คน (ร้อยละ ๒๑.๒๒ ของผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนทั้งหมด) และสมัครใจลาออก จำนวน ๑,๓๖๖ คน (ร้อยละ ๗๘.๗๘) (ตารางที่ ๔-๓๖)

ตารางที่ ๔-๓๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ข้อมูล	ผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน		
	เลิกจ้าง (คน)	ลาออก (คน)	รวม (คน)
มกราคม ๒๕๖๗	๗๖	๔๙๒	๕๖๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	๕๑	๕๓๘	๕๘๙
มีนาคม ๒๕๖๗	๒๔๑	๓๓๖	๕๗๗
รวม	๓๖๘	๑,๓๖๖	๑,๗๓๔

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

๔.๕.๔ การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน

• สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว

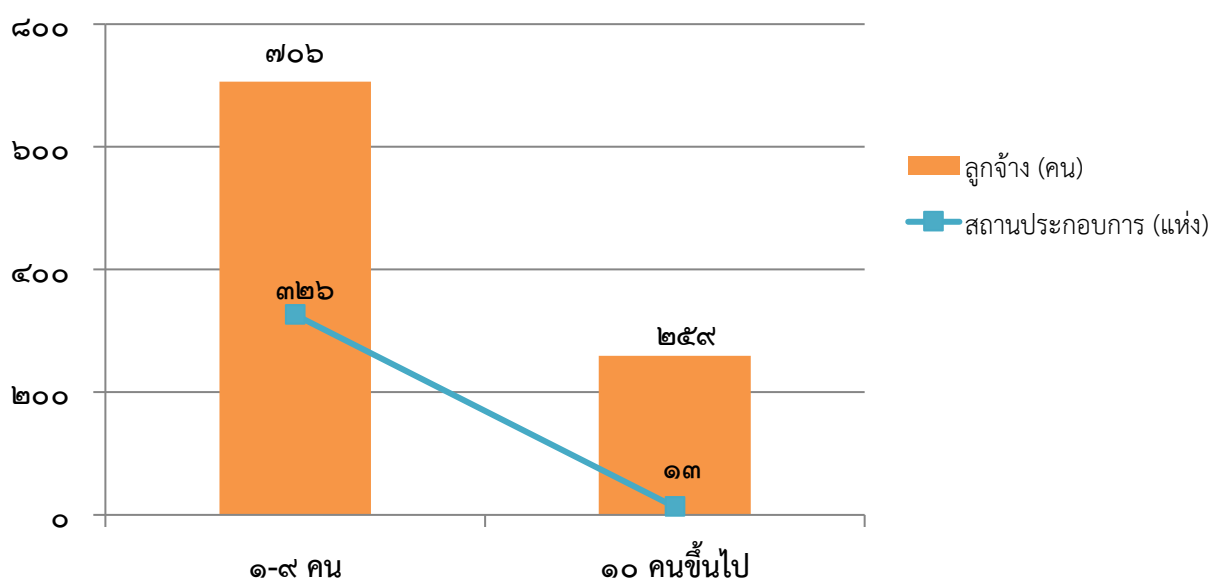
ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว จำนวนทั้งสิ้น ๓๓๙ แห่ง มีลูกจ้างในสถานประกอบการถูกเลิกจ้าง จำนวน ๙๖๕ คน จำแนกเป็นสถานประกอบการขนาด ๑-๙ คน จำนวน ๓๒๖ แห่ง (ร้อยละ ๙๖.๑๗ ของสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน ๗๐๖ คน (ร้อยละ ๗๓.๑๖ ของลูกจ้างในสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไป จำนวน ๑๓ แห่ง (ร้อยละ ๓.๘๓) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน ๒๕๙ คน (ร้อยละ ๒๖.๘๔) (ตารางที่ ๔-๔๑)

ตารางที่ ๔-๓๗ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ในจังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	มกราคม		กุมภาพันธ์		มีนาคม	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑-๙ คน	๑๐๖	๒๐๓	๙๕	๒๓๙	๑๒๕	๒๖๔
๑๐ คนขึ้นไป	๖	๑๒๙	๑	๒๐	๖	๑๑๐
รวม	๑๑๒	๓๓๒	๙๖	๒๕๙	๑๓๑	๓๗๔

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔-๓๙ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว
และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต

๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ

แผนปฏิบัติการส่งเสริม ค้ำครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗

กระทรวงแรงงาน ในฐานะหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการและค้ำครองแรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบ ได้จัดทำแผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อเป็นกรอบแนวทาง ในการดำเนินงานของหน่วยงานในยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการค้ำครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันใน การทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี การส่งเสริม พัฒนา และค้ำครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน ตลอดจนการ จัดทำฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบให้มีความเป็นปัจจุบันและสามารถเข้าถึงแรงงานนอกระบบรายบุคคลได้อย่าง ถูกต้อง และสะดวกในการใช้งาน โดยมีเป้าหมายเพื่อขยายโอกาสแรงงานนอกระบบในการเข้าถึงบริการของรัฐ รวมไปถึงการได้รับความคุ้มครองแรงงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ดังนั้น การจัดเก็บ และการสำรวจข้อมูล รายบุคคลของแรงงานนอกระบบ รวมถึงการจัดทำดัชนีชี้วัดคุณภาพของแรงงานนอกระบบ เพื่อประกอบการจัดทำ แผนและมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานนอกระบบ จึงเป็นภารกิจสำคัญในลำดับ ดันๆ ที่กระทรวงแรงงานเร่งดำเนินการ

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่าจังหวัดภูเก็ต มีจำนวนผู้มีงานทำ ทั้งสิ้น ๓๑๒,๒๘๘ คน เป็นแรงงานนอกระบบ ๘๙,๒๑๐ คน (ร้อยละ ๒๘.๕๗) จากข้อมูล ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า เมื่อพิจารณาจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจปี ๒๕๖๕ พบว่าแรงงานนอกระบบเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ใน อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน ๒๔,๙๗๑ คน (ร้อยละ ๒๘.๐๐) จำแนกตามอาชีพสูงสุดคือ พนักงานบริการ จำนวน ๔๒,๑๙๖ คน (ร้อยละ ๔๗.๓๐) แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมี อายุในช่วง ๖๐ ปี ขึ้นไป สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ งานขาดความต่อเนื่อง และ ปัญหาเรื่องค่าตอบแทน ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงาน และปัญหาจาก สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น ทำงานบนที่สูง ได้ดิน ใต้น้ำ ได้รับอันตรายต่อระบบหู ระบบตา สถานที่ทำงานไม่สะอาด ฝุ่นละออง คิว้น และกลิ่น และสถานที่ทำงานคับแคบ

เพื่อให้แรงงานนอกระบบของจังหวัดภูเก็ตได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ค้ำครอง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานจึงได้จัดสรรงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยใช้งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ไปพลางก่อน (ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ -พฤษภาคม ๒๕๖๗) จำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน) ให้สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต จัดทำโครงการบริหารจัดการแรงงาน นอกระบบ แรงงานสูงอายุ และแรงงานพิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขประเด็นปัญหาด้านแรงงานนอกระบบที่สำคัญใน จังหวัดภูเก็ตต่อไป

(๑) แผนปฏิบัติการฯ มีแนวทาง ๖ แนวทาง แนวทาง ๒๘ กิจกรรม/โครงการ

ผลดำเนินการ: ๓๒ กิจกรรม

(๒) เป้าหมายการดำเนินงานตามแผนฯ : แรงงานนอกระบบได้รับการส่งเสริม ค้ำครอง และพัฒนา

จำนวน ๗,๕๔๓ คน ผลดำเนินการ : ๓,๙๐๑

(๓) มีหน่วยงานร่วมดำเนินการ จำนวน ๙ หน่วยงาน

(๔) แผนดำเนินงานงบประมาณรวม ๔,๘๕๐,๑๙๐ บาท ผลดำเนินงาน : ๑,๗๕๘,๗๑๘.๒๗ บาท

ที่	ชื่อแนวทาง	โครงการ/ กิจกรรม (จำนวน)	แผนการดำเนินงาน		ผลการดำเนินงาน	
			เป้าหมาย (ครั้ง/แห่ง/คน/ อื่นๆ)	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)
๑	การพัฒนาทักษะ ฝีมือและส่งเสริม การศึกษาให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ แรงงานและการ เปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยี	๒	๑๕๓	๗๙๓,๔๐๐	๙๕	๑๓๓,๖๗๙.๐๐
๒	การสร้างโอกาส การมีงานทำที่ดี และมีความมั่นคง ในการทำงาน	๑๘	๔๑๗	๓,๖๘๗,๑๐๐.๐๐	๔๗๙	๑,๕๗๕,๐๗๙.๒๗
๓	ส่งเสริมความ คุ้มครองและความ ปลอดภัยในการ ทำงาน	๖	๑๗๗	๒๙,๑๕๐.๐๐	๑๑๕	๑๑,๓๑๐.๐๐
๔	สร้างหลักประกัน ทางสังคมและ หลักประกัน สุขภาพให้ ครอบคลุม	๓	๖,๓๙๙	๓๐,๓๐๐.๐๐	๓๐๐๐	๔๖,๙๐๐.๐๐
๕	พัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อ การบริหารจัดการ แรงงานนอกระบบ	-	-	-	-	-
๖	ส่งเสริมความ ร่วมมือด้านการ บริหารจัดการ แรงงานนอกระบบ ทุกระดับ	๓	๔๔๑	๗๓,๔๔๐.๐๐	๒๓๘	-
รวม		๓๒	๗,๕๘๗	๔,๖๑๓,๓๙๐.๐๐	๓,๙๒๗	๑,๗๖๖,๙๖๘.๒๗

๔.๗ แผนการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/กระทรวงแรงงาน

สอดคล้องกับนโยบายข้อ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ เรื่องการป้องกันการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว

ปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน แรงงานเด็ก แรงงานบังคับ และปัญหาแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่ทำให้ประเทศไทยถูกจัดอันดับ Tier ๒ ในรายงานการค้ามนุษย์ หรือ TIP Report ของสหรัฐฯ ซึ่งเป็นปัญหาที่รัฐบาลให้ความสำคัญ โดยกำหนดให้การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ถือเป็นวาระแห่งชาติ และได้กำหนดนโยบาย “ไม่ยอมรับต่อปัญหาการค้ามนุษย์” (Zero Tolerance) เพื่อให้ทุกภาคส่วนนำไปปฏิบัติเพื่อปราบปรามกระบวนการค้ามนุษย์อย่างจริงจัง

จังหวัดภูเก็ต ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ และปัญหาแรงงานต่างด้าว โดยการตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต (Prevention of Human Trafficking on Labour Operation Center, Phuket Province) มีแรงงานจังหวัดภูเก็ตเป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต เพื่อดำเนินการกำหนดยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต ซึ่งจังหวัดภูเก็ตได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน จังหวัดภูเก็ต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังนี้

๑. ขั้นตอนการจัดทำแผนและเตรียมการดำเนินงาน

๑.๑ การประชุมหารือร่วมกับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดและสำนักงานจัดหางานจังหวัด เพื่อกำหนดสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงต่อการถูกบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (แผน ๑ ครั้ง ผลการดำเนินงาน ๑ ครั้ง)

๑.๒ จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (แผน ๑ ฉบับ ผลการดำเนินงาน ๑ ฉบับ)

๒. การดำเนินงานตามแผนฯ

๒.๑ การประชุมหารือฯ/ประสานภายในฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาแนวทางการตรวจสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงฯ ตามแผนปฏิบัติการ (แผน ๑ ครั้ง ผลการดำเนินงาน ๑ ครั้ง)

๒.๒ การบูรณาการตรวจสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่
(แผน ๑๐ แห่ง ๑๐๐ คน ผลการดำเนินงาน ๑๒ แห่ง ๒๙๕ คน)

๒.๓ การบูรณาการตรวจสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่เพิ่มเติม (การกำหนดเป้าหมายการตรวจโดย สรจ.) (แผน ๒๐ แห่ง ๒๐๐ คน ผลการดำเนินงาน ๑๓ แห่ง ๕๒๒ คน)

๒.๔ การส่งต่อข้อมูลการคัดกรองแรงงานที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงานให้ทีมสหวิชาชีพเพื่อดำเนินการคัดแยกผู้เสียหาย (กรณีพบข้อบ่งชี้ตามแบบคัดกรอง (รบ.๑))

๒.๕ การเข้าร่วมทีมสหวิชาชีพในการตรวจสอบ จับกุม และคัดแยกผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (ถ้ามี)

๒.๖ จัดประชุมหารือฯ/ประสานภายในฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ การดำเนินงานตามมาตรฐาน การปฏิบัติงานฯ (SOP) และกลไกการส่งต่อระดับชาติฯ (NRM) อย่างต่อเนื่อง (แผน ๑ ครั้ง ผลการดำเนินงาน ๑ ครั้ง)

๒.๗ การแลกเปลี่ยนข้อมูล/ข่าวสารกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ในพื้นที่ (แผน ๑ ครั้ง ๕๐ คน ผลการดำเนินงาน ๒ ครั้ง ๕๕ คน)

๒.๗ การแจ้งเบาะแสกระทำความผิดเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงานให้ ศปค. (ถ้ามี)

๒.๘ การให้ความช่วยเหลือ คຸ້ມครอง เยียวยา และติดตามสิทธิประโยชน์ให้กับผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการคຸ້ມนຸຍດຳນຽງ (ถ้ามี)

๓. การติดตามและประเมินผล

๓.๑ การติดตามผลการดຳเนินคดีการบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการคຸ້ມนຸຍດຳນຽງจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เฉพาะคดีที่หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานดຳเนินการ ตั้งแต่ ๑ ต.ค. ๒๕๖๕)

๓.๒ ผลจากการตรวจคัดกรองเพื่อแสวงหาข้อบ่งชี้เบื้องต้น เพื่อแสวงหาข้อบ่งชี้สำหรับบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน แรงงานบังคับหรือการคຸ້ມนຸຍດຳນຽງ มีดังนี้

๑. พบว่าไม่พบข้อบ่งชี้สำหรับบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน แรงงานบังคับหรือการคຸ້ມนຸຍດຳນຽງ แต่มีความผิดพรบ.คຸ້ມครองแรงงาน จำนวน ๑ แห่ง และไม่มีตามผิดตามพรบ.ประกันสังคม

๒. สถานประกอบการทำผิดเกี่ยวกับ พรบ.คຸ້ມครองแรงงาน จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

ภัตตาคาร โจวจี้ มีความผิดเปิดธุรกิจร้านอาหารโดยไม่มีใบอนุญาต ไม่มีใบอนุญาตจำหน่ายสุราและยาสูบและไม่มีใบอนุญาตจ้างงาน จึงมีโทษปรับ ๓ กรณีย ซึ่งผู้กระทำความผิด ยอมรับผิด และยินยอมเสียค่าปรับในอัตราที่กฎหมายกำหนด

๓.๓ รายงานผลการปฏิบัติตาม มาตรฐานการปฏิบัติงาน (SOP) การคัดกรองเบื้องต้น ของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗) (มกราคม - มีนาคม)

๑. ออกตรวจบูรณาการ จำนวน ๓ ครั้ง

๒. ได้รับการประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น จำนวน ๓ ครั้ง

๓. ได้รับเรื่องร้องทุกข์/ร้องเรียน จำนวน ๐ ครั้ง

๔. ตรวจคຸ້ມครองแรงงานประมงทะเลหน้าท่า จำนวน ๐ ลำ

๕. สัมภาษณ์ลูกจ้างเรือประมงเพื่อต่อใบอนุญาตทำงาน จำนวน ๐ คน

๖. แรงงานได้รับการสัมภาษณ์ทั้งหมด คน แบ่งเป็น

- แรงงานสัญชาติไทย จำนวน ๑๒๑ คน
- แรงงานสัญชาติเมียนมา จำนวน ๕๒๕ คน
- แรงงานสัญชาติกัมพูชา จำนวน ๐ คน
- แรงงานสัญชาติศรีลังกา จำนวน ๐ คน

๔.๘ นโยบายที่สำคัญด้านแรงงานของกระทรวงแรงงาน ในการบริหารจัดการแรงงานของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต

เพื่อให้หลักประกันและยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานแรกเข้าทำงาน ให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ตามเศรษฐกิจและสังคม ณ ปัจจุบัน กระทรวงแรงงานโดยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เห็นชอบแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ โดยให้มีการสำรวจข้อมูลสถานประกอบกิจการและลูกจ้างในพื้นที่ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูง ๑๐ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต ชลบุรี เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี กระบี่ สงขลา พังงา ประจวบคีรีขันธ์ และระยอง เพื่อสำรวจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่มาตรฐานการครองชีพ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นของลูกจ้าง และข้อเท็จจริงทางสังคมและเศรษฐกิจตามพื้นที่ต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง เพื่อนำมาวิเคราะห์และประมวลผลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้าง

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้รับมอบหมายให้ดຳเนินการสำรวจสถานประกอบกิจการและลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (การบริการโรงแรมและที่พัก) และจัดประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด เพื่อพิจารณาเสนอแนะอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(การบริการโรงแรมและที่พัก) โดยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้บูรณาการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย สถานประกอบกิจการประเภทโรงแรมและที่พัก และลูกจ้างทำงานในโรงแรม ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต จำนวน ๙๐ แห่ง เขตอำเภอถลาง จำนวน ๓๐ แห่ง เขตอำเภอกะทู้ จำนวน ๑๕ แห่ง รวม ๑๓๕ แห่ง ซึ่งผลการสำรวจได้ถูกนำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดภูเก็ต เพื่อพิจารณาเสนอแนะอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (การบริการโรงแรมและที่พัก) ในการประชุม ณ สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗ โดยได้ส่งมติการประชุมให้ คณะกรรมการค่าจ้างเพื่อพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการค่าจ้างมีประกาศ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรม ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในพื้นที่ ๑๐ จังหวัด อัตราวันละ ๓๐ - ๕๕ บาท เป็นอัตราวันละ ๔๐๐ บาท โดยให้ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ตารางภาคผนวก

ตารางที่ ๒-๑ ข้อมูลการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจาก จังหวัด (กม.)	จำนวน		
			ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๑	๘	๔๔	๓๒
กะทู้	๖๗.๐๓๔	๑๐	๓	๖	๒๖
ถลาง	๒๕๒.๐๐๐	๑๙	๖	๔๖	-
รวม	๕๔๓.๐๓๔	-	๑๗	๙๖	๕๘

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒-๒ จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามอำเภอและเพศ

ลำดับที่	อำเภอ /กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	เมือง	๑๑๖,๘๒๒	๑๓๔,๐๙๓	๒๕๐,๙๑๕	๔๖.๕๖	๕๓.๔๔	๑๐๐.๐๐
๒	กะทู้	๒๗,๕๗๐	๓๑,๒๘๗	๕๘,๘๕๗	๔๖.๘๔	๕๓.๑๖	๑๐๐.๐๐
๓	ถิสาร	๕๕,๗๔๑	๕๙,๘๓๒	๑๑๕,๕๗๓	๔๘.๒๓	๕๑.๗๗	๑๐๐.๐๐
รวม		๒๐๐,๑๓๓	๒๒๕,๒๑๒	๔๒๕,๓๔๕	๔๗.๐๕	๕๒.๙๕	๑๐๐.๐๐

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒-๓ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ.๒๕๖๕

จังหวัด	บาทต่อปี
๑. ระยอง	๑,๐๐๓,๔๙๗
๒. กรุงเทพมหานคร	๖๓๔,๑๐๙
๓. ชลบุรี	๕๙๘,๔๔๘
๔. ฉะเชิงเทรา	๔๙๔,๕๕๕
๕. พระนครศรีอยุธยา	๔๕๖,๒๘๖
๖. ปราจีนบุรี	๔๔๕,๑๒๓
๗. สมุทรสาคร	๔๐๕,๑๘๗
๘. สระบุรี	๓๔๒,๓๗๐
๙. สมุทรปราการ	๓๑๑,๒๕๑
๑๐. นครปฐม	๒๙๕,๔๐๔
๑๑. จันทบุรี	๒๗๐,๘๖๓
๑๒.ภูเก็ต	๒๕๒,๒๗๙
๑๓.ราชบุรี	๒๔๗,๕๖๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณถัวเฉลี่ย ๒๕๓๖-๓๙) ๒๕๖๕

ตารางที่ ๒-๔ ผลผลิตมวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๔ และปี ๒๕๖๕
(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๖๔			๒๕๖๕		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย
เกษตรกรรม	๗,๑๑๖	๑๐๑,๔๗๙	๑,๔๐๗,๐๙๗	๖,๘๓๗	๑๑๐,๕๒๔	๑,๕๑๖,๑๖๙
ภาคเกษตรกรรม	๗,๑๑๖	๑๐๑,๔๗๙	๑,๔๐๗,๐๙๗	๖,๘๓๗	๑๑๐,๕๒๔	๑,๕๑๖,๑๖๙
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการประมง	๗๑๑๖	๑๐๑,๔๗๙	๑,๔๐๗,๐๙๗	๖,๘๓๗	๑๑๐,๕๒๔	๑,๕๑๖,๑๖๙
นอกภาคเกษตร	๙๓,๐๐๐	๒๕๐,๐๕๘	๑๔,๗๘๑,๕๑๔	๑๔๖,๖๔๑	๓๑๗,๘๓๕	๑๕,๘๖๑,๘๔๘
ภาคอุตสาหกรรม	๕,๙๓๖	๓๔,๙๐๘	๕,๒๓๖,๓๘๕	๖,๖๓๑	๓๘,๗๒๑	๕,๖๗๐,๑๙๐
- การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๑,๘๙๖	๓๕๗,๕๗๗	๐	๑,๗๗๓	๓๘๘,๕๕๑
- การผลิต	๓๕๖๓	๒๖,๔๙๔	๔,๓๙๘,๐๕๗	๓,๘๘๘	๓๐,๐๖๕	๔,๗๐๑,๐๑๒
- การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๒๐๓๔	๕,๕๑๘	๔๐๘,๐๓๐	๒,๓๘๘	๕,๗๙๙	๕๐๔,๓๐๙
- การจัดหา น้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๓๘	๑,๐๖๑	๗๒,๗๒๑	๓๕๔	๑,๐๘๓	๗๖,๓๕๘
ภาคบริการ	๘๗,๓๖๕	๒๑๕,๑๕๐	๙,๕๔๕,๑๒๙	๑๔๐,๐๑๐	๒๗๙,๑๑๔	๑๐,๑๙๑,๖๕๘
- การก่อสร้าง	๔๒๐๙	๑๓,๑๓๘	๔๓๗,๖๖๖	๔,๐๓๐	๑๒,๙๕๑	๔๓๘,๕๕๖
- การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ และจักรยานยนต์	๗๖๓๕	๓๙,๙๒๑	๒,๖๒๙,๐๖๑	๘,๑๗๔	๔๒,๑๕๐	๒,๙๗๙,๒๘๓
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๑๙๓๕๑	๓๘,๑๔๐	๗๔๔,๓๐๘	๒๔,๙๓๓	๔๑,๔๘๙	๘๑๙,๓๗๒
- ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๗๐๕๘	๒๕,๑๐๑	๕๑๕,๓๐๔	๕๘,๒๘๕	๗๔,๖๘๐	๗๔๐,๗๓๓
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๐๑๑	๕๗๕๗	๕๕๘,๓๙๑	๒,๙๘๓	๕,๕๑๕	๔๘๙,๓๐๔
- กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๙๗๓๘	๒๒,๒๓๗	๑,๓๔๗,๔๐๙	๑๑,๓๖๔	๒๖,๐๐๕	๑,๔๕๖,๔๓๗
- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๕๙๐๐	๑๔,๐๖๑	๔๓๖,๔๓๔	๖,๔๖๖	๑๔,๕๙๐	๔๔๘,๗๙๙
- กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๕๗๓	๗๓๐	๒๗๔,๒๑๕	๖๕๖	๗๙๗	๒๙๓,๒๑๔
- กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๙๑๔	๑,๔๑๖	๒๐๑,๗๐๓	๓,๒๘๕	๔,๔๒๒	๒๑๘,๗๑๐
- การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๘๙๓๔	๒๐,๒๔๒	๑,๐๕๓,๙๖๐	๘,๗๙๙	๒๐,๐๒๒	๑,๐๗๖,๔๑๕
- การศึกษา	๒๓๕๘	๑๖,๕๕๐	๗๐๕,๙๗๑	๒,๔๓๕	๑๗,๐๑๕	๗๓๕,๕๙๙
- กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕๕๐๙	๑๓,๙๗๕	๔๑๐,๑๖๒	๕,๗๗๒	๑๔,๗๐๕	๔๔๔,๖๔๗
- ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๕๔๔	๑,๑๒๙	๑๐๘,๔๘๙	๖๘๖	๑,๓๓๒	๑๑๒,๖๕๙
- กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๑๖๓๑	๒,๗๕๔	๒๒๒,๐๕๖	๒,๑๔๓	๓,๔๔๐	๒๓๗,๙๔๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	๑๐๐,๔๑๖	๓๕๑,๕๓๗	๑๖,๑๘๘,๖๑๑	๑๕๓,๔๗๘	๔๒๘,๓๕๙	๑๗,๗๗๘,๐๑๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี : บาท	๑๖๖,๗๙๐	๑๔๑,๑๑๓	๒๓๒,๓๐๒	๒๕๒,๒๗๙	๑๗๐,๘๘๘	๒๘๘,๗๘๙

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พ.ศ.๒๕๖๕

ตารางที่ ๒-๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวและโครงสร้างการผลิตจำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัว (ณ ราคาคงที่)		โครงสร้าง (ณ ราคาประจำปี)	
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคเกษตร	-๒๕.๔	-๑๑.๔	๗.๑	๔.๕
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการประมง	-๒๕.๔	-๑๑.๔	๗.๑	๔.๕
ภาคนอกเกษตร	-๗.๖	๕๑.๔	๙๒.๙	๙๕.๕
ภาคอุตสาหกรรม	-๑๐.๗	๑๓.๔	๕.๙	๔.๓
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐
การผลิต	-๘.๐	๕.๕	๓.๕	๒.๕
การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	-๑๖.๐	๒๘.๒	๒.๐	๑.๖
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	-๗.๐	๗.๐	๐.๓	๐.๒
ภาคบริการ	-๒๘.๕	๕๔.๐	๘๗.๐	๙๑.๒
การก่อสร้าง	-๔.๖	-๖.๖	๔.๒	๒.๖
ขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	-๑๗.๓	๑๐.๐	๗.๖	๕.๓
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	-๓๒.๘	๓๓.๒	๑๙.๓	๑๖.๒
ที่พักและบริการด้านอาหาร	-๕๓.๕	๒๑๕.๔	๑๗.๐	๓๘.๐
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๗.๗	-๒.๔	๓.๐	๑.๙
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-๖.๑	๕.๓	๙.๗	๗.๔
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๐.๙	๙.๐	๕.๙	๔.๒
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	-๑๙.๗	๙.๑	๐.๖	๐.๔
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	-๗๕.๓	๒๓๘.๐	๐.๙	๒.๑
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๐.๖	-๔.๖	๘.๙	๕.๗
การศึกษา	๑.๘	๐.๕	๒.๓	๑.๖
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒.๙	๑.๘	๕.๕	๓.๘
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	-๒๖.๖	๒๗.๓	๐.๕	๐.๔
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	-๑๘.๖	๒๖.๙	๑.๖	๑.๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต (GPP)	-๒๗.๔	๔๖.๙	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฐานปี พ.ศ.๒๕๖๕)

ตารางที่ ๒-๖ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕

สาขาการผลิต/ปี	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๓๔๔,๖๐๗	๓๗๑,๖๓๒	๔๐๗,๓๐๑	๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๖,๗๙๐	๒๕๒,๒๗๙
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕๖๖	๕๗๓	๕๘๐	๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฐานปี พ.ศ.๒๕๖๕)

ตารางที่ ๒-๗ ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

หมวด	ดัชนี		
	มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗	กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗	มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
รวมทุกรายการ	๑๐๔.๒	๑๐๔.๕	๑๐๔.๗
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	๑๐๗.๕	๑๐๗.๕	๑๐๗.๕
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	๑๐๐.๔	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	๑๑๕.๓	๑๑๕.๑	๑๑๔.๘
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	๑๑๘.๙	๑๑๙.๐	๑๑๙.๓
ผักและผลไม้	๑๐๕.๐	๑๐๕.๒	๑๐๖.๐
เครื่องประกอบอาหาร	๑๑๗.๖	๑๑๗.๓	๑๑๗.๒
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	๑๐๘.๖	๑๐๘.๘	๑๐๘.๖
อาหารบริโภค-ในบ้าน	๑๐๗.๐	๑๐๗.๐	๑๐๗.๐
อาหารบริโภค-นอกบ้าน	๑๐๑.๙	๑๐๒.๐	๑๐๒.๐
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	๑๐๑.๙	๑๐๒.๕	๑๐๒.๗
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	๑๐๒.๗	๑๐๒.๗	๑๐๒.๗
หมวดเคสสถาน	๑๐๑.๓	๑๐๑.๓	๑๐๑.๓
หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	๑๐๕.๑	๑๐๕.๑	๑๐๕.๑
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	๑๐๓.๒	๑๐๕.๒	๑๐๕.๘
หมวดการบันเทิงการอ่านและการศึกษา	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	๙๘.๔	๙๘.๔	๙๘.
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	๑๐๒.๑	๑๐๒.๑	๑๐๒.๑
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	๑๑๐.๘	๑๑๒.๓	๑๑๒.๘
- อาหารสด	๑๑๐.๕	๑๑๐.๔	๑๑๐.๕
- พลังงาน	๑๑๕.๐	๑๑๙.๒	๑๒๐.๔

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒-๘ การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

เดือน	ตั้งใหม่ บจ.		ตั้งใหม่ หจ.		ตั้งใหม่ หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม ๒๕๖๗	๔๒๖	๑,๒๖๙,๒๘๐,๐๐๐	๑๔	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	๓๕๑	๑,๑๔๐,๗๘๘,๐๐๐	๓๔	๒๔,๒๐๐,๐๐๐	-	-
มีนาคม ๒๕๖๗	๓๘๙	๑,๓๗๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	-	-
รวม	๑,๑๖๖	๓,๗๘๐,๐๖๘,๐๐๐	๖๓	๕๑,๗๐๐,๐๐๐	-	-

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒-๙ การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

เดือน	เลิก บจ.		เลิก หจ.		เลิก หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม ๒๕๖๗	๑๙	๒๙,๔๐๐,๐๐๐	๕	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	๖	๑๒,๒๕๐,๐๐๐	๕	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-
มีนาคม ๒๕๖๗	๑๔	๔๔,๘๔๐,๐๐๐	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-
รวม	๓๙	๘๖,๔๙๐,๘๐๐	๑๑	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒-๑๐ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ประเภทโรงงาน	จดทะเบียน		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑. อุตสาหกรรมอาหาร	๑	๘.๘	๑๐
๒. การผลิตอื่นๆ (ซัก อบ รีด)	๑	๑๔๕	๕๐
	๒	๑๕๓.๘	๖๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒-๑๑ การเลิกกิจการจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ที่	ประเภทกิจกรรม	จดทะเบียน		
		จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑.	-	-	-	-
๒.	-	-	-	-
๓.	-	-	-	-
รวม		-	-	-

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๓๓,๑๒๙	๓๔๒,๕๖๘	๓๕๒,๑๘๗	๓๔๓,๔๑๗	๓๔๓,๔๑๗
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต	๔๙๒,๘๖๑	๔๙๔,๒๓๐	๔๙๕,๕๔๗	๔๙๖,๗๘๒	๔๙๖,๗๘๒
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๖๗.๕๙	๖๙.๓๑	๗๑.๐๗	๖๙.๑๓	๖๙.๑๓

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๒ อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีงานทำ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๙,๗๔๐	๙,๐๖๘	๘,๓๕๗	๕,๓๔๗	๕,๓๔๗
จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๓๒๑,๘๘๗	๓๓๑,๓๖๕	๓๓๙,๑๑๔	๓๓๕,๐๕๒	๓๓๕,๐๕๒
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๓๑,๖๒๗	๓๔๐,๔๓๓	๓๔๗,๔๗๑	๓๔๐,๓๙๙	๓๔๐,๓๙๙
อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๒.๙๔	๒.๖๖	๒.๔๑	๑.๕๗	๑.๕๗
อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๙๗.๐๖	๙๗.๓๔	๙๗.๕๑	๙๘.๔๓	๙๘.๔๓

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๓ อัตราการว่างงานจังหวัดภูเก็ต

อัตราการว่างงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัด	๑,๕๐๒	๒,๑๓๕	๔,๗๑๗	๓,๐๑๘	๓,๐๑๘
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๓๓,๑๒๙	๓๔๒,๕๖๘	๓๕๒,๑๘๗	๓๔๓,๔๑๗	๓๔๓,๔๑๗
อัตราการว่างงานในจังหวัด	๐.๔๕	๐.๖๒	๑.๓๔	๐.๘๘	๐.๘๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง ในจังหวัดภูเก็ต

รายละเอียด	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓	๑๔๐,๑๗๖	๑๔๖,๑๙๘	๑๕๓,๐๐๔	๑๖๑,๕๔๐	๑๖๖,๕๓๖
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๙	๓๒,๐๓๖	๓๑,๗๘๐	๓๑,๔๕๘	๓๐,๙๘๐	๓๐,๗๒๕
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๔๐	๔๔,๔๒๔	๔๔,๗๘๖	๔๕,๑๒๖	๔๕,๓๖๓	๔๕,๕๗๘
จำนวนผู้ประกันตน ที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน	๓,๑๑๗	๑,๐๗๓	๓,๐๔๙	๒,๙๒๖	๓,๑๑๔
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	๒๖๒	๑๑๖	๔๑๙	๒๖๓	๓๖๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓)	๗.๒๕	๒๓.๐๒	๒๔.๔๒	๒๓.๕๙	๑๘.๘๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน	๑๑.๑๐	-๗๐.๑๙	๑๙.๔๗	๕.๕๙	-๐.๑๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	-๒๗.๒๒	-๘๖.๔๖	-๖๘.๙๙	-๒๖.๙๔	๒๗.๒๒

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๕ อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดภูเก็ต

อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนาน	๑,๔๐๖	๑,๐๔๒	๑,๖๖๗	๕๔๗	๗๐๙
ผู้สมัครงานในจังหวัด	๑,๕๐๗	๑,๗๕๖	๑,๗๓๖	๕๗๗	๘๔๘
จำนวนตำแหน่งงานว่าง	๕,๐๙๗	๓,๑๕๙	๙๓๘	๓,๑๔๙	๔,๕๙๓
อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด	๙๓.๓๐	๕๙.๓๔	๙๖.๐๓	๙๔.๘๐	๘๓.๖๑
อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด	๒๗.๕๘	๓๒.๙๙	๑๗๗.๗๒	๑๗.๓๗	๑๕.๔๔

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : ยอดการบรรจุนานมีมากกว่ายอดตำแหน่งงานและยอดผู้สมัครงาน เนื่องจากการบรรจุนานของตำแหน่งงานและผู้สมัครงานสะสมต่อเนื่องมาจากเดือนที่ผ่านมา

ตารางที่ ๓-๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด	๖๖,๘๑๐	๖๗,๗๕๑	๗๐,๗๔๙	๗๔,๗๙๒	๑๐๓,๘๙๒
จำนวนแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๕๔,๙๐๗	๕๔,๔๘๑	๕๖,๗๔๘	๕๘,๕๘๐	๘๗,๑๓๑
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๓๓,๑๒๙	๓๔๒,๕๖๘	๓๔๗,๔๗๑	๓๔๐,๓๙๙	๓๔๐,๓๙๙
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด	๒๐.๐๖	๑๙.๗๘	๒๐.๓๖	๒๑.๙๗	๓๐.๕๒
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๑๖.๔๘	๑๕.๙๐	๑๖.๓๓	๑๗.๒๑	๒๕.๖๐

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

สถานประกอบการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
ที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๒	๘	๑	๑๙	๐
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๘๕	๖๓	๗๖	๔๘	๘๗
ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๓	๑	๐	๒๐	๐
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๕๕	๖๐	๓๑	๕๘	๗๑
อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการ	๒.๓๕	๑๒.๗๐	๑.๓๒	๓๙.๕๘	๐.๐๐
อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ	๕.๔๕	๐.๑๗	๐.๐๐	๓๔.๔๘	๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบการกิจการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งทั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด	๙,๑๗๕	๙,๒๓๗	๙,๓๓๗	๙,๕๐๓	๑๐,๐๑๐
อัตราการการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อ สถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
อัตราการการเกิดข้อขัดแย้งแรงงานต่อ สถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓-๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต

ผู้ประกันตน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด	๒๑๖,๖๓๖	๒๒๒,๗๖๔	๒๒๙,๕๘๘	๒๓๗,๘๘๓	๒๔๒,๘๓๙
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๓๑,๖๒๗	๓๔๒,๕๖๘	๓๔๗,๔๗๑	๓๕๐,๓๙๙	๓๕๐,๓๙๙
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน ในจังหวัดภูเก็ต	๖๕.๓๓	๖๕.๐๓	๖๖.๐๗	๖๙.๘๘	๗๑.๓๔

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑ ประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงานไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๓๗,๘๔๑	๒๕๕,๐๒๐	๔๙๒,๘๖๑	๒๓๙,๖๕๖	๒๕๗,๑๒๖	๔๙๖,๗๘๒
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๗๘,๐๗๓	๑๕๕,๐๕๖	๓๓๓,๑๒๙	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๙๙๓	๕๐๙	๑,๕๐๒	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘
๑.๓ ผู้ที่รอฤดูกาล			-	๐	๐	๐
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๕๙,๗๖๘	๙๙,๙๖๔	๑๕๙,๗๓๒	๕๗,๗๕๖	๙๕,๖๐๙	๑๕๓,๓๖๕
๒.๑ ทำงานบ้าน	๒,๗๘๐	๓๙,๓๘๖	๔๒,๑๖๖	๑,๓๖๑	๓๖,๔๓๖	๓๗,๗๙๗
๒.๒ เรียนหนังสือ	๒๒,๙๘๐	๒๓,๖๙๐	๔๖,๖๗๐	๒๑,๘๗๒	๒๐,๐๘๓	๔๑,๙๕๕
๒.๓ เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	๒๖,๘๖๗	๓๓,๔๘๐	๖๐,๓๔๗	๒๖,๘๓๘	๓๑,๐๕๔	๖๓,๘๙๒
๒.๔ อื่น ๆ	๗,๑๔๑	๓,๔๐๘	๑๐,๕๔๙	๗,๖๘๕	๒,๐๓๖	๙,๗๒๑

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒ ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและรายอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗

หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	๗,๒๕๖	๒,๔๘๔	๙,๗๔๐	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง	๗,๒๕๖	๒,๔๘๔	๙,๗๔๐	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๖๙,๘๒๔	๑๕๒,๐๖๓	๓๒๑,๘๘๗	๑๗๖,๕๐๑	๑๕๘,๕๕๑	๓๓๕,๐๕๒
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	๕๐๖	๕๐๖	-	-	-
๓. การผลิต	๘,๘๑๓	๕,๓๘๘	๑๔,๒๐๑	๑๑,๓๗๕	๗,๑๙๘	๑๘,๕๗๓
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๑,๖๓๒	-	๑,๖๓๒	๙๖๖	-	๙๖๖
๕. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	๗๗๓	-	๗๗๓	๑,๒๔๘	๒๙๘	๑,๕๔๖
๖. การก่อสร้าง	๑๗,๓๐๔	๑,๖๘๐	๑๘,๙๘๔	๒๐,๕๑๙	๑,๗๔๓	๒๒,๒๖๒
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๓๔,๕๕๔	๓๘,๗๕๖	๗๓,๓๑๐	๒๗,๘๔๑	๓๗,๗๕๕	๖๕,๖๓๖
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒๕๓,๒๐๑	๓,๘๔๒	๒๕๗,๐๔๓	๒๒,๔๑๔	๓,๗๑๒	๒๖,๑๒๖
๙. โรงแรม และอาหาร	๓๘,๘๘๒	๕๕,๕๗๙	๙๔,๔๖๑	๔๗,๘๖๗	๖๔,๐๑๘	๑๑๑,๘๘๕
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๔๗	๙๙๒	๑,๖๓๙	๔๔๘	๙๑๒	๑,๓๖๐
๑๑. กิจการทางการเงิน และการประกันภัย	๒,๗๑๖	๔,๘๕๗	๗,๕๗๓	๓,๐๔๖	๓,๙๘๒	๗,๐๒๘
๑๒. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๓,๕๕๖	๓,๒๖๐	๖,๘๑๖	๒,๔๖๗	๓,๗๐๖	๖,๑๗๓
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๓,๒๗๑	๒,๑๓๒	๕,๔๐๓	๑,๕๙๘	๒,๗๖๓	๔,๓๖๑
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๑๓,๐๗๐	๖,๓๗๒	๑๙,๔๔๒	๑๒,๖๓๓	๗,๗๔๔	๒๐,๓๗๗
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๕,๑๑๑	๒,๑๖๖	๗,๒๗๗	๖,๕๐๕	๓,๒๙๑	๙,๗๙๖
๑๖. การศึกษา	๒,๗๖๒	๓,๙๗๗	๖,๗๓๙	๓,๐๒๖	๓,๙๕๗	๖,๙๘๓
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๒,๙๐๕	๔,๘๖๘	๗,๗๗๓	๔,๗๖๕	๔,๖๒๐	๙,๓๘๕
๑๘. ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	๔,๐๒๑	๔,๘๕๕	๘,๘๗๖	๔,๑๗๖	๓,๙๐๗	๘,๐๘๓
๑๙. กิจกรรมด้านบริการชุมชนสังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๕,๘๕๗	๘,๙๑๕	๑๔,๗๗๒	๕,๖๐๗	๖,๓๘๓	๑๑,๙๙๐
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๗๔๙	๓,๗๑๓	๔,๔๖๒	-	๒,๕๒๒	๒,๕๒๒
๒๑. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒๒. ไม่ทราบ	-	๒๐๕	๒๐๕	-	-	-
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๕๗	๓๓๑,๖๓๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓ เปรียบเทียบผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ปี ๒๕๖๗

หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้จัดการ	๑๐,๖๗๖	๙,๒๙๙	๑๙,๙๗๕	๗,๗๕๒	๘,๖๙๒	๑๖,๔๔๔
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๗,๔๙๙	๘,๐๐๓	๑๕,๕๐๒	๖,๗๒๔	๘,๘๔๓	๑๕,๕๖๗
๓. เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	๘,๐๖๑	๑๓,๓๒๒	๒๑,๓๘๔	๑๐,๔๓๒	๑๕,๒๑๗	๒๕,๖๔๙
๔. เสมียน	๔,๘๗๔	๑๔,๙๘๕	๑๙,๘๕๙	๘,๒๕๖	๑๕,๓๗๔	๒๓,๖๓๐
๕. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	๕๒,๘๘๔	๖๕,๖๓๑	๑๑๘,๕๑๕	๕๕,๖๕๘	๗๒,๔๙๓	๑๒๘,๑๕๑
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	๘,๘๓๑	๒,๘๙๘	๑๑,๗๒๙	๗,๘๒๙	๑,๔๖๗	๙,๒๙๖
๗. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๓๔,๔๙๐	๖,๓๐๙	๔๐,๗๙๙	๓๔,๓๕๑	๕,๕๔๖	๓๙,๘๙๗
๘. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร	๒๙,๗๖๙	๑,๓๕๙	๓๑,๑๒๘	๓๑,๓๒๙	๔,๔๑๖	๓๕,๗๔๕
๙. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๑๙,๙๙๖	๓๒,๗๔๑	๕๒,๗๓๗	๑๘,๘๕๙	๒๗,๑๖๑	๔๖,๐๒๐
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๔ ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ไม่มีการศึกษา	๔,๐๘๒	๒,๒๕๗	๖,๓๓๙	๓,๕๖๘	๒,๒๓๓	๕,๘๐๑
๒. ต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๒,๗๒๖	๑๑,๒๘๕	๒๔,๐๑๑	๑๐,๕๖๔	๘,๘๖๐	๑๙,๔๒๔
๓. ประถมศึกษา	๒๕,๙๗๒	๒๑,๘๑๒	๔๗,๗๘๔	๓๖,๑๕๘	๒๕,๓๒๗	๖๑,๔๘๕
๔. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๖,๕๔๓	๒๒,๕๓๘	๕๙,๐๘๑	๓๕,๓๔๐	๑๙,๘๖๕	๕๕,๒๐๕
๕. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๔,๙๖๐	๓๓,๐๔๗	๗๘,๐๐๗	๔๐,๑๓๖	๓๑,๗๐๕	๗๑,๘๔๑
- สายสามัญ	๓๓,๐๘๗	๒๓,๘๒๙	๕๖,๙๑๖	๓๑,๘๓๐	๑๙,๗๓๒	๕๑,๕๖๒
- สายอาชีวศึกษา	๑๑,๘๗๓	๙,๒๑๘	๒๑,๐๙๑	๘,๓๐๖	๑๑,๙๗๓	๒๐,๒๗๙
- สายวิชาการศึกษา	-	-	-	-	-	-
๖. อุดมศึกษา	๕๐,๔๘๐	๖๑,๖๖๐	๑๑๒,๑๔๐	๕๓,๓๐๐	๖๙,๔๔๑	๑๒๒,๗๔๑
- สายวิชาการ	๒๘,๖๔๒	๔๕,๑๙๒	๗๓,๘๓๔	๓๒,๙๖๔	๕๒,๙๓๗	๘๕,๙๐๑
- สายวิชาชีพ	๒๐,๔๖๖	๑๖,๗๘๘	๓๗,๒๕๔	๑๙,๓๕๒	๑๖,๗๘๕	๓๖,๑๓๗
- สายวิชาการศึกษา	๑,๓๗๒	๓,๖๘๐	๕,๐๕๒	๙๘๔	๓,๗๑๙	๔,๗๐๓
๗. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๘.ไม่ทราบ	๒,๓๑๗	๑,๙๔๘	๔,๒๖๕	๒,๑๒๔	๑,๗๗๘	๓,๙๐๒
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๕ ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและสถานภาพการทำงาน ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	๑๐,๐๓๒	๕,๗๖๙	๑๕,๘๐๑	๑๑,๐๑๙	๔,๑๒๗	๑๕,๑๔๖
ลูกจ้างรัฐบาล	๑๓,๔๔๗	๘,๕๕๘	๒๒,๐๐๕	๑๓,๘๐๒	๖,๒๕๗	๒๐,๐๕๙
ลูกจ้างเอกชน	๙๖,๓๗๓	๑๐๒,๒๘๔	๑๙๘,๖๕๗	๑๐๐,๒๕๐	๑๐๑,๙๖๘	๒๐๒,๒๑๘
ทำงานส่วนตัว	๔๗,๔๓๒	๒๘,๕๘๔	๗๖,๐๑๖	๔๖,๒๒๖	๓๑,๙๕๐	๗๘,๑๗๖
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๙,๗๙๖	๙,๓๕๒	๑๙,๑๔๘	๙,๘๙๓	๑๔,๖๐๖	๒๔,๔๙๙
การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	๓๐๑	๓๐๑
รวม	๑๗๗,๐๘๐	๑๕๔,๕๔๗	๓๓๑,๖๒๗	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๖๖			ไตรมาส ๑ ปี ๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	๑๗๘,๐๗๓	๑๕๕,๐๕๖	๓๓๓,๑๒๙	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗
จำนวนผู้ว่างงาน	๙๙๓	๕๐๙	๑,๕๐๒	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘
อัตราการว่างงาน	๐.๕๖	๐.๓๓	๐.๔๕	๐.๓๙	๑.๔๓	๐.๘๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ว่างงาน / กำลังแรงงานรวม) X๑๐๐

ตารางที่ ๔-๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๕		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ภาคเกษตรกรรม	๔,๐๘๗	๖๖๙	๔,๗๕๖
๒. ภาคการผลิต	๑๕,๐๑๓	๙,๑๔๖	๒๔,๑๕๙
๓. ภาคการบริการและการค้า	๔๘,๓๕๖	๔๐,๑๑๘	๘๘,๔๗๔
๔. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: ร้อยละของแรงงานนอกระบบ = $\frac{\text{จำนวนผู้ทำงานนอกระบบ}}{\text{จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$

ตารางที่ ๔-๘ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	๕,๔๙๐	๒,๗๐๕	๘,๑๙๕
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๑,๓๓๑	๒๐๖	๑,๕๓๗
๓. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	๒,๗๘๖	๑,๑๒๗	๓,๙๑๓
๔. เสมียน	๙๑๔	๑,๑๖๘	๒,๐๘๒
๕. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	๒๑,๖๕๖	๓๑,๔๙๙	๕๓,๑๕๕
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และประมง	๔,๓๐๘	๔๔๙	๔,๗๕๗
๗. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่น ๆที่เกี่ยวข้อง	๑๓,๙๓๗	๗,๕๙๗	๒๑,๕๓๔
๘. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๑๑,๒๖๔	๑,๙๒๓	๑๓,๑๘๗
๙. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	๕,๗๗๐	๓,๐๓๙	๘,๘๐๙
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ๆ	-	-	-
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

ช่วงอายุ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๑๕-๑๙ ปี	๒,๐๓๖	๒๐๗	๒,๒๔๓
อายุ ๒๐-๒๔ ปี	๕,๙๙๖	๓,๘๒๗	๙,๘๒๓
อายุ ๒๕-๒๙ ปี	๔,๕๑๗	๓,๘๑๕	๘,๓๓๒
อายุ ๓๐-๓๔ ปี	๔,๗๓๒	๔,๐๓๘	๘,๗๗๐
อายุ ๓๕-๓๙ ปี	๔,๗๗๔	๒,๙๖๒	๗,๗๓๖
อายุ ๔๐-๔๔ ปี	๗,๒๒๑	๔,๐๔๔	๑๑,๒๖๕
อายุ ๔๕-๔๙ ปี	๖,๖๐๐	๔,๖๕๙	๑๑,๒๕๙
อายุ ๕๐-๕๔ ปี	๑๑,๓๐๕	๘,๑๕๐	๑๙,๔๕๕
อายุ ๕๕-๕๙ ปี	๕,๕๘๓	๖,๙๒๓	๑๒,๕๐๖
อายุ ๖๐ ขึ้นไป	๑๔,๖๙๒	๑๑,๓๐๘	๒๖,๐๐๐
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๖๖ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย : คน

ระดับการศึกษา	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
ไม่มีการศึกษา	๓๘๔	๑,๒๓๑	๑,๖๑๕
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๖,๓๕๓	๖,๙๘๕	๑๓,๓๓๘
ประถมศึกษา	๑๒,๗๖๕	๑๑,๙๖๑	๒๔,๗๒๕
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๔,๙๑๓	๕,๒๐๐	๒๐,๑๑๓
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๕,๕๗๕	๙,๖๔๐	๒๕,๒๑๕
อุดมศึกษา	๑๗,๓๖๔	๑๔,๙๑๗	๓๒,๒๘๑
อื่น ๆ	-	-	-
ไม่ทราบ	๑๐๑	-	๑๐๑
รวม	๖๗,๔๕๖	๔๙,๙๓๓	๑๑๗,๓๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงานของจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗)

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุนงาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑/๒๕๖๖	๕๒๐	๑๑๘	๔,๔๕๙	๕,๐๙๗	๕๒๘	๙๗๙	๑,๕๐๗	๕๐๗	๘๙๙	๑,๔๐๖
๑/๒๕๖๗	๑๔๒	๑๙๒	๔,๒๕๙	๔,๕๙๓	๓๐๐	๕๔๘	๘๔๘	๒๕๑	๔๕๘	๗๐๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ของจังหวัด

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๒๐๑	๑๕๗	๑๑๗
มัธยมศึกษา	๑,๑๘๓	๒๒๑	๑๘๑
ปวช.	๗๗๑	๔๒	๓๕
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๗๗๑	๔๒	๓๕
ปวส.	๗๕๖	๘๐	๗๐
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๗๕๖	๘๐	๗๐
อนุปริญญา	๗๕๒	๔	๔
ปริญญาตรี	๙๒๒	๓๔๐	๒๙๙
ปริญญาโท	๔	๔	๓
ปริญญาเอก	๔	๐	๐
อื่น ๆ	๐	๐	๐
รวม	๔,๕๙๓	๘๔๘	๗๐๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๓ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	๒๔๕	๒๑	๒๑
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่น ๆ	๑๘๖	๓๑	๑
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๙๒๙	๑๙๔	๑๑๕
เสมียน เจ้าหน้าที่	๙๔๖	๒๔๘	๑๙๓
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๑,๓๗๖	๖๐	๙๔
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	๐	๒	๐
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	๑๐๙	๔๔	๓๒
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๑๔๔	๓๕	๒๔
อาชีพงานพื้นฐาน	๖๕๘	๒๑๓	๒๒๙

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้ฝึกงาน	๐	๐	๐
รวม	๔,๕๙๓	๘๔๘	๗๐๙

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
ภาคเกษตรกรรม	๐	๐
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๐	๐
๒. การประมง	๐	๐
นอกภาคเกษตรกรรม	๔,๕๙๓	๗๐๙
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๐
๔. การผลิต	๔๐๓	๗๙
๕. ไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	๐	๐
๖. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๐	๐
๗. การก่อสร้าง	๑๖๕	๙๓
๘. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๑,๗๕๘	๒๙๑
๙. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๓๒๐	๐
๑๐. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๖๕๗	๗๒
๑๑. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๘๐	๑๑๖
๑๒. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๐	๐
๑๓. กิจกรรมเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์	๖๘๙	๓๕
๑๔. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๑๒๑	๑๖
๑๕. การบริหารและการบริการสนับสนุน	๐	๐
๑๖. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ การให้เข้า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๒๔	๐
๑๗. การศึกษา กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ฯ	๖๙	๐
๑๘. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๓	๓
๑๙. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๐	๐
๒๐. กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๔	๔
๒๑. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเอง เพื่อใช้ในครัวเรือน	๐	๐
๒๒. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
รวม	๔,๕๙๓	๗๐๙

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ช่วงอายุ	ตำแหน่งว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๕-๑๗ ปี	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
๑๘-๒๔ ปี	๖๘๓	๑๔.๘๗	๗๖	๘.๙๖	๖๕	๙.๑๗
๒๕-๒๙ ปี	๑,๑๗๗	๒๕.๖๓	๑๖๗	๑๙.๖๙	๑๕๒	๒๑.๔๔
๓๐-๓๙ ปี	๑,๑๔๕	๒๔.๙๓	๓๗๙	๔๔.๖๙	๒๙๗	๔๑.๘๙
๔๐-๔๙ ปี	๑,๐๑๔	๒๒.๐๘	๑๗๐	๒๐.๐๕	๑๕๐	๒๑.๑๖
๕๐-๕๙ ปี	๕๖๗	๑๒.๓๔	๔๖	๕.๔๒	๓๗	๕.๒๒
๖๐ ปีขึ้นไป	๗	๐.๑๕	๑๐	๑.๑๘	๘	๑.๑๓
รวม	๔,๕๙๓	๑๐๐.๐๐	๘๔๘	๑๐๐.๐๐	๗๐๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ต
จำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	๒	๖๐๔	๖๕๑	๑,๒๕๕
มหกรรมอาชีพ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	๑	๐	๑๐	๑๐
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
รวม	๓	๖๐๔	๖๖๑	๑,๒๖๕

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะ
การเข้าเมืองของจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

เดือน	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย							คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว						รวมทั้งสิ้น
	มาตรา ๕๙					มาตรา ๖๒	รวม	มาตรา ๖๓/๑,๒		ม.๑๔๑ ม.๖๓(๒)			รวม	
	ชั่วคราว ทั่วไป	นำเข้า (MOU)			มติ ครม. ๑๐ พ.ย. ๖๓	ส่งเสริม การลงทุน (BOI)		ชน กลุ่ม น้อย	มติ ครม. (๓ สัญชาติ)	มติ ครม. (๓ สัญชาติ)	มติ ครม. (๔ สัญชาติ)	มติ ครม. (๓ สัญชาติ)		
มติ ๑๕ มี.ค. ๖๕	ปกติ	รวม	๑๓ ก.ค. ๖๔	๒๘ ก.ย. ๖๔	๕ ก.ค. ๖๕	๓ ต.ค. ๖๖								
มี.ค. ๖๖	๘,๕๒๘	๖๑๖	๒,๓๖๙	๒,๙๘๕	๐	๓๙๐	๑๑,๙๐๓	๑๐๐	๐	๐	๕๔,๘๐๗	๐	๕๔,๙๐๗	๖๖,๘๑๐
มี.ค. ๖๗	๑๔,๐๓๙	๐	๒,๒๓๓	๒,๒๓๓	๐	๔๘๙	๑๖,๗๖๑	๑๗๕	๐	๐	๕๖,๘๕๒	๓๐,๑๐๔	๘๗,๑๓๑	๑๐๓,๘๙๒

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ (มกราคม - มีนาคม) ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละของภาพรวม
	ชาย	หญิง	รวม	
ประถมศึกษา	๑๐	๒	๑๒	๒๕.๕๓
มัธยมศึกษา	๑๖	๒	๑๘	๓๘.๓๐
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	๘	๒	๑๐	๒๑.๒๘
ปริญญาตรี	๓	๔	๗	๑๔.๘๙
ปริญญาโท	๐	๐	๐	๐.๐๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐	๐.๐๐
รวม	๓๗	๑๐	๔๗	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
Re-Entry	๔๐	๘๕.๑๑
เดินทางด้วยตนเอง	๗	๑๔.๘๙
นายจ้างพาไปฝึกงาน	๐	๐.๐๐
นายจ้างพาไปทำงาน	๐	๐.๐๐
กรมการจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
รวม	๔๗	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต
หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เอเชีย	๑๒	๒๕.๕๓
ตะวันออกกลาง	๒	๔.๒๖
แอฟริกา	๐	๐.๐๐
ยุโรป	๕	๑๐.๖๔
อเมริกา	๒๗	๕๗.๔๕
ออสเตรเลีย	๐	๐.๐๐
ภูมิภาคอื่น ๆ	๑	๒.๑๓
รวม	๔๗	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)				หมายเหตุ
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก	
ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐	
ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐	
ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐	
เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐	
ธุรกิจและบริการ	๐	๐	๐	๐	
รวม	๐	๐	๐	๐	

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)				หมายเหตุ
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก	
ช่างก่อสร้าง	๔๗	๔๗	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรม	๕๘	๕๘	๐	๐	
ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐	
ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๓๓	๑๓๐	๓	๐	
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๒๐	๒๐	๐	๐	
เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐	
ธุรกิจและบริการ	๓๒๒	๒๙๘	๔	๒๐	
รวม	๕๘๐	๕๕๓	๗	๒๐	

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)		หมายเหตุ
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	
ช่างก่อสร้าง	๐	๐	
ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	
ช่างเครื่องกล	๐	๐	
ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๒๐	๒๐	
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๙๐	๙๐	
เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	
ธุรกิจและบริการ	๖๘	๖๘	
รวม	๑๗๘	๑๗๘	

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)		
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๗๑	๔๘	๒๓
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๗๔	๑๐๗	๖๗
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๑๓๐	๗๐	๖๐
รวม	๓๗๕	๒๒๕	๑๕๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ข้อมูล ณ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔-๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถาน ประกอบการ ที่ผ่านการ ตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการ ออกคำสั่งให้ ดำเนินการ
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง	
๑ - ๔ คน	๖	๔	๕	-	๙	๖	-	-
๕ - ๙ คน	๒	๑๐	๕	-	๑๕	๒	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๒๔	๑๓๕	๑๗๓	-	๓๐๘	๒๔	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๒๑	๔๔๑	๒๓๗	-	๖๗๘	๒๑	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๓๑	๑,๑๙๖	๙๒๘	-	๒,๑๒๔	๓๑	-	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๓	๑๖๒	๒๗๗	-	๔๓๙	๓	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คน	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๘๗	๑,๙๔๘	๑,๖๒๕	-	๓,๕๗๓	๘๗	-	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มีนาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔-๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ(แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่		
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	ออกคำสั่งพบ	ออกคำสั่งปรับปรุง	ส่งเรื่องดำเนินคดี
๑ - ๔ คน	๑	๒	๒	-	๔	๑	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	๒	๘	๓	-	๑๑	๒	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๑๑	๑๑๐	๕๒	-	๑๖๒	๑๑	-	-	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๙	๓๗๙	๒๒๐	-	๕๙๙	๑๙	-	-	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๒๐	๗๓๘	๗๑๑	-	๑,๔๔๙	๒๐	-	-	-	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๑๗	๑,๕๐๕	๑,๓๘๔	-	๒,๘๘๙	๑๗	-	-	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๑	๑๗๒	๑๒๙	-	๓๐๑	๑	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๗๑	๒,๙๑๔	๒,๕๐๑	-	๕,๔๑๕	๗๑	-	-	-	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจความปลอดภัยขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยทั้งหมดขนาด i) x ๑๐๐

ตารางที่ ๔-๒๗ การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการ ตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการ ตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการ ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง	
๑ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๑	๑๐	๑	๐	๐
๒. การประมง	๐	๐	๐	๐	๐
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๐	๐	๐	๐
๔. การผลิต	๓	๘๔	๓	๐	๐
๕. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๑	๑๗	๑	๐	๐
๖. การก่อสร้าง	๓	๗๑	๓	๐	๐
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม	๑๙	๑,๒๖๐	๑๙	๐	๐
๘. โรงแรม และภัตตาคาร	๒๘	๓,๑๕๘	๒๘	๐	๐
๙. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒	๒๐	๒	๐	๐
๑๐. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	๒	๒๘	๒	๐	๐
๑๑. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๕	๓๖๐	๕	๐	๐
๑๒. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๑	๕๗	๑	๐	๐
๑๓. การศึกษา	๐	๐	๐	๐	๐
๑๔. งานด้านสุขภาพ และงานด้านสังคมสงเคราะห์	๑	๑๑๘	๑	๐	๐
๑๕. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๔	๑๐๔	๔	๐	๐
๑๖. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๐	๐	๐	๐	๐
๑๗. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	๐	๐	๐	๐	๐
๑๘. ไม่ทราบ	๑	๒๘	๑	๐	๐
รวม	๗๑	๕,๔๑๕	๗๑	๐	๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒๘ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	๑๕
สหพันธ์นายจ้าง	-
สภาองค์การนายจ้าง	-
รวม	๑๕

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๒๙ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การจังหวัด

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ	-
สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน	๖
สหพันธ์แรงงาน	๑
สภาองค์การลูกจ้าง	-
รวม	๗

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๐ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนจำแนกตามอุตสาหกรรมไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๑. การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง	๑๐๔	๖๓๕
๒. ป่าไม้และการทำไม้	๑	๓
๓. การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๑	๑๒๔
๔. การทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์	-	-
๕. การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	-	-
๖. การทำเหมืองสินแร่โลหะ	๑	๓
๗. การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	๔	๒๑
๘. กิจกรรมบริการที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ และสนับสนุนการผลิตปิโตรเลียม	-	-
๙. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	๙	๑,๐๔๐
๑๐. การผลิตเครื่องดื่ม	๒๙	๒๕๒
๑๑. การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	-	-
๑๒. การผลิตสิ่งทอ	๓๓	๓๑๖
๑๓. การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	๕๕	๑๖๒
๑๔. การผลิตเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๑	๗
๑๕. การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อ ก ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุถักสานอื่นๆ	๕	๔๔
๑๖. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจาก กระดาษ	๒	๒
๑๗. การพิมพ์ และการผลิตซ้ำสื่อบันทึก	๓๗	๒๔๔
๑๘. การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม	-	-
๑๙. การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี	๑๒	๙๑
๒๐. การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐานและการผลิตสูตรตำรับทางเภสัชกรรม	๑	๔
๒๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	๑๑	๑๐๑

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๒๒. การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	๑	๒๔๗
๒๓. การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๖	๕๘
๒๔. การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักรและอุปกรณ์	๔๙	๓๓๑
๒๕. การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และ อุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์	๑	๒
๒๖. การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	๒	๔๔
๒๗. การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ใน ที่อื่น	๖	๑๗๓
๒๘. การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถถึงพ่วง	๕	๒๗
๒๙. การผลิตอุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ	๑๘	๑๙๓
๓๐. การผลิตเฟอร์นิเจอร์	๔๐	๒๙๓
๓๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ	๑๙	๔๔
๓๒. การซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	๑๐๐	๖๔๔
๓๓. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	๒	๑๓๑
๓๔. การเก็บกักน้ำ การจัดหาน้ำ และการจ่ายน้ำ	๑๐	๕๐
๓๕. การจัดการน้ำเสีย	๓	๗๗
๓๖. การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัดและการกำจัดของ เสีย	๑๒	๔๕๙
๓๗. กิจกรรมการบำบัด และการจัดบริการเก็บของเสียอื่นๆ	-	-
๓๘. การก่อสร้างอาคาร	๕๔๒	๑๐,๖๙๔
๓๙. งานวิศวกรรมโยธา	๕๗	๕๔๐
๔๐. งานก่อสร้างเฉพาะทาง	๔๑๐	๒,๙๐๕
๔๑. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยายนต์	๒๙๗	๒,๗๒๓
๔๒. การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๕๓๑	๔,๐๓๑
๔๓. การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์	๑,๑๓๖	๑๓,๘๐๙
๔๔. การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	๑๔๓	๑,๒๘๑
๔๕. การขนส่งทางน้ำ	๑๔๘	๑,๗๕๑
๔๖. การขนส่งทางอากาศ	๒	๒๙
๔๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและกิจกรรมสนับสนุนการ ขนส่ง	๓๕	๖๓๕
๔๘. กิจกรรมไปรษณีย์และการรับส่งเอกสาร/สิ่งของ	๒๐	๘๑
๔๙. ที่พักแรม	๑,๐๖๓	๒๗,๖๐๕
๕๐. การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	๑,๔๐๒	๑๑,๘๑๔
๕๑. การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่	๑๔	๔๘

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๕๒. กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ วีดีทัศน์และรายการโทรทัศน์ ฯ	๒๔	๑๒๓
๕๓. กิจกรรมการจัดผังรายการโทรทัศน์ และกิจกรรมการแพร่ ภาพกระจายเสียง	๒	๕
๕๔. การโทรคมนาคม	๑๔	๑๖๐
๕๕. กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การให้ คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ	๑๓๑	๗๖๑
๕๖. กิจกรรมบริการสารสนเทศ	๑๐	๓๔
๕๗. กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและ กองทุนบำเหน็จบำนาญ	๔๔	๑๘๐
๕๘. การประกันภัย การประกันภัยต่อและกองทุนบำเหน็จ บำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ	๕	๑๕
๕๙. กิจกรรมสนับสนุนบริการทางการเงินและกิจกรรมการ ประกันภัย	๑๔๘	๔๕๐
๖๐. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๒,๐๐๙	๙,๕๗๒
๖๑. กิจกรรมทางกฎหมายและบัญชี	๒๕๙	๑,๐๘๔
๖๒. กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษา ด้านการบริหารจัดการ	๓๔๐	๑,๖๗๗
๖๓. กิจกรรมงานสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม การทดสอบ และวิเคราะห์ทางเทคนิค	๙๙	๕๗๒
๖๔. การวิจัยและพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์	๔	๓๖
๖๕. การโฆษณาและการวิจัยตลาด	๑๐๒	๘๕๓
๖๖. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิคอื่นๆ	๙๙	๕๒๖
๖๗. กิจกรรมเกี่ยวกับสัตวแพทย์	๑๕	๒๐๓
๖๘. กิจกรรมการให้เช่าและให้แบบลีสซิ่ง	๑๙๙	๗๙๐
๖๙. กิจกรรมการจัดหางาน	๘	๗๐
๗๐. ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการ สำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	๕๙๐	๓,๖๑๑
๗๑. กิจกรรมการบริการรักษาความปลอดภัยและการสืบสวน	๔๕	๑,๙๒๑
๗๒. กิจกรรมบริการสำหรับอาคารและภูมิทัศน์	๑๘๕	๒,๘๕๒
๗๓. การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานปละ บริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่นๆ	๑๑๐	๓๖๘
๗๔. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมถึงการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๑๔๙	๗,๙๒๓
๗๕. การศึกษา	๔๓๐	๓,๔๔๑
๗๖. กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์	๒๑๔	๒,๘๕๑

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๗๗. กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักและมีคนดูแลประจำ	๘	๑๒๙
๗๘. กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักอาศัย	๒๘	๒๒๘
๗๙. กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง	๒๘	๑,๑๙๙
๘๐. ห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์และกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมอื่นๆ	๒๐	๔๔๐
๘๑. กิจกรรมพนันและการเสี่ยงโชค	-	-
๘๒. กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ	๑๖๑	๒,๕๖๔
๘๓. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก	๘๙	๘๐๙
๘๔. การซ่อมคอมพิวเตอร์และของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๓๒	๑๑๑
๘๕. กิจกรรมบริการอื่นๆ ส่วนบุคคล	๒๕๕	๒,๓๓๖
๘๖. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล	-	-
๘๗. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-
๘๘. ไม่พบประเภทกิจการ	๑,๐๖๓	๓๔,๘๗๔
รวม	๑๓,๔๒๐	๑๖๖,๕๓๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๑ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม)

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑-๑๐ คน	๑๐,๘๙๗	๓๗,๒๐๒
๑๑-๒๐ คน	๑,๑๘๗	๑๗,๑๖๐
๒๑-๕๐ คน	๗๔๓	๒๓,๒๒๑
๕๑-๑๐๐ คน	๓๑๕	๒๒,๕๘๑
๑๐๑-๒๐๐ คน	๑๖๘	๒๓,๘๔๗
๒๐๑-๕๐๐ คน	๙๕	๒๗,๑๑๘
๕๐๑-๑,๐๐๐ คน	๑๒	๗,๓๑๗
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๓	๘,๐๙๐
รวม	๑๓,๔๒๐	๑๖๖,๕๓๖

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๒ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	๒
เอกชน	๒
โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑
รวม	๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๓ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
(ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้มารับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	๔,๒๓๖	๘,๘๗๐,๑๒๖.๓๓
คลอดบุตร	๑,๒๑๓	๒๑,๐๐๒,๐๓๑.๐๐
ทุพพลภาพ	๔๓๙	๑,๖๔๗,๓๐๙.๐๐
ตาย	๑๘๙	๖,๐๙๘,๗๕๔.๖๐
สงเคราะห์บุตร	๔๘,๐๕๓	๑๔,๕๒๐,๒๐๐.๐๐
ชราภาพ	๒๑,๖๒๙	๘๖,๓๖๘,๕๘๓.๑๐
ว่างงาน	๑๐,๗๘๗	๑๖,๐๘๘,๔๔๐.๙๐
รวม	๘๖,๕๔๖	๑๗๔,๕๙๕,๔๔๔.๙๓

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๔ การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง
(เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ใช้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
๑. ตาย	๐	๐
๒. ทุพพลภาพ	๐	๐
๓. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	๐	๐
๔. หยุดงานเกิน ๓ วัน	๑๒๖	๑,๒๖๖,๓๖๑.๑๘
๕. หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	๒๗๓	๕๕๙,๒๘๑.๘๙
รวม	๓๙๙	๑,๘๒๕,๖๔๓.๐๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๕ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบกิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน ๓ วัน	หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๑ - ๑๐ คน	-	-	-	๑๔	๒๐	๓๔
๑๑ - ๒๐ คน	-	-	-	๑๑	๑๘	๒๙
๒๑ - ๕๐ คน	-	-	-	๑๕	๓๐	๔๕
๕๑ - ๑๐๐ คน	-	-	-	๑๙	๒๗	๔๖
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	-	-	-	๒๒	๔๒	๖๔
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	-	-	-	๑๗	๗๕	๙๒
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	-	-	-	๘	๒๒	๓๐
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	๔	๑๔	๑๘
รวม	-	-	-	๑๑๐	๒๔๘	๓๕๘

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗

ข้อมูล	ผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน		
	เลิกจ้าง (คน)	ลาออก (คน)	รวม (คน)
มกราคม ๒๕๖๗	๗๖	๔๙๒	๕๖๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	๕๑	๕๓๘	๕๘๙
มีนาคม ๒๕๖๗	๒๔๑	๓๓๖	๕๗๗
รวม	๓๖๘	๑,๓๖๖	๑,๗๓๔

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔-๓๗ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - มีนาคม) ในจังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	มกราคม		กุมภาพันธ์		มีนาคม	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑-๙ คน	๑๐๖	๒๐๓	๙๕	๒๓๙	๑๒๕	๒๖๔
๑๐ คนขึ้นไป	๖	๑๒๙	๑	๒๐	๖	๑๑๐
รวม	๑๑๒	๓๓๒	๙๖	๒๕๙	๑๓๑	๓๗๔

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๓๒)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และมีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท ในท้องที่จังหวัดภูเก็ต

ข้อ ๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยหกสิบสามบาท ในท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

ข้อ ๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยหกสิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดชลบุรี และระยอง

ข้อ ๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา

ข้อ ๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ข้อ ๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี

ข้อ ๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบเก้าบาท ในท้องที่จังหวัดสทบุรี

ข้อ ๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย

ข้อ ๑๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบเจ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ และตราด

ข้อ ๑๑ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนมบุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี

ข้อ ๑๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบสี่บาท ในท้องที่จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์

ข้อ ๑๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบสามบาท ในท้องที่จังหวัด นครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน

ข้อ ๑๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด

ข้อ ๑๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบเอ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง

ข้อ ๑๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน หนองคาย ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

ข้อ ๑๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสามสิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่

ข้อ ๑๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสามสิบบาท ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๘ คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง ซึ่งไม่เกินชั่วโมงทำงานดังต่อไปนี้ แม้นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานน้อยกว่าเวลาทำงานปกติเพียงใดก็ตาม

(๑) เจ็ดชั่วโมง สำหรับงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) แปดชั่วโมง สำหรับงานอื่นซึ่งไม่ใช่ตาม (๑)

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างเป็นเงินแก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ข้อ ๒๑ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายไพโรจน์ โชติกเสถียร)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำครั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีแนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำว่า “เป็นอัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงานทั่วไป แรกเข้าทำงาน ๑ คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่มาตรฐานการครองชีพ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเหมาะสมตามความสามารถของธุรกิจ在该ถิ่นนั้น”

๒. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคี ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๓. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยได้เทียบเคียงหรือใกล้เคียงกับสูตรการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของหลายประเทศ เช่น ฝรั่งเศส มาเลเซีย บราซิล และคออสตาริกา ซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) นำมาแสดงเป็นกรณีตัวอย่างของสูตรที่ต่างประเทศยอมรับว่า สามารถดูแลคุณภาพชีวิตของลูกจ้างได้ ซึ่งการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในครั้งนี้จะทำให้แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๗ รวมทั้งแรงงานที่ทำงานในสถานประกอบการอยู่แล้วใน ๗๗ จังหวัด ได้รับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศดังกล่าว

๔. คณะกรรมการค่าจ้างได้กระจายอำนาจการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไปยังภูมิภาค โดยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด รวม ๗๗ คณะ เป็นองค์กรไตรภาคีเช่นเดียวกับคณะกรรมการค่าจ้าง เพื่อให้ทำหน้าที่เสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาการและกลั่นกรอง เพื่อพิจารณาถ่วงดุลข้อเสนองานของจังหวัด ศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้าง

๕. การพิจารณาในครั้งนี้ได้ใช้สูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งข้อมูลที่น่ามาใช้ประกอบการคำนวณ คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๑) อัตราการสมทบของแรงงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อัตราการเติบโตของผลผลิตภาพแรงงาน อัตราเงินเฟ้อ และตัวแปรเชิงคุณภาพตามมาตรา ๘๗ โดยพิจารณาจากภาวะเศรษฐกิจไทยในเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๖ อยู่ในทิศทางฟื้นตัวตามอุปสงค์ในประเทศทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗^๑

^๑ ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนตุลาคม ๒๕๖๖

^๒ ธนาคารแห่งประเทศไทย ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๒ สูงกว่าเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๖ ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๔ และเมื่อพิจารณา ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการครองชีพของลูกจ้างในช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ พบว่า ราคาสินค้า ในหมวดอาหารและเครื่องดื่ม และค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลมีราคาสูงขึ้น ได้ส่งผลให้ค่าจ้างที่แท้จริงของแรงงานลดลง ดังนั้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานทั่วไปที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในแต่ละวันอย่างมีคุณภาพ คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้มีมติให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในอัตราวันละ ๒ - ๑๖ บาท เป็นอัตราวันละ ๓๓๐ - ๓๗๐ บาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

๖. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็น ของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบ ธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

๗. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงาน เกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มิได้แสวงหากำไร ในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงาน ไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี และมีมิได้ให้ลูกจ้างทำงาน ในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๔ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บ บรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ฆ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่ใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ตัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๘. นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินให้แก่ลูกจ้างทุกคนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมาย กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับ หรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว ส่วนนายจ้างรายใด ที่ยังจ่ายค่าจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้ปรับค่าจ้างให้เท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามท้องที่ที่สถานประกอบกิจการ ดำเนินการอยู่

๙. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนี้มุ่งที่จะคุ้มครองแรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ ในปี ๒๕๖๗ เพื่อให้แรงงานเข้าใหม่เหล่านี้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ภาวะการครองชีพในปี ๒๕๖๗ สำหรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น มีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น นายจ้างควรพิจารณาปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมากกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศ คณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

คณะกรรมการค่าจ้าง

๘ ธันวาคม ๒๕๖๖

^๓ กระทรวงพาณิชย์ ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ เดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๖๖

^๔ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2567
ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 12) ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2566
มีผลใช้บังคับวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ	อัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
1	370	1	จังหวัดภูเก็ต
2	363	6	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
3	361	2	จังหวัดชลบุรี และระยอง
4	352	1	จังหวัดนครราชสีมา
5	351	1	จังหวัดสมุทรสงคราม
6	350	6	จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
7	349	1	จังหวัดลพบุรี
8	348	3	จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
9	347	2	จังหวัดกระบี่ และตรัง
10	345	15	จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บัรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี
11	344	3	จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
12	343	3	จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
13	342	5	จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
14	341	5	จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง
15	340	16	จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู ยานาจเจริญ อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี
16	338	4	จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่
17	330	3	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
กองเศรษฐกิจการแรงงาน
สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง
ธันวาคม 2566

การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583

1. บทนำ

ข้อมูลประชากรมีความสำคัญอย่างมากในการวางแผนนโยบายและแผนงานเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การฉายภาพหรือการคาดประมาณประชากรในอนาคตเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เห็นเป้าหมายของการพัฒนาได้เป็นอย่างดี สำหรับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่ประสานงานจัดทำการคาดประมาณประชากรเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาประเทศ ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 4 เป็นต้นมา ข้อมูลการคาดประมาณประชากรชุดต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นนี้เป็นประโยชน์ยิ่งต่อองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้นำไปใช้ประกอบการวางแผนงานและโครงการของตน กล่าวได้ว่าข้อมูลการคาดประมาณประชากรเป็น “ความต้องการอย่างยิ่ง” ของหน่วยงานต่างๆ ในปัจจุบัน

การคาดประมาณประชากรเป็นการคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงประชากรในอนาคตข้างหน้า โดยเริ่มจากประชากรที่ใช้เป็นฐาน การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ชุดนี้ ดำเนินการโดย “คณะทำงานเพื่อคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะทำงานฯ ได้ปรับการคาดประมาณประชากรของประเทศไทยตามข้อมูลล่าสุดที่เกี่ยวกับจำนวน และโครงสร้างอายุ-เพศ ของประชากรที่ใช้เป็นฐาน และที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประชากรทั้งการเกิด การตาย การย้ายถิ่น และความเป็นเมือง การคาดประมาณประชากรชุดนี้ใช้ประชากรฐานเป็นประชากรที่ **แข็งแรง** **ได้จากสามะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านแล้ว** คาดประมาณไปอีก 30 ปีข้างหน้าจนถึงปี 2583

นอกจากนั้น ในขณะที่ประเทศไทยกำลังมุ่งกระจายการพัฒนาไปยังท้องถิ่นและภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ ความต้องการข้อมูลประชากรจึงไม่เพียงแต่ในระดับประเทศเท่านั้น ความต้องการข้อมูลในระดับย่อยลงไปกว่าประเทศ เช่น ระดับภาค จังหวัด ในและนอกเขตเทศบาล ก็ยิ่งเพิ่มทวีมากขึ้น ผลที่ได้จากการคาดประมาณประชากรในทุกระดับย่อมมีผลกระทบเชิงนโยบายต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ครั้งนี้ ได้จำแนกพื้นที่ของภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ออกเป็น 4 พื้นที่ย่อย ดังนั้นจึงมีพื้นที่ระดับภาคอยู่ทั้งสิ้น 8 อนุภาคสำหรับการคาดประมาณครั้งนี้ ได้แก่

- 1) กรุงเทพมหานคร
- 2) จังหวัดปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรสาคร)
- 3) ภาคกลางส่วนกลาง (พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สระบุรี)
- 4) ภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว)
- 5) ภาคตะวันตก (ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)

6) ภาคเหนือ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา เชียงราย แม่ฮ่องสอน นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์)

7) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร ขัยภูมิ อำนาจเจริญ บึงกาฬ หนองบัวลำภู ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย บึงกาฬ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

8) ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส)

2. วัตถุประสงค์

การคาดประมาณประชากรครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) คาดประมาณประชากรเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต โดยแบ่งการคาดประมาณประชากรเป็น 4 ระดับ

- ระดับประเทศ พ.ศ. 2553-2583
- ระดับภาค พ.ศ. 2553-2578
- ระดับจังหวัด พ.ศ. 2553-2573
- ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค (8 อนุภาค) 2553-2578

2) เผยแพร่ผลการคาดประมาณให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน และสาธารณะได้นำไปใช้ประโยชน์

3. วิธีการคาดประมาณประชากร

การคาดประมาณประชากรประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ระดับประเทศ ภาค ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค และจังหวัด ใช้วิธีการคาดประมาณแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 การคาดประมาณประชากรในระดับประเทศและภาค ใช้เทคนิควิธีทางประชากรศาสตร์ที่เรียกว่า “วิธีส่วนประกอบรุ่นอายุ” (Cohort component method) วิธีการนี้เป็นการคำนวณจำนวนประชากรแต่ละรุ่นอายุที่เปลี่ยนไปแต่ละปีตามส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร อันได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่น ความคิดสำคัญที่เป็นหลักของวิธีนี้คือ “ประชากรรุ่นหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปจะมีผู้รอดชีพอยู่จำนวนหนึ่งที่มีอายุเพิ่มขึ้น ในช่วงเวลานั้น ประชากรในรุ่นเดียวกันจะตายไปบ้าง จะมีผู้ย้ายถิ่นเข้าหรือออกสุทธิมาเพิ่มหรือลดประชากรในรุ่นนั้นด้วย ประชากรรุ่นใหม่จะเกิดขึ้นจากการเกิดในช่วงเวลานั้นเพิ่มเข้ามาที่ฐานของพีระมิดประชากร เด็กรุ่นใหม่ที่เกิดจากรุ่นสตรีในวัยเจริญพันธุ์” ตามเทคนิควิธีการคาดประมาณนี้ จึงเริ่มต้นจากประชากรฐานที่จำแนกเป็นรุ่นอายุ รายปี และเพศ แล้วคำนวณส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร ซึ่งได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากรแต่ละรุ่นอายุในแต่ละปีต่อไปเรื่อยๆ

6) ภาคเหนือ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา เชียงราย แม่ฮ่องสอน นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์)

7) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร ชัยภูมิ อำนาจเจริญ บึงกาฬ หนองบัวลำภู ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย บึงกาฬ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

8) ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส)

2. วัตถุประสงค์

การคาดประมาณประชากรครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) คาดประมาณประชากรเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต โดยแบ่งการคาดประมาณประชากรเป็น 4 ระดับ

- ระดับประเทศ พ.ศ. 2553-2583
- ระดับภาค พ.ศ. 2553-2578
- ระดับจังหวัด พ.ศ. 2553-2573
- ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค (8 อนุภาค) 2553-2578

2) เผยแพร่ผลการคาดประมาณให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน และสาธารณะได้นำไปใช้ประโยชน์

3. วิธีการคาดประมาณประชากร

การคาดประมาณประชากรประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ระดับประเทศ ภาค ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค และจังหวัด ใช้วิธีการคาดประมาณแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 การคาดประมาณประชากรในระดับประเทศและภาค ใช้เทคนิควิธีทางประชากรศาสตร์ที่เรียกว่า “วิธีส่วนประกอบรุ่นอายุ” (Cohort component method) วิธีการนี้เป็นการคำนวณจำนวนประชากรแต่ละรุ่นอายุที่เปลี่ยนไปแต่ละปีตามส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร อันได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่น ความคิดสำคัญที่เป็นหลักของวิธีนี้คือ “ประชากรรุ่นหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปจะมีผู้รอดชีพอยู่จำนวนหนึ่งที่มีอายุเพิ่มขึ้น ในช่วงเวลานั้น ประชากรในรุ่นเดียวกันจะตายไปบ้าง จะมีผู้ย้ายถิ่นเข้าหรือออกสุทธิมาเพิ่มหรือลดประชากรในรุ่นนั้นด้วย ประชากรรุ่นใหม่จะเกิดขึ้นจากการเกิดในช่วงเวลานั้นเพิ่มเข้ามาที่ฐานของพีระมิดประชากร เด็กรุ่นใหม่ที่เกิดจากรุ่นสตรีในวัยเจริญพันธุ์” ตามเทคนิควิธีการคาดประมาณนี้ จึงเริ่มต้นจากประชากรฐานที่จำแนกเป็นรุ่นอายุ รายปี และเพศ แล้วคำนวณส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร ซึ่งได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่นของประชากรแต่ละรุ่นอายุในแต่ละปีต่อไปเรื่อยๆ

3.2 การคาดประมาณประชากรในและนอกเขตเทศบาลระดับประเทศและภาค (8 อนุภาค) และการคาดประมาณประชากรระดับจังหวัด ใช้ “วิธีอัตราส่วน” (Ratio method) ซึ่งเป็นการกระจายประชากรที่ได้จากการคาดประมาณระดับภาคออกไปตามสัดส่วนประชากรแต่ละจังหวัดที่จำแนกตามอายุ เพศ ในและนอกเขตเทศบาล

ทั้งนี้ การคาดประมาณประชากรทุกระดับทำเป็นอายุราย 1 ปี จนถึงอายุสูงสุด 100 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับการมีอายุสูงขึ้นของประชากรทุกขณะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปวางแผนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประชากรสูงอายุได้มากยิ่งขึ้น

4. ประชากรฐานของการคาดประมาณ

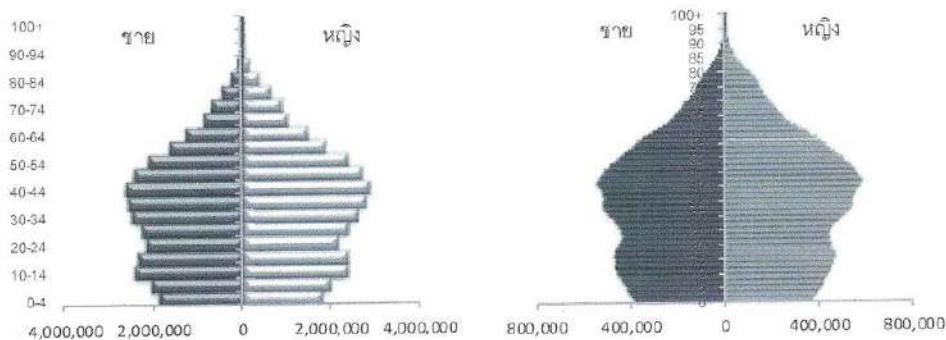
4.1 ประชากรฐานระดับประเทศ

ประชากรเริ่มต้น หรือประชากรฐานในการคาดประมาณครั้งนี้ เป็นประชากรที่เจนนับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ที่ได้มีการปรับตจกจัดการเจนนับโดยเฉพาะในกลุ่มอายุน้อยๆ ด้วยการใส่สมการสมดุล (balancing equation) (Siegel and Swanson, 2008) เพื่อเปรียบเทียบประชากรตามรุ่นอายุกับข้อมูลเกิด-ตายจากทะเบียนราษฎรที่ปรับตจกทะเบียนแล้วเช่นกัน รวมทั้งปรับอัตราส่วนเพศ-อายุให้เรียบ (Arriaga, 1994) แล้วนำมาปรับให้เป็นประชากร ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 2553 (ตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนประชากรฐาน ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 2553 จำแนกตามเพศและอายุ

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	1,983,492	1,887,537	3,871,030	55-59	1,720,103	1,904,454	3,624,557
5-9	2,158,878	2,071,683	4,230,561	60-64	1,230,409	1,386,481	2,616,890
10-14	2,307,433	2,232,629	4,540,062	65-69	929,829	1,082,949	2,012,778
15-19	2,321,833	2,277,578	4,599,411	70-74	687,277	845,114	1,532,391
20-24	2,189,921	2,181,314	4,371,235	75-79	502,752	672,976	1,175,728
25-29	2,282,296	2,323,098	4,605,394	80-84	271,568	386,846	658,414
30-34	2,523,830	2,628,908	5,152,738	85-89	107,336	171,229	278,565
35-39	2,581,158	2,729,107	5,310,266	90-94	35,238	63,808	99,047
40-44	2,673,954	2,869,212	5,543,166	95-99	10,676	19,705	30,381
45-49	2,458,620	2,663,199	5,121,819	100+	1,164	2,608	3,772
50-54	2,106,676	2,304,678	4,411,353	รวม	31,084,443	32,705,114	63,789,556

อย่างไรก็ตาม ได้มีการกระจายประชากรจากกลุ่มอายุ 5 ปี ให้เป็นอายุราย 1 ปี แยกชาย-หญิง โดยกระจายด้วยตัวคูณของเบียร์ส (Beers' six-term formula) (Siegel and Swanson, 2008) เพื่อใช้ในการคาดประมาณประชากรด้วยวิธีส่วนประกอบรุ่นอายุเป็นราย 1 ปี

รูป 1 พีระมิดประชากรฐาน ณ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 กลุ่มอายุ 5 ปี และอายุรวม 1 ปี

4.2 ประชากรฐานระดับภาค ในและนอกเขตเทศบาลระดับประเทศและภาค และจังหวัด

สำหรับประชากรฐานในระดับต่ำกว่าประเทศนั้น เป็นการเตรียมจากระดับจังหวัดแล้วรวมขึ้นมาเพื่อให้เป็นประชากรฐานระดับภาค และในและนอกเขตเทศบาล โดย กระจายประชากรฐานแต่ละอายุ และเพศ ของระดับประเทศ (ที่เตรียมได้แล้วในข้อ 4.1) ไปตามสัดส่วนประชากรแต่ละจังหวัดจำแนกตามอายุ เพศ ใน/นอกเขตเทศบาล ที่ได้ตามผลการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ในอายุนั้นๆ

5. ข้อสมมุติต่างๆ ที่ใช้ในการคาดประมาณประชากร

การกำหนดข้อสมมุติต่างๆ เพื่อใช้ในการคาดประมาณประชากรนั้น มีความสอดคล้องกับเทคนิควิธีที่ใช้คาดประมาณประชากรในแต่ละระดับ ซึ่งแตกต่างกันดังนี้

5.1 ข้อสมมุติสำหรับการคาดประมาณประชากรด้วยวิธีส่วนประกอบรุ่นอายุ ประกอบด้วยข้อสมมุติภาวะเจริญพันธุ์ ข้อสมมุติภาวะการตาย และข้อสมมุติภาวะการย้ายถิ่น

5.1.1 ข้อสมมุติภาวะเจริญพันธุ์

ก) ระดับภาวะเจริญพันธุ์

ในระดับประเทศ การคาดประมาณประชากรครั้งนี้มีข้อสมมุติว่า ปี 2553 ซึ่งเป็นปีฐาน อัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) เท่ากับ 1.62 จากนั้นให้อัตราเจริญพันธุ์รวมมีการเปลี่ยนแปลง 4 แบบ คือ เพิ่มขึ้น คงที่ ลดลงตามปกติ และลดลงเร็วมาก การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราเจริญพันธุ์รวมแต่ละแบบมีลักษณะเป็นเส้นตรง

- ข้อสมมุติแบบที่ 1 TFR เพิ่มขึ้นจาก 1.62 ในปี 2553 เป็น 1.80 ในปี 2583
- ข้อสมมุติแบบที่ 2 TFR คงที่ 1.62 ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณ
- ข้อสมมุติแบบที่ 3 TFR คงที่ 1.62 ในช่วง 5 ปีแรก (2553-2558) หลังจากนั้น ค่อยๆ ลดลงจนถึง 1.30 ในปี 2583
- ข้อสมมุติแบบที่ 4 TFR ลดจาก 1.62 ในปี 2553 เป็น 1.10 ในปี 2583

สำหรับการคาดประมาณประชากรระดับภาคนั้น ได้กำหนดข้อสมมุติระดับภาวะเจริญพันธุ์ของแต่ละภาคมีการเปลี่ยนแปลงระดับเดียว คือ ลดลงตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดข้อสมมุติระดับประเทศแบบที่ 3

- กรุงเทพมหานคร TFR ลดจาก 1.36 ในปี 2553 เป็น 1.14 ในปี 2578
- ปริมณฑล TFR ลดจาก 1.09 ในปี 2553 เป็น 0.92 ในปี 2578
- ภาคกลางส่วนกลาง TFR ลดจาก 1.54 ในปี 2553 เป็น 1.30 ในปี 2578
- ภาคตะวันออก TFR ลดจาก 1.69 ในปี 2553 เป็น 1.43 ในปี 2578
- ภาคตะวันตก TFR ลดจาก 1.76 ในปี 2553 เป็น 1.48 ในปี 2578
- ภาคเหนือ TFR ลดจาก 1.57 ในปี 2553 เป็น 1.32 ในปี 2578
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ TFR ลดจาก 1.93 ในปี 2553 เป็น 1.63 ในปี 2578
- ภาคใต้ TFR ลดจาก 2.00 ในปี 2553 เป็น 1.68 ในปี 2578

ข) แบบแผนภาวะเจริญพันธุ์

แบบแผนภาวะเจริญพันธุ์ในการคาดประมาณประชากรครั้งนี้ เป็นอัตราเจริญพันธุ์รายกลุ่มอายุ 5 ปี คำนวณจากข้อมูลการเกิดตามทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2542-2553 ที่มีการปรับความสมบูรณ์ของการจดทะเบียนเกิดแล้วนำมาเฉลี่ย ก่อนที่จะปรับให้เป็นอัตราเจริญพันธุ์รายอายุ 1 ปีโดยใช้ตัวแบบ Quadratic spline fertility schedule fitting ตามวิธีของชเมิร์ทมานน์ (Schmertmann, 2003) ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณประชากร ทั้งแบบแผนระดับประเทศและระดับภาค

ค) อัตราส่วนเพศเมื่อแรกเกิด

เพื่อให้สามารถจำแนกจำนวนเกิดที่คำนวณได้ให้เป็นการเกิดที่เป็นเพศชายและหญิง จึงตั้งข้อสมมุติให้อัตราส่วนเพศเมื่อแรกเกิดเท่ากับ 105:100 ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณ

ตาราง 2 ข้อสมมุติอัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) ระดับประเทศ พ.ศ. 2553-2583

ระดับ	อัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR)						
	2553	2558	2563	2568	2573	2578	2583
ระดับประเทศ							
• ข้อสมมุติแบบที่ 1	1.62	1.65	1.68	1.71	1.74	1.77	1.80
• ข้อสมมุติแบบที่ 2	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62
• ข้อสมมุติแบบที่ 3	1.62	1.62	1.55	1.49	1.43	1.36	1.30
• ข้อสมมุติแบบที่ 4	1.62	1.53	1.44	1.36	1.27	1.19	1.10

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ข่าวประชาสัมพันธ์ วันที่ 9 มกราคม 2567

**ชี้แจงคณะกรรมการการกฤษฎีกาการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
ประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานไม่ปกติของแรงงานข้ามชาติในภูเก็ต**

วันอังคารที่ 9 มกราคม 2567 เวลา 09.30 น.

นางสาววรวิชัยย์ วริษฐพุฒนิมิต แรงงานจังหวัดภูเก็ต พร้อมด้วยหัวหน้าหน่วยงานในสังกัด
กระทรวงแรงงาน แรงงานจังหวัดภูเก็ต สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประกัน
สังคมภูเก็ต และผู้อำนวยการ สพร.21 ภูเก็ต ร่วมนำเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงาน
ต่อคณะกรรมการการกฤษฎีกาหมายการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร ณ ห้อง
ประชุมเจ้าฟ้า ชั้น 5 ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต โดยที่ นายโสภณ สุวรรณรัตน์ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดภูเก็ต เป็นประธาน ในกรณี มี 4 ประเด็นหลักที่คณะกรรมการการสอบถามคือ
(1) ความต้องการแรงงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และแนวนโยบายหรือแนวทางด้านการทดแทน
แรงงาน ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ (แรงงานข้ามชาติ) (2) การส่งเสริมทักษะอาชีพ
และการรับรองอาชีพแรงงานและแรงงานข้ามชาติ (3) ความท้าทายในการขึ้นทะเบียนแรงงาน
ข้ามชาติในจังหวัดภูเก็ต และ (4) กลไกการติดตาม ลูกจ้าง นายจ้าง ชีวคณเกริก และ การ
ติดตามเรื่องการจัดทำเอกสารของแรงงานในจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว
ยั่งยืนต่อการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติในกลุ่มแรงงานข้ามชาติ

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ชั้น 2 ถ.ท่าแครง อ.เมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 83000

โทรศัพท์: 076 354 035

หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

๑. สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๕ ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ชั้น ๑ ถนนนิศร
ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๓๕-๔๐๓๕ โทรสาร ๐-๗๖๓๕-๔๐๓๖
E-mail labouroffice.phuket@gmail.com
เว็บไซต์ <http://www.phuket.mol.go.th>
๒. สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๑-๙๖๖๐-๑ โทรสาร ๐-๗๖๒๑-๙๖๖๐
E - Mail pkt@doe.go.th
เว็บไซต์ <http://www.phuketjob.org>
๓. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต
๑๕/๔ ถนนอำเภอ ตำบลตลาดใหญ่
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๔-๐๔๑๘ - ๙, ๐-๗๖๓๕-๕๓๒๔ - ๕ โทรสาร: ๐-๗๖๒๒-๒๘๓๖
E-mail phuket@sso.go.th
เว็บไซต์ <http://www.sso.go.th/phuket>
๔. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๑๘๘ ถนนศักดิ์เดช ตำบลตลาดเหนือ
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๑-๑๙๙๕ , ๐-๗๖๒๒-๐๗๖๐ โทรสาร ๐-๗๖๓๕-๔๔๑๔
E-mail phuket@Labour.go.th
เว็บไซต์ <http://www.phuketlabour.org/>
๕. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต
๑๓๘ หมู่ ๔ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๗๓-๔๗๐๔ โทรสาร ๐-๗๖๒๗-๓๔๗๓
E-mail phuket@dsd.go.th
เว็บไซต์ <http://home.dsd.go.th/phuketskill/>
๖. ศูนย์บริการร่วมกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต
ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาภูเก็ต ชั้น ๒ (ชั้นโบว์ลิง)
๗๒ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ตำบลรัษฎา อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๖๑-๒๖๓๓
เว็บไซต์ <http://counterservice.mol.go.th>

คณะที่ปรึกษา

๑. นางสาววรลัญช์	วริษฐ์พุฒิเมธ	แรงงานจังหวัดภูเก็ต
๒. นายพิชิต	สิงห์ทองคำ	จัดหางานจังหวัดภูเก็ต
๓. นายชัยชนะ	เดชแพ	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต
๔. นายธนพงศ์	อรชร	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๕. นายประโยก	กุลเจริญ	ประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

คณะผู้จัดทำ

นายพินันท์	สุวรรณมณี	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
นางสาวพาริดา	หมัดไส๊ะ	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
นางสาวอมรรัตน์	ฉิมพลอด	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงาน
นายเสกสรร	ลักษณะวิลาศ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์และประเมินผลเบื้องต้น

หน่วยงานสนับสนุนข้อมูล

สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

สามารถค้นหารายละเอียดสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ที่

<http://www.phuket.mol.go.th>

